

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य ० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ भ-
 योऽप्यंगभुवं राजा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ पुण्यं माधवमाहात्म्यं पर्यपृच्छन्महामुनिं
 ॥ १ ॥ ॥ अंवरीष उवाच ॥ ॥ सर्वेषामपि मासानां त्वत्तोमाहात्म्यमुत्तमं ॥
 श्रुतं मया पुरा ब्रह्मन्यदा चोक्तं त्वयाऽनघ ॥ २ ॥ वैशाखः प्रवरो मासो मासेष्वेते-
 षु निश्चितं ॥ इति तस्माद्विस्तरेण माहात्म्यं माधवस्य च ॥ ३ ॥ श्रोतुं कौतूहलं
 विद्वन्कथं विष्णुप्रियो ह्यसौ ॥ केच विष्णुप्रिया धर्मा मासे माधववल्लभे ॥ ४ ॥
 तत्राप्यस्य तु कर्तव्याः के धर्मा विष्णुवल्लभाः ॥ किं दानं किं फलं तस्य कमुद्दिश्याच-
 रेदिमान् ॥ ५ ॥ कैर्द्रव्यैः पूजनीयोऽसौ माधवो माधवागमे ॥ एतन्नारद विस्तार-
 यमह्यं श्रद्धावते वद ॥ ६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ मया पृष्ठः पुरा ब्रह्मा मासधर्मा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १ ॥

१

न्सनातनान् ॥ व्याजहारपुराप्रोक्तं यच्छ्रियैः परमात्मना ॥ ७ ॥ ततो मासावि-
 शिष्टोक्ताः कार्तिको माघ एव च ॥ माधवस्तेषु वैशाखं मासानामुत्तमं व्यधात् ॥ ८ ॥
 मातेव सर्वजीवानां सदैवैष्टप्रदायकः ॥ दानयज्ञव्रतस्त्रानैः सर्वपापविनाशनः ॥
 ९ ॥ धर्मसारः क्रियासारस्तपःसारः सुरार्चितः ॥ विद्यानां विदविद्येवमंत्राणां प्र-
 णवो यथा ॥ १० ॥ भूरुहाणां सुरतरुर्धेनूनां कामधेनुवत् ॥ शेषवत्सर्वनागा-
 नां पक्षिणां गरुडो यथा ॥ ११ ॥ देवानां तु यथा विष्णुर्वर्णानां ब्राह्मणो यथा ॥
 प्राणवत्प्रियवस्तूनां भार्येव सुहृदां तथा ॥ १२ ॥ आपगानां यथा गंगा तेजसां
 तुरविर्यथा ॥ आयुधानां यथा चक्रं धातूनां कांचनं यथा ॥ १३ ॥ वैष्णवानां य-

१ उक्तवान् । २ कृतवान् । ३ वृक्षाणां । ४ नदीनां ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १ ॥

थारुद्रोरत्नानां कौस्तुभो यथा ॥ मासानां धर्महेतूनां वैशाखश्चोत्तमस्तथा ॥ १४ ॥
 नानेन सदृशलोके विष्णुप्रीतिविधायकः ॥ वैशाखस्नाननिरते मेघे प्रातर्भगोद-
 ये ॥ १५ ॥ लक्ष्मीसहायो भगवान्प्रीतिं तस्मिन् करोत्यलम् ॥ जंतूनां प्रीण-
 नं यद्वदन्नेनैवा हि जायते ॥ १६ ॥ तद्वद्वैशाखस्नानेन विष्णुः प्रीणात्यसंशयः ॥
 वैशाखस्नाननिरतान् जनान् दृष्ट्वाऽनुमोदते ॥ १७ ॥ तावताऽपि विमुक्ता घोवि-
 ष्णुलोके महीयते ॥ सकृत्स्नात्वा मेषसंस्थे सूर्ये प्रातः कृताह्निकः ॥ १८ ॥ महा-
 पापैर्विनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ स्नानार्थं मासि वैशाखे पदमेकं चले-
 द्यदि ॥ १९ ॥ सोऽश्वमेधायुतानां च फलं प्राप्नोत्यसंशयः ॥ अथ वा कूटचित्त-

१. सूर्योदये । २. संतोषः । ३. कुटे परमात्माने चित्तं यस्यैयं भूतः सन् ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १ ॥

२

स्तुकुर्यात्संकल्पमात्रकं ॥ २० ॥ सोऽपि क्रतुशतं पुण्यं लभते नात्र संशयः ॥ योग-
 च्छेद्वनुरायामं स्नातुं मेषगते रवौ ॥ २१ ॥ सर्वबंधविनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्य-
 माप्नुयात् ॥ त्रैलोक्येयानि तीर्थानि ब्रह्मांडांतर्गतानि च ॥ २२ ॥ तानि सर्वा-
 णिराजेंद्रसंति बाह्येऽल्पके जले ॥ तावद्वलिखितपापानि गर्जंति यमशासने ॥ २३ ॥
 यावन्न कुरुते जंतुर्वैशाखे स्नानमंभसि ॥ तीर्थाधिदेवताः सर्वा वैशाखे मासि भूमि-
 प ॥ २४ ॥ बहिर्जलं समाश्रित्य सदा सन्निहितानृप ॥ सूर्योदयं समारभ्य पश्चा-
 त्पङ्कटिकावधि ॥ २५ ॥ तिष्ठंति चाज्ञया विष्णोर्नराणां हितकाम्यया ॥ ताव-
 न्नागच्छतां पुंसां शापं दत्त्वा सुदारुणं ॥ स्वस्थानं यांति राजेंद्रतस्मात् स्नानं समा-
 चरेत् ॥ २६ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदांबरीषसंवादे स्नानप्रशं-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २ ॥

सनंनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ नारदउवाच ॥ नमाधवसमोमासोनकृतेनसमं
युगं ॥ नचवेदसमंशास्त्रंनतीर्थगंगयासमं ॥ १ ॥ नजलेनसमंदानंनसुखंभार्यया
समं ॥ नकृषेस्तुसमंवित्तंनलाभोजीवितात्परः ॥ २ ॥ नतपोऽनशनातुल्यंन
दानात्परमंसुखं ॥ नधर्मस्तुदयातुल्योनज्योतिश्चक्षुषासमं ॥ ३ ॥ नतृप्ति-
रशनातुल्यानवाणिज्यंकृषेःसमं ॥ नधर्मेणसमंमित्रंनसत्येनसमंयशः ॥ ४ ॥
नारोग्यसममुत्थानंनत्राताकेशवात्परः ॥ नमाधवसमंलोकेपवित्रंकवयोविदुः ॥
५ ॥ माधवःपरमोमासःशेषशायिप्रियःसदा ॥ अव्रतेननयेद्यस्तुमासंमाधव-
वल्लभं ॥ ६ ॥ तिर्यग्योनिंसयात्याशुसर्वधर्मवहिष्कृतः ॥ अव्रतेनगतोयेषां
माधवोमर्त्यधर्मणां ॥ ७ ॥ इष्टापूर्तेवृथातेषांधर्मोधर्मभृतांवर ॥ प्रवृत्तानांतु

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २ ॥

३

भक्ष्याणांमाधवेनियमेकृते ॥ ८ ॥ अवश्यंविष्णुसायुज्यंप्राप्नोत्येवनसंशयः ॥
 संतीहबहुवित्तानिव्रतानिविविधानिच ॥ ९ ॥ देहायासकराण्येवपुनर्जन्मप्र-
 दानिच ॥ वैशाखस्नानमात्रेणनपुनर्जायतेभुवि ॥ १० ॥ सर्वदानेषुयत्पुण्यं
 सर्वतीर्थेषुयत्फलं ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिमाधवेजलदानतः ॥ ११ ॥ स्वस्य
 सामर्थ्यराहित्येपरस्यापिप्रबोधनं ॥ कर्तव्यंभूतिकामेनसर्वदानाधिकंहितत्
 ॥ १२ ॥ एकतःसर्वदानानिजलदानंतथैकतः ॥ तुलामारोपितंपूर्वेजलदानं
 विशिष्यते ॥ १३ ॥ मार्गेऽध्वंगानांयोमर्त्यःप्रपादानंकरोतिहि ॥ सकोटिकु-
 लमुद्धृत्यविष्णुलोकेमहीयते ॥ १४ ॥ देवानांचऋषीणांचपितॄणांराजसत्तम ॥

१ बहुवित्तसाध्यानीत्यर्थः । २ उपदेशं । ३ प्रवासिनां । ४ पाणपोई इति ख्यातं ।

॥ वैशाखमाहान्त्य अध्याय २ ॥

अत्यंतप्रीतिदंसत्यंप्रपादानंनसंशयः ॥ १५ ॥ प्रपादानेनसंतुष्टायेनाध्वश्रम-
 कर्शिताः ॥ तोषितास्तेनदेवाश्चब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ १६ ॥ सलिलंसलि-
 लाकांक्षीछायांछायामपीच्छति ॥ व्यजनंव्यजनाकांक्षीवैशाखेमासिभूमिप ॥
 १७ ॥ जलंछत्रंचव्यजनंदानमेषांविशिष्यते ॥ माधवेमासिसंप्राप्तेब्राह्मणाय
 कुटुंबिने ॥ १८ ॥ अदत्वोदककुंभंतुचातकोजायतेभुवि ॥ योदद्याच्छीतलंतो-
 यंतृषार्तायमहात्मने ॥ १९ ॥ तावन्मात्रेणराजेंद्रराजसूयायुतंलभेत् ॥ घर्म-
 श्रमातैर्विप्रंतुवीजयेद्व्यजनेनयः ॥ २० ॥ तावन्मात्रेणनिष्पापोविहगाधिपति-
 र्भवेत् ॥ अदत्वाव्यजनंभूपवैशाखेतुद्विजातये ॥ २१ ॥ वातरोगशताकीर्णो
 नरकानेवविंदति ॥ योवीजयेत्पटेनापिपथिश्रांतंद्विजोत्तमं ॥ तावतापिविमु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २ ॥

४

काघोविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ यस्तालव्यजनंवापिदद्याच्छुद्धेनचेतसा
 ॥ विधूयसर्वपापानिब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ २३ ॥ सद्यःश्रमहरंपुण्यंनदद्याद्य-
 जनंनरः ॥ नारकीयातनांभुक्त्वाकश्मलोजायतेभुवि ॥ २४ ॥ आध्यात्मिका-
 दिदुःखानांशांतयेमनुजेश्वर ॥ छत्रंदद्यात्प्रयत्नेनवैशाखेमासिवासकृत् ॥ २५ ॥
 अच्छत्रदोनरोयस्तुवैशाखेमाधवप्रिये ॥ छायाहीनोमहाक्रूरःपिशाचोजायते
 भुवि ॥ २६ ॥ योदद्यात्पादुकेदिव्येमाधवेमाधवप्रिये ॥ यमदूतांस्तिरस्कृत्य
 विष्णुलोकंसगच्छति ॥ २७ ॥ पादत्राणंतुयोदद्याद्वैशाखेमाधवागमे ॥ नत-
 स्यनारकोलोकोनक्लेशदैहिकाश्रये ॥ २८ ॥ पादुकांयाचमानाययोदद्याद्वा-
 ह्मणायवै ॥ सभूपालोभवेद्भूमौकोटिजन्मस्वसंशयः ॥ २९ ॥ अनाथमंडपं

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २ ॥

मार्गेश्रमहारिकरोतियः ॥ तस्यपुण्यफलंवक्तुंब्रह्मणाऽपिनशक्यते ॥ ३० ॥
 मार्गश्रांतायविप्रायप्रश्रयंप्रददातियः ॥ तस्यपुण्यफलंवक्तुंब्रह्मणापिनशक्यते ॥
 ३१ ॥ मध्याह्नेब्राह्मणंप्राप्तमतिथिंभोजयेद्यदि ॥ नतस्यफलविश्रांतिर्ब्रह्मणा-
 पिनिरूपिता ॥ ३२ ॥ सद्यःआप्यायनंनृणामन्नदानंनराधिप ॥ तस्मान्नाने-
 नसदृशंदानंलोकेषुविद्यते ॥ ३३ ॥ दारापत्यगृहादीनिवासोऽलंकारभूषणं ॥
 असह्यंनाश्रयःपुंसःसह्यंभुक्तवतोध्रुवं ॥ ३४ ॥ तस्मादन्नसमंदानंनभूतंनभ-
 विष्यति ॥ वैशाखेयेननोदत्तंमार्गश्रांतेचभूसुरे ॥ ३५ ॥ सपिशाचोभवेद्भू-
 मौस्वमांसान्येवखादति ॥ यथाशक्तिप्रदातव्यंतस्मादन्नंद्विजातये ॥ ३६ ॥

१ समाप्तिः । समाप्तेति यावत् । २ सुखकरं । ३ ब्राम्हणायेत्यर्थः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ३ ॥

६

अन्नदोमातृपित्रादीन्विस्मारयतिभूमिप ॥ तस्मादन्नप्रशंसंतिलोकास्त्रैलोक्य-
वर्तिनः ॥ ३७ ॥ मातरःपितरश्चापिकेवलंजन्महेतवः ॥ अन्नदंपितरंलोकेप्र-
वदंतिमनीषिणः ॥ ३८ ॥ अन्नदेसर्वतीर्थानिअन्नदेसर्वदेवताः ॥ अन्नदेसर्व-
धर्माश्चतिष्ठंत्यरिधराजय ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेवैशाखमाहात्म्ये
नारदांबरीषसंवादेदानमहिमनिरूपणंनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ नार-
दउवाच ॥ ॥ योमर्त्योद्विजवर्यायपर्यंकंतुश्रमापहं ॥ यत्रस्वस्थःसुखंशेतेशी-
तानिलनिषेवितः ॥ १ ॥ धर्मसाधनभूतोहिदेहोनीरुजमासते ॥ तंदत्त्वासक-
लंदुःखंनिरस्यगतकल्मषः ॥ २ ॥ अखंडपदवींयातियोगिनामपिदुर्लभां ॥
वैशाखेधर्मतप्तानांश्रांतानांतुद्विजन्मनां ॥ ३ ॥ दत्त्वाश्रमापहंदिव्यंपर्यंकम-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ३ ॥

नृजेश्वर ॥ नजातुसीदतेलोकेजन्ममृत्युजरादिभिः ॥ ४ ॥ गृहीत्वाब्राह्मणो
यत्रशेतेचाजीवमास्थितः ॥ आसीनेसकलंपापंज्ञानतोऽज्ञानतःकृतं ॥ ५ ॥
विलयंयातिराजेंद्रकर्पूरइववह्निना ॥ शयानेब्रह्मनिर्वाणंसनरोयातिनिश्चितं ॥
६ ॥ योदद्यात्कंशिपुंमासेवैशाखेविष्णुवल्लभे ॥ सर्वभोगसमायुक्तस्तस्मिन्नेव
हिजन्मनि ॥ ७ ॥ सनरोवर्ततेनूनंरोगादिभिरनाहतः ॥ आयुष्यंपरमारोग्यं
यशोधैर्यंचविंदति ॥ ८ ॥ नाधार्मिकाःकुलेतस्यजायंतेतेशतपुरुषं ॥ भुक्त्वा-
तुसकलान्भोगांस्ततःपंचत्वंमागतः ॥ ९ ॥ निर्धूताखिलपापस्तुब्रह्मनिर्वाण-
मृच्छति ॥ विशिष्टायद्विजेंद्राययोदद्यादुपबर्हणं ॥ १० ॥ सुखंनिद्राविना

१ शयनं । २ त्यक्तदेहः । ३ उपधानं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ३ ॥

६

येनननृणांजायतेक्वचित् ॥ सर्वेषामाश्रयोभूत्वाभुविसाम्राज्यमश्रुते ॥ ११ ॥
 पुनःसुखीपुनर्भोगीपुनर्धर्मपरायणः ॥ आसप्तजन्मराजेंद्रजायतेसर्वतोजयी ॥
 १२ ॥ पश्चात्सप्तकुलैर्युक्तोब्रह्मभूयायकल्पते ॥ तार्णिकटंतुयोदद्यात्कटमन्य-
 दथापिवा ॥ १३ ॥ तत्रशेतेस्वयंविष्णुःपत्रस्थःपरमेश्वरः ॥ यथाजालगता
 चोर्णानिजालैर्बध्यतेक्वचित् ॥ १४ ॥ तथासंसारगोजंतुःसंसारेणनबध्यते ॥
 आसनेशयनेशस्तःकटदःसर्वतःसुखी ॥ १५ ॥ प्रश्रयेशयनार्थंवायोदद्यात्क-
 टकंबले ॥ तावन्मात्रेणमुक्तःस्यान्नात्रकार्याविचारणा ॥ १६ ॥ निद्रयाहीयंते
 दुःखंनिद्रयाहीयतेश्रमः ॥ सानिद्राकटसंस्थस्यसुखंसंजायतेध्रुवं ॥ १७ ॥

१ नृणनिर्मितं । २ अन्यत् वंशादिनिर्मितमित्यर्थः । ३ नश्यति ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ३ ॥

योदद्यात्कंबलं राजन् वैशाखे माधवप्रिये ॥ अपमृत्योः कालमृत्योर्मुक्तो जीवति वै
 शंतं ॥ १८ ॥ दद्यात्सूक्ष्मतरं वस्त्रं द्विजैर्द्रेघर्मकर्षिते ॥ पूर्णमायुरवाप्नोति परत्र
 च परांगतिं ॥ १९ ॥ अंतस्तापहरं दिव्यं कर्पूरं तु द्विजातये ॥ दत्त्वा मोक्षमवा-
 प्नोति दुःखशान्तिं च विंदति ॥ २० ॥ कुसुमानि च यो दद्यात्कुंकुमं च द्विजातये ॥
 सार्वभौमो भवेद्राजा सर्वलोकवशंकरः ॥ २१ ॥ पुत्रपौत्रादिभोगांश्च भुक्त्वा मो-
 क्षमवाप्नुयात् ॥ त्वगस्थिगतसंतापं सद्यो हरति चंदनं ॥ २२ ॥ तापत्रयविनि-
 र्मुक्तस्तद्वत्त्वामोक्षमाप्नुयात् ॥ उशीरचंपकैलाभिर्यो दद्याद्वासितं जलं ॥ २३ ॥ स-
 र्वभूतेषु राजेन्द्र स तु देवसहायवान् ॥ पापहानिं दुःखहानिं प्राप्य निर्वृतिमाप्नुयात् ॥

१ वर्षाणीति शेषः । २ काश्मीरजं । ३ सुखं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ३ ॥

७

२४ ॥ गोरोचनामृगनाभिंदद्याद्वैशाखधर्मवित् ॥ तापत्रयविनिर्मुक्तः परंनि-
र्वाणमृच्छति ॥ २५ ॥ तांबूलंचसकर्पूरं यो दद्यान्मेषगेरवौ ॥ सार्वभौमसुखं भुक्त्वा
परंनिर्वाणमृच्छति ॥ २६ ॥ शैवं तीर्थं थिकां जातिमेषमासे ददन्नरः ॥ स सार्व-
भौमो भवति पश्चान्मोक्षं च विंदति ॥ २७ ॥ केतकीमल्लिकापुष्पं यो दद्यान्माध-
वागमे ॥ स तु मोक्षमवाप्नोति मधुसूदनशासनात् ॥ २८ ॥ पूगीफलं तु यो द-
द्यात्सुगंधं च द्विजातये ॥ नारिकेलफलं राजंस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २९ ॥ स-
प्तजन्मभवे द्विप्रोधनाढ्यो वेदपारगः ॥ पश्चात्सप्तकुलैर्युक्तो विष्णुलोकं स गच्छति
॥ ३० ॥ विश्राममंडपं यस्तु प्रकुर्याद्विजमंदिरे ॥ तस्य पुण्यफलं वक्तुं नाहं शक्नो-

१ कस्तूरिकां । २ जुई । ३ मोगरी ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ३ ॥

मिभूपते ॥ ३१ ॥ सुच्छायमंडपंयस्तुसैकताकीर्णमंजसा ॥ सप्रपंकारयेद्यस्तु
 सतुलोकाधिपोभवेत् ॥ ३२ ॥ मार्गोद्यानंतडागंवाकूपमंडपमेववा ॥ यःकरो-
 तिसधर्मात्मातस्यपुत्रैस्तुकिंफलं ॥ ३३ ॥ कूपस्तडागउद्यानमंडपंचप्रपात-
 था ॥ सद्ग्रंथकरणंपुत्रःसंतानंसप्तधोच्यते ॥ ३४ ॥ एतेष्वन्यतमाभावेनो-
 ध्वंगच्छंतिमानवाः ॥ सच्छास्त्रश्रवणंतीर्थयात्रासज्जनसंगतिः ॥ ३५ ॥ ज-
 लदानंचान्नदानमश्वत्थारोपणंतथा ॥ पुत्रश्चेतिचसंतानंसप्तधेतिविदोविदुः ॥
 ३६ ॥ नासंततिर्लभेल्लोकान्कृत्वाधर्मशतान्यपि ॥ तस्मात्संतानमन्विच्छेत्सं-
 तानेष्वेकतोव्रजेत् ॥ ३७ ॥ पशूनांपक्षिणांचैवमृगाणांचैवभूरुहां ॥ नोर्ध्वलोकं
 सुखंयातिमनुष्याणांतुकाकथा ॥ ३८ ॥ पूगीफलसमायुक्तं नागवल्लीदलैर्युतं ॥ कर्प-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ३ ॥

८

रैलादिसंयुक्तंदद्यात्तांबूलमुत्तमं ॥ ३९ ॥ शारीरैः सकलैः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥
तांबूलदोयशोधैर्यैश्चियमाप्नोति निश्चितं ॥ रोगीदत्वा विरोगः स्यादरोगी मो-
क्षमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ वैशाखे मासि यो दद्यात्तक्रं तापविनाशनं ॥ विद्यावान्
धनवान्भूमौ जायते नात्र संशयः ॥ ४१ ॥ न तक्रसदृशं दानं घर्मकालेषु विद्यते ॥
तस्मात्तक्रं प्रदातव्यमध्वश्रांतद्विजातये ॥ ४२ ॥ जंबीरसुरसोपेतं लसल्लवण-
मिश्रितं ॥ यस्तक्रमरुचिघ्नं तु दत्त्वामोक्षमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥ यो दद्याद्दधिखं-
डं तु वैशाखे घर्मशान्तये ॥ तस्य पुण्यफलं वक्तुं नाहं शक्नोमि भूमिप ॥ ४४ ॥ यो
दद्यात्तंडुलान्दिव्यान्मधुसूदनवल्लभे ॥ स लभेत्पूर्णमायुष्यं सर्वयज्ञफलं लभेत्
॥ ४५ ॥ यो घृतं तेजसोरूपं गव्यं दद्याद्द्विजातये ॥ सोऽश्वमेधफलं प्राप्य मोदते

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ३ ॥

विष्णुमंदिरे ॥ ४६ ॥ उर्वारुगुडसंमिश्रंवैशाखे मेषगेरवौ ॥ सर्वपापविनिर्मु-
 क्तः श्वेतद्वीपे वसेद्भुवं ॥ ४७ ॥ यश्चेक्षुदंडं सायाह्ने दिवा तापोपशान्तये ॥ ब्रा-
 ह्मणाय च यो दद्यात्तस्य पुण्यमनंतकं ॥ ४८ ॥ वैशाखे पानकं दत्त्वा सायाह्ने श्रम-
 शान्तये ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ सफलं पानकं
 मेषमासे सायं द्विजातये ॥ दद्यात्तेन पितृणां तु सुधापानं न संशयः ॥ ५० ॥ वै-
 शाखे पानकं चूतसुपक्वफलसंयुतं ॥ तस्य सर्वाणि पापानि विनाशं यांति निश्चि-
 तं ॥ ५१ ॥ यो दद्याच्चैत्रदर्शेतु कुंभं पूर्णं तु पानकैः ॥ गयाश्राद्धशतं तेन कृत-
 मेव न संशयः ॥ ५२ ॥ कस्तूरीकर्पूरोपेतं मल्लिकोशिरसंयुतं ॥ कलशं पानकैः
 पूर्णं चैत्रदर्शेतु मानवः ॥ दद्यात्पितृन्समुद्दिश्य स षण्णवतिदो भवेत् ॥ ५३ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ४ ॥

९

॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदां वरीषसंवादे दानमहिमनिरूपणं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तैलाभ्यंगं दिवा स्वापं तथा वैकांस्यभोजनं ॥ खट्वानिद्रां गृहे स्नानं निषिद्धस्य च भक्षणं ॥ वैशाखे वर्जयेदष्टौ द्विर्भुक्तं नक्तभोजनं ॥ १ ॥ ब्रह्मपत्रे तु यो भुंक्ते वैशाखे व्रतमास्थितः ॥ स तु पापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं च गच्छति ॥ २ ॥ वैशाखे मासि मध्याह्ने श्रांतानां तु द्विजन्मनां ॥ पादावने जनं कुर्यात्तद्वदंति व्रतोत्तमं ॥ ३ ॥ अध्वश्रांतं द्विजं यस्तु मध्याह्ने स्वगृहागतं ॥ उपवेश्यासने रम्ये कृत्वा पादावने जनं ॥ ४ ॥ धृत्वा शिरसि ताश्चापौ विध्वस्ताखिलबंधनः ॥ गंगादि सर्वतीर्थेषु स्नातो भवति निश्चितं ॥ ५ ॥

१ पलाशपत्रे । २ पादप्रक्षालनं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ४ ॥

अस्नायीचाप्यव्रतीचवैशाखंतुनयेद्यदि ॥ रासभींयोनिमासाद्यपश्चादश्वतरि
 भवेत् ॥ ६ ॥ दृढांगोरोगहीनश्चतथास्वस्थोऽपिमानवः ॥ वैशाखेतुगृहेस्ना-
 त्वाचांडालींयोनिमाप्नुयात् ॥ ७ ॥ वैशाखेमासिराजेंद्रमेषसंस्थेदिवाकरे ॥
 नकरोतिबहिःस्नानंश्चानयोनिशतं व्रजेत् ॥ ८ ॥ अस्नात्वाचाप्यदत्वाचवै-
 शाखेननीयते ॥ सपिशाचोभवेन्नूनमवैशाखादधो व्रजेत् ॥ ९ ॥ योनदद्या-
 ज्जलंचान्नं वैशाखेलोभमोहितः ॥ पापहानिंदुःखहानिंनैवाप्नोतिनसंशयः ॥
 १० ॥ नदीस्नानंतुयः कुर्याद्वैशाखे विष्णुतत्परः ॥ जन्मत्रयार्जितात्पापान्मु-
 च्यतेनात्रसंशयः ॥ ११ ॥ समुद्रगानदीस्नानंकुर्यात्प्रातर्भगोदये ॥ सप्तज-

१ 'खेचरी' इति भाषायां । २ भगः सूर्यः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ४ ॥

१०

न्मार्जितैःपापैस्तत्क्षणादेवमुच्यते ॥ १२ ॥ कुर्यादुषसियःस्नानंसप्तगंगा-
 सुमानवः ॥ कोटिजन्मार्जितात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ १३ ॥ जाह्नवीवृ-
 द्वगंगाचकालिंदीचसरस्वती ॥ कावेरीनर्मदावेणीसप्तगंगाःप्रकीर्तिताः ॥ १४ ॥
 देवखातेषुयःकुर्यात्प्रातर्वैशाखमर्जनं ॥ जन्मारभ्यकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसं-
 शयः ॥ १५ ॥ वैशाखेमासिसंप्राप्तेयोवापीष्ववगाहनं ॥ प्रातःकरोतिहंत्येष
 महापातकसंचयं ॥ १६ ॥ अपिगोष्पदमात्रेषुबहिःस्थेषुजलेषुच ॥ तिष्ठंति
 सरितःसर्वांगंगाद्याइतिनिश्चयः ॥ १७ ॥ इतिजानन्समाप्नोतिसर्वतीर्थाधि-
 कंफलं ॥ १८ ॥ क्षीरंरसाधिकंक्षीरादधिकंदधिभूमिप ॥ दध्नोऽधिकंघृतंत्यद्व-

१ स्वयमुत्पन्नेषु तडागादिषु । २ स्नानं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ४ ॥

दूर्जोमासाधिकस्तथा ॥ १९ ॥ कार्तिकादधिकोमाघोमाघाद्वैशाखउत्तमः ॥
 तस्मिन्मासेकृतोधर्मोवर्धतेवटबीजवत् ॥ २० ॥ आढ्योवापिदरिद्रोवापरतं-
 त्रोऽथवानरः ॥ यद्वस्तुलभ्यतेयेनतद्दातव्यंद्विजातये ॥ २१ ॥ कंदमूलफलं
 शाकंलवणंगुडमेवच ॥ काष्ठंपत्रंजलंतक्रमानंत्यायोपकल्पते ॥ नादत्तंलभ्यतेक्वा-
 पिब्रह्माद्यैस्त्रिदशैरपि ॥ २२ ॥ दानेनहीनस्तुभवेदकिंचनोनिष्किंचनत्वाच्च
 करोतिपापं ॥ पापादवश्यंनरकंप्रयातिदातव्यमस्मात्सुखमिच्छतासदा ॥
 २३ ॥ यथागृहंसर्वगुणोपपन्नंपरिच्छदैर्हीनमशोभनंतथा ॥ मासेषुधर्मःसक-
 लेष्वनुष्ठितोवैशाखहीनस्तुवृथैवयाति ॥ २४ ॥ यथैवकन्यासकलैश्चलक्षणै-
 र्युक्तापिजीवत्पतिलक्षणान ॥ क्रियापिसांगासकलापिराजन्वैशाखहीनातुवृ-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ४ ॥

११

थैवतांविदुः ॥ २५ ॥ दयाविहीनास्तुयथागुणावृथावैशाखधर्मेणविनातथा
 क्रियाः ॥ २६ ॥ शाकंतुयद्वल्लवणेनहीनंनरोचतेसर्वगुणोपपन्नं ॥ वैशाखहीनं
 तुतथैवपुण्यंनसाधुसेव्यंनफलातिहेतुः ॥ २७ ॥ यथाललामाशुभमेवभासते
 वस्त्रेणहीनंललनासुराजन् ॥ क्रियाकलापःसुकृतोऽपिपुंभिर्नशोभतेतन्मधुमास-
 हीनः ॥ २८ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयेनकेनापिजंतुना ॥ धर्मावैशाखमासस्य
 कर्तव्याइतिनिश्चयः ॥ २९ ॥ मधुमूदनमुद्दिश्यमेषसंस्थेदिवाकरे ॥ प्रातः
 स्नात्वायजेद्विष्णुमन्यथानरकंव्रजेत् ॥ ३० ॥ वैशाखःसकलोमासोमधुमूदन-
 दैवतः ॥ तीर्थयात्रातपोयज्ञदानहोमफलाधिकः ॥ ३१ ॥ ॥प्रार्थनामंत्रः ॥
 ॥मधुमूदनदेवत्येवैशाखेमेषगेरवौ ॥ प्रातःस्नानंकरिष्यामिनिर्विघ्नंकुरुमाधव॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ४ ॥

३२ ॥ ॥ अर्घ्यमंत्राः ॥ ॥ वैशाखे मेषगेभानौ प्रातः स्नानपरायणः ॥ अ-
 र्घ्यं तेऽहं प्रदास्यामि गृहाण मधुसूदन ॥ ३३ ॥ गंगाद्याः सरितः सर्वास्तीर्थानि
 च तथा हृदाः ॥ प्रतिगृह्य मया दत्तमर्घ्यं सम्यक् प्रसीदत ॥ ३४ ॥ ब्रह्माद्या देव-
 ताः सर्वा ऋषयो ये च वैष्णवाः ॥ गृह्णत्वर्घ्यं मया दत्तं यथोक्तफलदामम ॥ ३५ ॥
 ऋषभः पापिनां शास्ता त्वं यमः समदर्शनः ॥ गृहाणा र्घ्यं मया दत्तं यथोक्तफलदो-
 भव ॥ ३६ ॥ इति चार्घ्यं समर्प्याथ पश्चात् स्नानं समाचरेत् ॥ वाससी परिधाया-
 थ कृत्वा कर्माणिसर्वशः ॥ ३७ ॥ मधुसूदनमभ्यर्च्य प्रसूनैर्माधवोद्भवैः ॥ श्रुत्वा
 विष्णुकथां दिव्यामेतन्मासप्रशंसिनीं ॥ ३८ ॥ कोटिजन्मार्जितात्पापान्मुक्तो

१ श्रेष्ठः । २ पुष्पैः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ४ ॥

१२

मोक्षमवाप्नुयात् ॥ न जातु खिद्यते भूमौ न स्वर्गे न रसातले ॥ ३९ ॥ न गर्भे जा-
यते क्वापि न भूयः स्तनं पो भवत् ॥ वैशाखे कांस्य भोजीयस्तथा चाश्रुतसत्कथः ॥
४० ॥ न स्नातो नापि दाता च न रकाने वगच्छति ॥ ब्रह्महत्या सहस्रस्य पापं शा-
म्येत्कथंचन ॥ ४१ ॥ वैशाखे येन न स्नातं तत्पापं नैव गच्छति ॥ स्वाधीनेन च
कायेन ह्यप्सु स्वातंत्र्यवृत्तिषु ॥ ४२ ॥ स्वाधीनजिह्वयोच्चार्य हरिरित्यक्षरद्वयं ॥
न कुर्याद्यदि वैशाखे प्रातः स्नानं न राधमः ॥ ४३ ॥ जीवन्नेव स पंचत्वमागतो नात्र
संशयः ॥ येन केनापि पुष्पेण माधवे मधुसूदनं ॥ ४४ ॥ नार्चयेद्यदि मूढात्मा सौ-
करीयो निमाप्नुयात् ॥ योऽर्चयेत्तुलसीपत्रैर्वैशाखे मधुसूदनं ॥ ४५ ॥ नृपो भू-

१ कदापि । २ मुक्तो भवेदित्यर्थः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ५ ॥

त्वासार्वभौमःकोटिजन्मसुभोगवान् ॥ पश्चात्कोटिकुलैर्युक्तोविष्णुसायुज्यमा-
 भूयात् ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणवैशाखमाहात्म्येनारदांबरिषसंवादे
 वैशाखधर्मप्रशंसनं नामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ वैशा-
 खःसर्वधर्मेभ्यस्तपोधर्मेभ्यएवच ॥ कथं ससर्वमासेभ्योदानेभ्योऽप्यधिकोऽभ-
 वत् ॥ १ ॥ तद्वक्ष्यामिमहाराजगृणुचैकमनाभव ॥ कल्पांतेदेवराड् विष्णुःशे-
 षशायीमहाप्रभुः ॥ २ ॥ कुक्षिस्थलोकसंघोऽयं सशेतेप्रलयार्णवे ॥ अनेकोह्ये-
 कतांप्राप्यभूतिभिर्योगमायया ॥ ३ ॥ निमेषस्यावसानेतुश्रुतिभिर्बोधितस्त-
 तः ॥ स्वकुक्षिस्थान्जीवसंघानीक्षांचक्रेदयानिधिः ॥ ४ ॥ तत्तत्कर्मफलावा-
 प्त्यैसृज्यान्स्रष्टुं मनोदधे ॥ तस्य नाभेरभूत्पद्मं सौवर्णं भुवनाश्रयं ॥ ५ ॥ ब्र-

॥ वैशाखम्

अध्याय ५ ॥

१३

ह्याणंजनयामासवैराजंपुरुषाह्वयम् ॥ तस्मिन्ससर्जभगवान्भुवनानिचतुर्दश ॥
 ६ ॥ भिन्नकर्माश्रयप्राणिसंधांश्चविविधान्वहून् ॥ त्रिगुणांप्रकृतिलोकेमर्यादा-
 श्वाधिपांस्तथा ॥ ७ ॥ वर्णाश्रमविभागांश्चधर्मकृत्तिचसोऽकरोत् ॥ वेदैश्चतु-
 र्भिस्तंत्रैश्चसंहितास्मृतिभिस्तथा ॥ ८ ॥ पुराणैरितिहासैश्चस्वाज्ञारूपैर्महे-
 श्वरः ॥ ऋषीन्प्रवर्तकांश्चक्रेधर्मगुप्त्यैमहाप्रभुः ॥ ९ ॥ तैःप्रवर्तितधर्मास्तुवर्णा-
 श्रमविभागशः ॥ प्रजाःश्रद्धधिरेसर्वाःस्वोचितान्विष्णुतोषदान् ॥ १० ॥ तां-
 स्तुप्रवर्तमानांस्तुस्वाश्रयान्द्रष्टुमीश्वरः ॥ हृदिस्थोऽप्यव्ययःसाक्षाद्विभीषार्थं
 परीक्षया ॥ ११ ॥ अनूनान्कुशलान्यत्रधर्मान्कुर्वन्तिवैप्रजाः ॥ सकालःकोभ-
 वेद्विद्वन्नितितंचिंतयन्प्रभुः ॥ १२ ॥ वर्षाकालोमयासृष्टःसीदंत्यस्ताइमाःप्रजाः

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ५ ॥

॥ तत्रानूनान्नकुर्वेतिधर्मान्पंकाद्युपद्रुताः ॥ १३ ॥ तान्दृष्ट्वाकापएवस्यात्तेषु
तुष्टिर्नमेभवेत् ॥ मयोक्षितानसीदंतुतस्मात्तान्नविलोकये ॥ १४ ॥ शरद्यापित-
थापूर्तिःकर्मणांनैवजायते ॥ केचित्पक्वफलासक्ताःकेचिद्वृष्टिभिरर्दिताः ॥ १५ ॥
केचिच्छीतार्दिताराजंस्तान्दृष्ट्वारोषएवमे ॥ वैगुण्यंपश्यमानस्यनमेतोषोऽभि-
जायते ॥ १६ ॥ उत्थापनंतुनेच्छंतिप्रातर्हेमंतआगते ॥ कोपोमेऽनुत्थितान्
दृष्ट्वाप्रातःसूर्योदयेसति ॥ १७ ॥ शिशिरेऽपितथैवार्ताःप्रातःकालइमाःप्रजाः ॥
तथापक्वफलादौतुसक्ताह्यनिशमंजसा ॥ १८ ॥ उत्थापनंतुनेच्छंतिपुनःशी-
तार्दितास्तुताः ॥ तेषांतुकर्मलोपःस्यान्नैवपूर्तिःकथंचन ॥ १९ ॥ प्रेक्षायाः
समयोनायमितिचिंताकुलोविभुः ॥ वसंतसमयंमेनेसर्वसंपद्विधायकं ॥ २० ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ५ ॥

१४

स्नानेदानेतथायागेक्रियायांभोगएवच ॥ नानाधर्मविधानेचह्यनुकूलोह्यसाव-
तुः ॥ २१ ॥ अप्रयासेनलभ्यानिद्रव्याण्यसुभृतांध्रुवं ॥ येनकेनचद्रव्येणतु-
ष्टिस्तनुभृतांभवेत् ॥ २२ ॥ विष्णोराधारभूतानांतद्रव्यंधर्मसाधनं ॥ वसन्ते
सकलंद्रव्यंप्राणिनांतुसुखावहं ॥ २३ ॥ दानयोग्यंकर्मयोग्यंभोगयोग्यंचसर्वशः
॥ निर्धनानांतुपंग्वादिविकलानांमहात्मनां ॥ २४ ॥ द्रव्याणिचसुलभ्यानि
जलादीनिनसंशयः ॥ द्रव्यैरेतैरात्महितंधर्मकुर्वन्तिमत्प्रियाः ॥ २५ ॥ पत्रैः
पुष्पैःफलैर्मूलैःशकैश्चापिप्रियोक्तिभिः ॥ स्त्रैक्तांबूलैश्चंदनाद्यैःपादप्रक्षालना-
दिभिः ॥ २६ ॥ प्रश्रयाद्यैरहन्तेषांवरदोऽहमितीरयन् ॥ संचित्यभगवान्वि-

१ प्राणिनां । २ स्रजः पुष्पमालाः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ५ ॥

ष्णुःप्रतस्थैरमयासह ॥ २७ ॥ वनानिसर्वतःपश्यन्विकसत्कुसुमानिच ॥ ह-
 ष्टपुष्टजनाकीर्णमत्तालिद्विजसेवितं ॥ २८ ॥ आश्रमाणांगृहाणांचवनग्रामानि-
 वासिनां ॥ प्रांगणादीनिरम्याणिह्युद्यानादिस्थलानिच ॥ २९ ॥ रमायैदर्श-
 यन्विष्णुःसहदेवैर्मुनीश्वरैः ॥ सिद्धचारणगंधर्वकिन्नरोरगराक्षसैः ॥ ३० ॥
 स्तूयमानोऽभ्यगाद्देहान्वर्णाश्रमनिवासिनां ॥ मीनादिकर्कटांतवैसतिष्ठन्रम-
 यासुरैः ॥ ३१ ॥ सार्धंप्रतीक्ष्यपुरुषान्कृताकृतसंपर्यकान् ॥ तत्रधर्मवतांपुंसां
 ददातीष्टान्मनोरथान् ॥ ३२ ॥ मत्तान्नसहतेपुंसोहरत्यायुर्धनादिकं ॥ यदि
 कुर्वन्तिवैशाखेसपर्यापरमात्मनः ॥ ३३ ॥ तत्रापिचलमूर्तीनांसाधूनांयत्रवै

१ प्रचचाल । २ द्विजाः पक्षिणः कोकिलादयः । ३ सपर्या पूजा ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ५ ॥

१५

विभुः ॥ मासेष्वन्येषु यज्जातं कर्म लोपं सहिष्यते ॥ ३४ ॥ यथा देशागतं भूपं
दृष्ट्वा जानपदाः प्रजाः ॥ यदितंचोपतिष्ठंति प्रश्रयाद्यैर्महार्हणैः ॥ ३५ ॥ तदा
करादिकं न्यूनं पूर्णं जानाति पार्थिवः ॥ पुनरप्यधिकं चेष्टुं शोदास्यति निश्चितं ॥
३६ ॥ तदा त्वकृतपूजानां दंडं तेषां करोति च ॥ तथा विष्णुः स्वकीयानां वैशाखे
माधवागमे ॥ ३७ ॥ स पर्याकुर्वतां पुंसां ददातीष्टान् मनोरथान् ॥ अकुर्वतां त-
था पुंसां धनादीनि हरत्यलं ॥ ३८ ॥ धर्मगोप्तुर्महाविष्णोर्देवदेवस्य शार्ङ्गिणः ॥
परीक्षाकाल एवायं तस्मान्मासोत्तमो ह्ययं ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वै-
शाखमाहात्म्ये नारदां वरीषसंवादे वैशाखश्रेष्ठत्वनिरूपणं नाम पंचमोऽध्यायः ॥

॥ वैशाखमाहान्त्य अध्याय ६ ॥

५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ वैशाखेऽध्वश्रमातर्नानांतृषार्तानांमहीपते ॥ ज-
लदानमकुर्वाणस्तिर्यग्योनिमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपु-
रातनं ॥ विप्रस्यगृहगोधायाः संवादंपरमाद्भुतं ॥ २ ॥ पुराचेक्ष्वाकुवंशेऽभू-
द्धेमांगइतिभूमिपः ॥ ब्रह्मण्यश्ववदान्यश्वजितामित्रोजितेन्द्रियः ॥ ३ ॥ या-
वत्योभूमिकर्णिकेकायावंतोजलविंदवः ॥ यावंत्युर्द्धनिगगनेतावतीर्गाददात्यसौ ॥
४ ॥ येनैष्टंयज्ञदभैश्चभूमिर्वर्हिष्मतीश्रुता ॥ गोभूतिलहिरण्याद्यैस्तोषितावहवो
द्विजाः ॥ ५ ॥ तेनादत्तानिदानानिनिविद्यंतइतिश्रुतं ॥ तेनादत्तंजलंचैकंसुखल-
भ्यधियानृप ॥ ६ ॥ बोधितोब्रह्मपुत्रेणवसिष्ठेनमहात्मना ॥ अमूल्यंसर्वतो-

१ मार्गश्रांतानां । २ पल्ल्याः । ३ दानशूरः । ४ रजांसि । ५ नक्षत्राणि ।

॥ वैशाखमाहान्म्य अध्याय ६ ॥

१६

लभ्यंतद्वातुः किंफलं भवेत् ॥ ७ ॥ दुर्बुद्धिर्हेतुवादैश्च न जलंदत्तवान्विभुः ॥ अ-
लभ्यदाने पुण्यं स्यादिति वाक्यं सुयुक्तिमत् ॥ ८ ॥ स आनर्चद्विजान् व्यंगान्द-
रिद्रान् वृत्तिकैर्शितान् ॥ नार्चयच्छ्रोत्रियान् विप्रांस्तत्त्वज्ञान् ब्रह्मवादिनः ॥ ९ ॥
प्रख्यातान् पूजयिष्यन्ति सर्वलोकाः समर्हणैः ॥ अनाथानामविद्यानां व्यंगानां च
कुटुंबिनां ॥ १० ॥ दरिद्राणां गतिः का वा तस्मात्ते मे दयास्पदाः ॥ इति दुर्धीर्न पा-
त्रेषु दत्तवान् किमपि स्वयं ॥ ११ ॥ तेन दोषेण महता चातकत्वं त्रिजन्मसु ॥ ए-
कजन्मनि गृध्रत्वं श्वाऽभवत्सप्तजन्मसु ॥ १२ ॥ पश्चान्नृपगृहे जातो भूपोऽयं गृह-
गोधिका ॥ श्रुतकीर्त्या ख्यभूपस्य मिथिलाधिपतेर्नृप ॥ १३ ॥ गृहद्वारे प्रतो-

१ पूजयामास । २ क्षीणजीविकान् । २ वीथ्यां ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ६ ॥

ल्यांचवर्ततेकीटकाशना ॥ अष्टाशीतिषुवर्षेषुस्थितंतेनदुरात्मना ॥ १४ ॥ वि-
 देहाधिपतेर्गेहेकदाचिदृषिसत्तमः ॥ श्रुतदेवइतिख्यातोश्रांतोमध्याह्नआगतः॥
 १५॥ तं दृष्ट्वासहसोत्थायजातहर्षोनराधिपः॥ मधुपर्कादिभिः पूज्यतस्यपादावने-
 जनीः ॥ १६ ॥ अपोमूधर्नाऽवहत्क्षिप्रंतदोत्सिकैश्चविंदुभिः ॥ दैवोपदिष्टकाले-
 नप्रोक्षितागृहगोधिका ॥ १७ ॥ सद्योजातिस्मृतिरभूत्स्मृतकर्मातिदुःखिता ॥
 त्राहित्राहीतिचुक्रोशब्राह्मणंगृहमागतं ॥ १८ ॥ तिर्यग्जंतुरवंश्रुत्वाब्राह्मणोवि-
 स्मितोऽवदत् ॥ कुतःक्रोशसिगोधेत्वंदशेयंकेनकर्मणा ॥ १९ ॥ त्वंदेवपुरुषः
 कश्चिन्नृपोवाथद्विजोऽथवा ॥ कस्त्वंब्रूहिमहाभागत्वामद्याहंसमुद्धरे ॥ २० ॥

१ पादक्षालनसंबन्धिनीः । २ तत्क्षणां ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ६ ॥

१७

इत्युक्तःसन्तुपःप्राहश्रुतदेवंमहामुनिं ॥ वयमिद्वक्त्रोभूमन्शस्त्रविद्याविशार-
दाः ॥ २१ ॥ यावत्योभूमिकणिकायावंतस्तोयविंदवः ॥ यावंत्युडूनिगगने
तावतीर्गाददाम्यहं ॥ २२ ॥ सर्वैर्यज्ञैर्मयाचेष्टंपूर्णान्याचरितानिमे ॥ दानान्य-
पिचदत्तानिधर्मजातंस्वनुष्ठितं ॥ २३ ॥ तथापिदुर्गतिर्जाताममनोर्ध्वगतिर्वि-
भो ॥ त्रिवारंचातकत्वंमेगृध्रत्वंचैकजन्मनि ॥ २४ ॥ सप्तजन्मसुचश्वत्वंप्राप्तं
पूर्वमयाद्विज ॥ सिंचताऽनेनभूपेनत्वपःपादावनेजनीः ॥ २५ ॥ विंदवोदूर-
मुत्क्षिप्तास्तैःसिक्तोऽहंकथंचन ॥ तेनजन्मस्मृतिरभूत्सर्वपाप्माहतश्चमे ॥ २६ ॥
गोधाजन्मानिभाव्यानिह्यष्टाविंशतिमोद्विज ॥ दृश्यंतेदैवदिष्टानिबिभ्येतैर्जन्म-
भिर्भृशं ॥ २७ ॥ नकारणंप्रपश्यामितन्मेविस्तरतोवद ॥ इत्युक्तःसद्विजःप्रा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ६ ॥

हज्ञात्वाविज्ञानचक्षुषा ॥ २८ ॥ शृणुभूपप्रवक्ष्यामि तव दुर्योनिकारणं ॥ न ज-
लं तु त्वया दत्तं वैशाखे माधवप्रिये ॥ २९ ॥ तज्जलं सुलभं मत्वा ह्यमूल्यमिति नि-
श्चितं ॥ नाध्वगानां द्विजातीनां घर्मकालेऽप्यजानता ॥ ३० ॥ तथा पात्रं स-
मुत्सृज्य ह्यपात्रे प्रतिदत्तवान् ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्म निहूयते ॥ ३१ ॥
कंटकान्वितवृक्षस्य न कुर्वेति समर्चनं ॥ जनास्तथापि सेवायै शस्ताः शास्त्रेषु भू-
मिप ॥ ३२ ॥ विशिष्टत्वात्पादपानामश्वत्थः सेव्यतां गतः ॥ तुलसी तु समुत्सृ-
ज्य बृहती पूज्यते नु किं ॥ ३३ ॥ अनाथत्वं पूज्यतायां न प्रयोजकतामियात् ॥
पंगवाद्याये त्वनाथाश्च दयापात्रं हि केवलं ॥ ३४ ॥ तपोनिष्ठा ज्ञाननिष्ठाः श्रुति-
शास्त्रविशारदाः ॥ विष्णुरूपाः सदा पूज्या नेतरे तु कदाचन ॥ ३५ ॥ तत्रापि ज्ञा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ६ ॥

१८

निनोऽत्यर्थं प्रियाविष्णोः सदैव हि ॥ ज्ञानिनामपि भूपालविष्णुरेव सदा प्रियः ॥
 ३६ ॥ तस्माद्ज्ञानी सदा पूज्यः पूज्यात्पूज्यतरः स्मृतः ॥ अवज्ञासाधुवृत्ताना-
 मिहामुत्र च दुःखदा ॥ ३७ ॥ सेवावैमहतां पुंसां पुमर्थानां हि कारणं ॥ कोटयोऽ-
 प्यंधजातीनां न पश्यंति यथापथं ॥ ३८ ॥ एवं मंदायुतानां तु संगतिर्नार्थदा भ-
 वेत् ॥ यान्यम्मं यानि तीर्थानि ये देवामृच्छि लामयाः ॥ ३९ ॥ तेषु नंत्युरुकाले-
 न दर्शनादेव साधवः ॥ न साधुसेवया क्वापि सीदंते वै सुशिक्षिताः ॥ ४० ॥ ज-
 न्ममृजराद्यैर्वासुधयाप्यायिता यथा ॥ न जलं तु त्वया दत्तं साधवो वानसेविताः ॥
 ४१ ॥ तेन ते दुर्गतिश्चेयं प्राप्ता चेद्वा कुनंदन ॥ वैशाखे मत्कृतं पुण्यं तु भ्यंदा स्या-

१ जलमयानि । २ बहुकालेन । ३ सिद्धंते ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ६ ॥

मिशांतये ॥ ४२ ॥ भूतंभवंभवेनकर्मजातंविजेष्यसि ॥ इत्युक्त्वाऽपउप-
 स्पृश्यददौपुण्यमनुत्तमं ॥ ४३ ॥ यदादत्तंब्राह्मणेनस्नानंचैकदिनेकृतं ॥ तेन
 ध्वस्ताखिलाघस्तुत्यक्त्वासागृहगोधिका ॥ ४४ ॥ रूपंकर्मोचितंघोरंसद्योऽदृ-
 श्यतपूरुषः ॥ दिव्यंविमानमारुह्यदिव्यस्रग्वस्त्रभूषणः ॥ ४५ ॥ पश्यतामेव
 भूतानांमैथिलस्यगृहांतरे ॥ बद्धांजलिपुटोभत्वापरिक्रम्यप्रणम्यच ॥ ४६ ॥
 अनुज्ञातोययौराजास्तूयमानोऽमरैर्दिवं ॥ दिव्यरूपोमहातेजाअप्सरोगणसे-
 वितः ॥ ४७ ॥ तत्रभुक्त्वामहाभोगान्वर्षायुतमतंद्रितः ॥ सएवचेक्ष्वाकुकुले
 काकुत्स्थोऽभून्महारथः ॥ ४८ ॥ सप्तद्वीपवतीपालोब्रह्मण्यःसाधुसंमतः ॥

१ भावि । २ आचम्य । ३ सार्वभौमः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ७ ॥

१९

देवेन्द्रस्यसखाविष्णोरंशएवमहाप्रभुः ॥ ४९ ॥ बोधितस्तुवसिष्ठेनवैशाखोक्ता-
 न्मनोरमान् ॥ अनुष्ठायाखिलान्धर्मास्तेनध्वस्ताखिलाशुभः ॥ ५० ॥ दिव्य-
 ज्ञानंसमासाद्यविष्णोःसायुज्यमाप्तवान् ॥ वैशाखःशुभदस्तस्मात्पुंभिःसर्वैर-
 नुष्ठितः ॥ ५१ ॥ आयुर्यशःपुष्टिदोऽयंमहापापौघनाशनः ॥ पुमर्थानांनिदानं
 चविष्णुःप्रीणात्यनेनतु ॥ ५२ ॥ चतुर्वर्णैर्नरैःसर्वैश्चतुराश्रमवर्तिभिः ॥ अनु-
 ष्ठेयोमहाधर्मोवैशाखेमाधवागमे ॥ ५३ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेवैशाखमा-
 हात्म्येनारदांबरीषसंवादेगृहगोधिकारख्यानंनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ ॥ राजातदद्भुतंदृष्ट्वामैथिलोधर्मवित्तमः ॥ कृतांजलिःसु-
 खासीनंविस्मितोवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ मैथिलउवाच ॥ ॥ दृष्टमेतन्म-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ७ ॥

हाश्चर्यसाधूनांचरितंतथा ॥ येनधर्मेणमुक्तोऽभूद्राजाचेक्ष्वाकुनंदनः ॥ २ ॥ त-
 धर्मेविस्तरेणैवश्रोतुंकौतूहलंहिमे ॥ मह्यंश्रद्धावतेविद्वन्कृपयाविस्तराद्वद ॥ ३ ॥
 इतिराज्ञासुसंपृष्टःश्रुतदेवोमहामनाः ॥ साधुसाध्वितिसंभाष्यव्याजहारनपो-
 त्तमं ॥ ४ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ ॥ सम्यग्व्यवसिताबुद्धिस्तवराजर्षिसत्तम ॥
 वासुदेवप्रियान्धर्मान्श्रोतुंयस्मान्मतिस्तव ॥ ५ ॥ बहुजन्मार्जितंपुण्यंविना
 कस्यापिदेहिनः ॥ वासुदेवकथालापेमतिर्नैवोपजायते ॥ ६ ॥ येनराजाधि-
 राजस्यजातेयंमतिरीदृशी ॥ शुद्धंभागवतंमन्येतेनत्वांसाधुसत्तमं ॥ ७ ॥ त-
 स्मात्तुभ्यंब्रुवेसौम्यधर्मान्भागवतान्शुभान् ॥ यान्ज्ञात्वामुच्यतेजंतुर्जन्मसंसा-
 रबंधनात् ॥ ८ ॥ यथाशौचंयथास्नानंयथासंध्याचतर्पणं ॥ अग्निहोत्रंयथा

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ७ ॥

२०

श्राद्धंतथावैशाखसत्क्रियाः ॥ ९ ॥ वैशाखेमाधवेधर्मानकृत्वानोर्ध्वगोभवेत् ॥
नवैशाखसमोधर्मोर्ध्वमजातेषुविद्यते ॥ १० ॥ संतोऽपिबहवोधर्माःप्रजारंजन-
काइव ॥ उपद्रवैश्चलुप्यंतेनात्रकार्याविचारणा ॥ ११ ॥ सुलभाःसकलाधर्माः
कर्तुंवैशाखचोदिताः॥ उदकुंभंप्रपादानंपथिच्छायासुनिर्मितं ॥ १२ ॥ उपान-
त्पादुकादानंछत्रव्यजनयोस्तथा ॥ तिलयुक्तमधोर्दानिंगोरसानांश्रमापहं ॥
१३ ॥ वापीकूपतडागादिकरणंपथिकाश्रमं ॥ नारीकेलेक्षुकर्पूरकस्तूरीदानमे-
वच ॥ १४ ॥ गंधानुलेपनंशय्याखट्वादानंचभूपते ॥ तथाचूतफलंरम्यमुर्वारु-
करसायनं ॥ १५ ॥ दानंदमनपुष्पाणांतथासायंगुडोदकं ॥ चित्राण्यन्नानिपू-

१ कर्कटीभेदः । २ दवणा इतिभाषायां ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ७ ॥

र्णायांदध्यन्नंप्रत्यहंतथा ॥ १६ ॥ तांबूलस्यसदादानंचैत्रदर्शकरीरंकं ॥ रवा-
 वनुदितेपूर्वप्रातःस्नानंदिनेदिने ॥ १७ ॥ मधुसूदनपूजाचकथायाःश्रवणंतथा॥
 अभ्यंगवर्जनंचैवतथावैपत्रभोजनं ॥ १८ ॥ मध्येमध्येश्रमार्तानांवीजनंव्यज-
 नेनच ॥ सुगंधैःकोमलैःपुष्पैःप्रत्यहंपूजनंहरेः ॥ १९ ॥ फलंदध्यन्ननैवेद्यंधूप-
 दीपौदिनेदिने ॥ गोश्रासंवृषपत्नीनांद्विजपादावनेजनं ॥ २० ॥ गुडनांगर-
 दानंचधात्रीपिष्टप्रदापनं ॥ पथिकानांप्रश्रयंचदानंतंडुलशाकयोः ॥ एतेध-
 र्माःप्रशस्ताहिंवैशाखेमाधवप्रिये ॥ २१ ॥ तथाचविष्णोःकुसुमार्पणंहरेःपूजा
 चकालोचितपल्लवाद्यैः॥दध्यन्ननैवेद्यनिवेदनंचसमस्तपापौघविनाशहेतुः॥२२॥

१ कलश । २ नागरं गुंठी ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ७ ॥

२२

नारीपुष्पैर्माधवंनार्चयेद्याद्विजाख्यातंमंदिरेवागृहेवा ॥ पुत्रंसौख्यंकापिनाप्रो-
तिहंतिचायुर्भर्तुःस्वात्मनोवामहात्मन् ॥ २३ ॥ रमासहायेमाधवेमासिवि-
ष्णोपरीक्षायैधर्मसेतोःप्रजानां ॥ गृहंयातेमुनिभिर्देवतैश्चकाल्यैःपुष्पैर्नार्चये-
द्यस्तुमूढः ॥ २४ ॥ समूढात्मारौरवंप्राप्यपश्चाद्यायाद्योनिंरासभीपंचवारं ॥
जलंचान्नंसर्वदादेयमस्मिन्क्षुधातानांप्राणिनांप्राणहेतुः ॥ २५ ॥ तिर्यग्जंतु-
र्जायतेवार्यदानादन्नादानाज्जायतेवैपिशाचः॥ अन्नादानेचानुभूतांकथांतेवक्ष्या-
म्येतामद्भुतांभूमिपाल ॥ २६ ॥ रेवातीरेमत्पिताऽभूत्पिशाचःस्वमांसाशीक्षुत्तृषा-
श्रांतगात्रः ॥ छायाहीनेशाल्मलीवृक्षमूलेह्यन्नाभावान्नष्टचैतन्यएषः ॥ २७ ॥
क्षुधातृषाकर्मणायस्यवह्नीसूक्ष्मंछिद्रंकंठनालस्यचासीत् ॥ मांसंचान्नंकंठमध्ये

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ७ ॥

निषण्णंकुर्यात्पीडांप्राणपर्यंतमेव ॥ २८ ॥ जलं दृष्ट्वा कालकूटप्रकल्पंकुल्यावा-
पीसंस्थमप्यंगनूनं ॥ तस्यास्तीरेचागमंदैवयोगाद्वंगायान्नाकारणान्मार्गमध्ये ॥
२९ ॥ दृष्ट्वाऽद्भुतं शलमलीवृक्षमूले कृत्वा कृत्वा भक्षयंतं स्वमांसं ॥ क्रोशंतं तं बहुधा
शोचमानं क्षुधातृषाव्यथितं कर्मभिः स्वैः ॥ ३० ॥ समाहंतुं प्राद्वत्कूरकर्मा मत्ते-
जसानिहतो दुर्दुवच ॥ तंचाब्रुवं कृपया क्लिन्नचित्तो माभैषीरिति श्लक्ष्णयामे गिरा
च ॥ ३१ ॥ कस्त्वं तात ब्रूहि सद्योऽब्रहेतुं कृच्छ्रांदस्मान्मोचये माविषीद ॥ इत्यु-
क्तो मां प्राह पुत्रं त्वजानन्पुरानर्तभूवराख्ये च ग्रामे ॥ ३२ ॥ नाम्नामैत्रः संकृतेर्गो-
त्रजोऽहंतपोविद्यादानयज्ञादिनिष्ठः ॥ मयाऽधीताध्यापिताः सर्वविद्याः कृतो म-

१ छित्त्वा । २ अधावत् । ३ पलायत । ४ कोमलया । ५ संकटात् । ६ सिन्नो मा भव ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ७ ॥

२२

यासर्वतीर्थावगाहः ॥ ३३ ॥ दत्तनान्नमासिवैशाखसंज्ञेलोभाद्विक्षामात्रमप्यं-
 गकाले ॥ शोचाम्यहंप्राप्यपैशाचयोनिनान्योहेतुःसत्यमेवोक्तमंग ॥ ३४ ॥ पु-
 त्रोऽधुनावर्ततेमदृहेचभूरिख्यातिःश्रुतदेवेतिसंज्ञः ॥ वाच्यातस्मैमदृशाचात्म-
 जायवैशाखेऽन्नादानतोऽभूत्पिशाचः ॥ ३५ ॥ दृष्टस्तीरेतेपितानर्मदायानोर्ध्वं
 गत्वावर्ततेवृक्षमूले ॥ खादन्मांसंस्वीयमेवानुखिद्यन्पितुर्मुक्तयैमासिवैशाखसं-
 ज्ञे ॥ ३६ ॥ प्रातःस्नात्वापूजयित्वाचविष्णुंनिर्घ्याजान्मांतर्पयित्वातिलैश्च ॥
 देयंचान्नद्विजवर्यायमह्यंमुक्तोयोनेर्यामिविष्णोःपदंच ॥ ३७ ॥ इत्थंचोक्तंत्व-
 त्पुरस्ताद्वदेतिदयाचैषामत्कृतेनात्रशंका ॥ क्षेमंभूयात्सर्वतोमंगलंतेश्रुत्वाचाहं

१ अंगेत्यामंत्रणे । २ शुद्धभावेन ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ७ ॥

भाषितंमेपितुश्च ॥ ३८ ॥ दुःखात्कायंदंडवत्पातयित्वाभृशार्तोऽहंपादयोर्भूरि-
 कालं ॥ निंदनिंदंभरिमांवाष्पनेत्रःपुत्रोऽहंतेतातदैवागतोस्मि ॥ ३९ ॥ क-
 र्मभ्रष्टोभूसुराणांविनिंद्योज्ञात्वाधर्मान्सकलान्मासिचास्मिन् ॥ उद्दिश्यत्वांलो-
 भतोविप्रवर्येदत्तंनान्नमासिवैशाखसंज्ञे ॥ ४० ॥ नाभूद्यस्मात्क्लेशमोक्षःपितृ-
 णांसोऽहंपितृधनश्चात्महाऽतीवपापी ॥ कर्मभ्रष्टःसत्सभायांविनिंद्यःसर्वैपुत्रः
 पुत्रतामेतिकृत्वा॥ ४१॥ काल्यान्धर्मान्पितृहेतोर्महात्मानरकादस्मादुद्वरेद्यस्य
 नाम ॥ पुदित्याहुःपूयशोणादिभाजंश्रुत्वावाचंचात्मजेनांजसोक्तां ॥ ४२ ॥
 पुत्रंप्राहप्रीतिहृष्टांतरात्मायात्रांकृत्वाशीघ्रमागत्यगेहं ॥ प्राप्तेमासेमेषसंस्थेच
 भानौस्नानंकृत्वाविधिवत्तर्पयित्वा ॥ निवेद्यान्नंविष्णवेमह्यमंगदानंदेहिद्विज-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

२३

वर्येमहात्मन् ॥ ४३ ॥ तस्मान्मुक्तिर्भवितासान्वयस्यतस्माच्छीघ्रंगच्छगेहंसु-
खेन ॥ पित्रादिष्टःकृतयात्रःस्वगेहंप्राप्याकरवंमाधवेचान्नदानं ॥ ४४ ॥ त-
स्मान्मुक्तोमत्पितामांसमेत्ययानारूढोह्यनंद्याशिषाच ॥ भूयोभूयःकुर्वितिदमा-
पतेमांसमादिश्यद्यामगात्पश्यतोमे ॥ ४५ ॥ तस्मान्मासेमाधवेचान्नदानंप्र-
पादानंसर्वशास्त्रेषुशस्तं ॥ तुभ्यंप्रोक्तंधर्मसारंमुधर्म्यंकिमन्यत्तेश्रोतुमि-
च्छावदस्व ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणवैशाखमाहात्म्येनारदांवरीषसं-
वादेपिशाचमोक्षप्राप्तिर्नामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ मैथिलउवाच ॥ ॥ ब्र-
ह्मन्निदवाकुतनयोजलादानाच्चचातकः ॥ त्रिवारमभवत्पश्वान्मदृहेगृहगोधि-
का ॥ १ ॥ कर्मानुगुणमेतद्वियुक्तंतस्याकृतात्मनः ॥ सतामसेवनाद्यस्यगृध्र-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

त्वंसारमेयता ॥ २ ॥ सप्तवारमितिप्रोक्तन्मेभातिचनोचितं ॥ संतो न दूषि-
 तास्तेनतथानापकृता अपि ॥ ३ ॥ तस्मादसेवया तस्यफलाभावोभवेद्भुवं ॥
 नानर्थःकारणाभावात्पापं हिपरपीडनं ॥ ४ ॥ अनिमित्तमिदं कस्मात्कुयो नित्व-
 मवाप्तवान् ॥ तदेतंसंशयं छिं धिशिष्यस्याथप्रियस्यते ॥ ५ ॥ इतिराज्ञासुसं-
 पृष्टःश्रुतदेवोमहायशाः ॥ साधुसाध्वितिसंभाष्यमनोव्याहर्तुमादधे ॥ ६ ॥
 ॥ श्रुतदेव उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामियत्पृष्टंतुत्वयाऽनघ ॥ शिवायै च
 शिवेनोक्तंकैलासशिखरेऽमले ॥ ७ ॥ मृष्टेमान्सकललोकान्पश्चात्तेषामव-
 स्थितिं ॥ आमुष्मिकीमैहिकींचद्विविधांपर्यकल्पयत् ॥ ८ ॥ हेतुत्रयंचप्रत्येक-
 मवस्थित्यैव्यधात्प्रभुः ॥ जलसेवाचान्नसेवासेवाचैवौषधस्यच ॥ ९ ॥ त्रय एतेमहा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

२४

भागऐहिकस्थितिहेतवः ॥ एवमामुष्मिकेराजंस्त्रयएवेरिताःश्रुतौ ॥ १० ॥
 साधुसेवाविष्णुसेवासेवाधर्मपथस्यच ॥ पुरासंपादिताह्येतेपरलोकस्यहेतवः ॥
 ११ ॥ गृहेसंपादितंयद्वत्पाथेयंपद्वंतौयथा ॥ ऐहिकाहेतवोराजन्सद्यःसंपादि-
 तार्थदाः ॥ १२ ॥ किंचेष्टमपिसाधूनांमनसोयदिदुःसहं ॥ कुतश्चित्कारणा-
 द्राजंस्तच्चानर्थायकल्पते ॥ १३ ॥ अप्रियंकिमुवक्तव्यंदुःखहेतुरितिस्फुटं ॥
 अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ १४ ॥ पापघ्नंमहदाश्चर्यंशृण्वतांरोम-
 हर्षणं ॥ यज्ञदीक्षामुपगतःपुरादक्षःप्रजापतिः ॥ १५ ॥ आह्वानार्थंभूतपतेरग-
 मद्रजतांचलं ॥ तंदृष्ट्वानोत्थितःशंभुस्तस्यैवहितकाम्यया ॥ १६ ॥ सर्वामर-

१ मार्गे । २ रोमांचजनकं । ३ कैलासं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

गुरुश्चाहंछंदोगम्यःसनातनः ॥ भृत्याह्येतेबलिहराश्चंद्रेंद्राद्याःसुरेश्वराः ॥
 ॥ १७ ॥ स्वामीभृत्यायनोत्तिष्ठेत्स्वभार्यायैपतिस्तथा ॥ गुरुःशिष्यायनो-
 त्तिष्ठेदितिशास्त्रविदामतं ॥ १८ ॥ नसंबंधोगुरुत्वेचकारणंत्वितिवैश्रुतिः ॥
 बलंज्ञानंतपःशांतिर्यत्रचैवाधिकंभवेत् ॥ १९ ॥ सगुरुस्त्वितरेषांवैनीचाश्चे-
 युर्हिंप्रेष्यतां ॥ उत्तिष्ठंतिचस्वाम्याद्याभृत्यादीन्यादिचाग्रहात् ॥ २० ॥ आयु-
 र्वित्तंयशस्तेषांसद्योनश्यतिसंततिः ॥ तस्मादहंतुनोत्तिष्ठेप्रियोऽयंश्वशुरोम-
 म ॥ २१ ॥ इतितस्यहितान्वेषीनोच्चंचालासनाद्विभुः ॥ नोत्थितंतुमूढं-
 दृष्टाकुपितोऽभूत्प्रजापतिः ॥ २२ ॥ अनिंदद्बहुधातंवैपुरतोगिरिजापतेः ॥

१ प्राप्नुयुः । २ नोदतिष्ठत् ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

२५

अहोदर्पमहोदर्पदरिद्रस्याकृतात्मनः ॥ २३ ॥ यस्यवित्तंबहुवयावृषश्चर्माव-
शेषितः ॥ अतएवकपालास्थिधरःपाखंडगोचरः ॥ २४ ॥ वृथाहंकारिणो
दैवंकुतोदास्यतिमंगलं ॥ लोकेकृत्तैणचर्माणिशुचीनीतिविदोविदुः ॥ २५ ॥
धत्तेदरिद्रःशीतार्तोऽपवित्रंचगजाजिनं ॥ वेष्टमश्मशानंयस्ययस्याद्भुजंगाःकि-
लभूषणं ॥ २६ ॥ नधीरतानचज्ञानंवृकात्तस्मात्पलायिनः ॥ भूतप्रेतपि-
शाचादिदुर्जनैःसंगतोऽनिशं ॥ २७ ॥ नकुलंश्रूयतेक्वापिनासौवैसाधुसंमतः ॥
वृथाविश्रंभितःपूर्वनारदेनदुरात्मना ॥ २८ ॥ येनाहंबोधितःप्रादांकन्यांचैता-
मुमांसतीं ॥ पृथग्धर्मगताचैषासुखंवसतुतद्गृहे ॥ २९ ॥ नास्माभिःश्लाघनीयो-

१ असंस्कृतमते । २ सततं । ३ विश्वासं प्रापितः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

ऽसौमत्सुतापिकथंचन ॥ यथाकुलालकलशश्चांडालस्यवशंगतः॥३०॥ इतिद-
क्षोविमूढात्माह्यनाहूयसतीमृडं ॥ बहुधातंविनिर्भत्स्यतूष्णीमेवगृहंययौ ॥३१॥
यज्ञवाटंततोगत्वाऋत्विग्भिर्मुनिभिःसह ॥ ईजेयज्ञविधानेननिंदन्नेवमहाप्रभुं
॥ ३२ ॥ ब्रह्मविष्णूविहायैवसर्वेदेवाःसमागताः ॥ सिद्धचारणगंधर्वायक्षरा-
क्षसकिंनराः ॥ ३३ ॥ तदादेवीसतीपुण्यास्त्रीचापल्यात्प्रलोभिता ॥ उत्सुका
चोत्सवंद्रुष्टुवंधूंस्तत्रसमागतान् ॥ ३४ ॥ निवार्यमाणारुद्रेणतरलास्त्रीस्वभा-
वतः ॥ प्रत्युक्तापिपुनश्चैवंगच्छंत्यात्वयिसर्वथा ॥ ३५ ॥ सनिंदतिसभामध्ये
सदामांवरैर्वाणिनि ॥ तच्चासह्यंवचःश्रुत्वाकायंसत्यंजहासिच ॥ ३६ ॥ अस-

१ चंपला । २ सुंदरांगि ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

२६

ह्यमपिसोढव्यंममानुग्रहमिच्छता ॥ मयायथाकृतंदेवितथात्वंनैववर्तसे ॥ ३७॥
तस्मान्मागच्छशालांत्वंनशुभंतुभवेद्भवं ॥ इत्येवंबोधितादेवीचापल्यात्पुरानग-
मत् ॥ ३८॥ निश्चक्रामसतीगेहादेर्काकीपादचारिणी ॥ तांदृष्ट्वावृषभस्तूर्णपू-
ष्ठेदेवीमुवाहसः ॥ ३९॥ कोटिशोभूतसंघाश्चअनुजग्मुःसतींतदा ॥ यज्ञवांटतु
सागत्वापत्नीशालांययौपुरा ॥ ४० ॥ तूष्णीमासन्सतींदृष्ट्वाखेदात्तस्माद्विनि-
र्गता ॥ पतिवाक्यंतुसंस्मृत्यजगामोत्तरवेदिकां ॥ ४१ ॥ पितासभ्याश्चतांदृ-
ष्ट्वास्थितास्तूष्णींहताशिषः ॥ सारुद्राहुतिपर्यंतंपश्यंतीपितृचेष्टितं ॥ ४२॥ त्य-
क्तवारुद्रंजुह्वतंतमुवाचाश्रुप्लुतेक्षणा ॥ देव्युवाच ॥ महदुल्लंघनंपुंसांनप्रायः

१ धारयामास। २ हतभाग्याः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

श्रेयसेभवेत् ॥ ४३ ॥ लोककर्तालोकभर्तासर्वेषांप्रभुरव्ययः ॥ एवंभूतस्यरुद्र-
स्यकथंनोदीयतेहविः ॥ ४४ ॥ जातामेस्यकदुर्बुद्धिंहरंत्यन्येसभागताः ॥ न
चेदृशमहात्मानःकिमेषांविमुखोविधिः ॥ ४५ ॥ इत्येवंभाषमाणांतांपूषादे-
वोजहासह ॥ श्मश्रूणांचालनंचक्रेभृगुर्हतशुभस्तथा ॥ ४६ ॥ भुजपादोरुकु-
क्षीणांस्फालनंचक्रिरेपरे ॥ बहुधानिंदनंचक्रेतत्पिताहतभाग्यवान् ॥ ४७ ॥
तच्छुत्वारुद्रभार्यासाकोपाकुलितमानसा ॥ प्रायश्चित्तंश्रुतेःकर्तुंदेहंतत्याजसा
सती ॥ ४८ ॥ होमाग्नौवेदिकामध्येसर्वेषामेवपश्यतां ॥ हाहाकारोमहाना-
सीदुद्रुवुःप्रमथाद्रुतं ॥ ४९ ॥ आचरव्युर्देवदेवायवृत्तांतमखिलंतदा ॥ त-
च्छुत्वासहसोत्थायरुद्रःकालांतकोपमः ॥ ५० ॥ जटामुत्पाट्यहस्तेनभूत-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

२७

लेतामताडयत् ॥ ततोऽभवन्महाकायोवीरभद्रोमहाबलः ॥ ५१ ॥ सहस्रबा-
 हुरभवत्कालांजनसमप्रभः ॥ वद्धांजलिपुटःस्थित्वाव्याजहारहरंतदा ॥ ५२ ॥
 मत्सृष्टिस्तुयदर्थंतेतदर्थेमांनियोजय ॥ इत्युक्तःप्राहतंक्रुद्धोधूर्जटिस्तंपुरःस्थि-
 तं ॥ ५३ ॥ हनमन्निदकंदक्षंयदर्थंमत्प्रियामृता ॥ भूतसंघास्तुगच्छंतुसहै-
 तेनमहात्मना ॥ ५४ ॥ इत्यादिष्ठाभगवताययुर्दक्षसभांद्रुतं ॥ जघ्नुःसर्वा-
 न्महावीरान्देवासुरनरादिकान् ॥ ५५ ॥ पूष्णश्चहसतोदंतान्जटाभूश्च
 वभंजह ॥ श्मश्रूण्युत्पाटयांचक्रेभृगोस्तस्यदुरात्मनः ॥ ५६ ॥ यद्यदास्फा-
 लितंपूर्वंतत्तच्चिच्छेदवीर्यवान् ॥ ततोदक्षशिरोहर्तुंबहूद्योगंचकारसः ॥ ५७ ॥
 मुनिमंत्रप्रगुप्तंतुनैवकृततितद्वलात् ॥ हरोज्ञात्वातुचिच्छेदस्वयमेवदुरात्मनः

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

॥ ५८ ॥ एवंमखगतान्हत्वासानुगःस्वालयंययौ ॥ हतावशिष्टाःकेचित्तुब्र-
ह्माणंशरणंययुः ॥ ५९ ॥ तैरन्वितोययौब्रह्माकैलासंतुशिवालयं ॥ ततोरुद्रं
सांत्वयित्वावचोभिर्विविधैरपि ॥ ६० ॥ तेनैवसहितःप्रागाद्यज्ञवाटंमहाप्र-
भुः ॥ तेनैवोज्जीवयामाससर्वान्दक्षसभागतान् ॥ ६१ ॥ ख्यात्यैप्रादाद-
जमुखंदक्षस्यतुतदाशिवः ॥ अजश्मश्रूण्यदाच्छंभुर्भगवेतुमहात्मने ॥ ६२ ॥
पूष्णश्चदंतान्नप्रादात्पिष्टादंचचकारतं॥अवयवानांव्यतिकरंकेषांचिदपिवैशिवः
॥ ६३ ॥ शिवमापुस्ततःसर्वब्रह्मणाचशिवेनच ॥ पुनःप्रवर्तितोयज्ञोयथापूर्वं
महात्मनः ॥ ६४ ॥ यज्ञांतेसर्वदेवाश्चजग्मुस्तेस्वंस्वमालयं ॥ नैष्टिकंब्रह्म-
चर्यंतुकृत्वारुद्रोमहातपाः ॥ ६५ ॥ गंगातटेतपस्तेपेपुन्नागतरुमूलगः ॥ द-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

२८

क्षात्मजासतीदेवीत्यक्तदेहापातिव्रता ॥ ६६ ॥ जज्ञेहिमाद्रेर्मेनायांववृधेत-
स्यवेश्मनि ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुतारकाख्योमहासुरः ॥ ६७ ॥ सुतीव्रत-
पसाराध्यब्रह्माणंपरमेष्ठिनं ॥ अवध्यत्वंवरंवब्रेदेवासुरनरोरगैः ॥ ६८ ॥ आयु-
धैरस्त्रसंघैश्चसर्वैरेवमहाबलः ॥ रुद्रपुत्रंविनादैत्योह्यवध्यःसकलैरपि ॥ ६९ ॥
इतितस्मैवरंप्रादाद्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ अस्त्रीकत्वादपुत्रत्वादुद्रस्येतितथा-
स्त्विति ॥ ७० ॥ वरंगृहीत्वास्वगृहंप्राप्यलोकान्बर्बाधह ॥ दासादेवामार्ज-
नादौदास्योदेव्यश्चतद्गृहे ॥ ७१ ॥ ततस्तत्पीडितादेवाब्रह्माणंशरणंययुः ॥
तैःपीडांवर्णितांश्रुत्वावेधाःप्राहसुरानिदं ॥ ७२ ॥ वरप्रदानकालेऽहंरुद्रपुत्रं

१ पीडयामास । २ गृहसंमार्जनादौ ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

विनासुराः ॥ नान्यैर्वध्यइतिप्रादांवरंतस्मैदुरात्मने ॥ ७३ ॥ पुरासतीरुद्र-
पत्नीसत्रेत्यक्तकलेवरा ॥ जाताहिमवतःपुत्रीपार्वतीतिचयांविदुः ॥ ७४ ॥
रुद्रोहिमवतःपृष्ठेतपश्चरतिदुश्चरं ॥ योजयध्वंचपार्वत्यारुद्रंलोकेश्वरंप्रभुं ॥
॥ ७५ ॥ तस्माज्जातःसुतःशत्रुंयुष्माकंतुहनिष्यति ॥ इतिब्रह्मसमादिष्टाईंद्रा-
द्याःस्वगृहंगताः ॥ ७६ ॥ पुनर्देवैर्द्रसदनेसंगंतैरमरेश्वरैः ॥ धिषणेनाभिसं-
मंत्र्यदेवैर्द्रःपाकशासनः ॥ ७७ ॥ सस्मारचस्वकार्यार्थिनारदंस्मरमेवच ॥
तत्रागतौततस्तौतुबलंभिद्वाक्यमब्रवीत् ॥ ७८ ॥ हिमवंतंभवान्गत्वावच-
सातंप्रबोधय ॥ पुत्रीतवप्राग्दक्षस्यहरपत्नीमहागिरे ॥ ७९ ॥ तपश्चरति

१ मिलितैः । २ बृहस्पतिना सह । ३ इंद्रः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

२९

तेशूंगेवियुक्तादक्षकन्यका ॥ मृडस्यतुसपर्यार्यैविनियोजयतत्प्रियां ॥ ८० ॥
 तस्यैवपत्नीभवितासएवभवितापतिः ॥ इत्यादिष्टोमघोनाचनारदोऽभ्येत्यतं-
 गिरिं ॥ ८१ ॥ तथैवकारयामासदेवेन्द्रेणोदितंयथा ॥ पश्चात्कामंसमाहूयम-
 घवानिदमाहच ॥ ८२ ॥ देवानांचहितार्थायतथामृडहितायच ॥ वसंतेन
 समायुक्तोगत्वारुद्रतपोवनं ॥ ८३ ॥ गुणान्विजृम्भयित्वातुवासंतान्हच्छया-
 वहान् ॥ यदासंनिहितादेवीपार्वतीतुमृडस्यच ॥ ८४ ॥ तदाप्रयुज्यत्वंवाणा
 न्मोहयस्वमहाप्रभुं ॥ तयोस्तुसंगमेजातेकार्येनोऽद्वाभविष्यति ॥ ८५ ॥ इ-
 त्यादिष्टःस्मरस्तूर्णंप्रतस्थेवाढमित्यथ ॥ सवसंतःसरतिकःसानुगस्तद्वनंय-

१ सेवायै । २ कोललापमलयानिलादीनुत्पाद्येत्यर्थः । ३ कामोत्तेजकान् । ४ सत्यं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

यौ ॥ ८६ ॥ अकालेतुवसंतर्तुंजृम्भयित्वास्वशक्तिः ॥ तद्वनेसर्वतोरम्येमं-
दानिलनिषेविते ॥ ८७ ॥ कदाचिद्देवदेवोऽपिपार्वत्याश्चसपर्यया ॥ प्रीतःस्वां-
कंसमारोप्यकिञ्चिद्व्याहर्तुमारभत् ॥ ८८ ॥ प्राणप्रियासंगमस्यकालोऽयमि-
तिनिश्चितः ॥ पेशलंधनुरादायसतस्थौहरपृष्ठतः ॥ ८९ ॥ कृत्वाजंवनिकांवृ-
क्षंवाणमेकमुमोचह ॥ द्वितीयमपिसंधायचक्रमोक्तुंमहोद्यमं ॥ ९० ॥ अथ
क्षुब्धमनाभूत्वामडश्चितामवापह ॥ नमेमनश्चलेत्क्वापिकेनवाकश्मलीकृतं ॥
॥ ९१ ॥ इतिर्चिताकुलोवामेपार्श्वेकामंददर्शह ॥ क्रुधोन्मील्यललाटाक्षंस्वां-
कादेवोमपास्यच ॥ ९२ ॥ तस्याक्षःसमभूदग्निस्तीक्ष्णोलोकविभीषणः ॥

१ कोमलं पुष्पद्वयमित्यर्थः । २ तिरोधानं । ३ कलुषीकृतं चंचलतां नीतमिति यावत् ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ८ ॥

३०

तेनदग्धोऽभवत्सद्योमन्मथःसशरासनः ॥ ९३ ॥ कार्यसिद्धिमपश्यंतोदुद्रु-
वुश्चामरादिवं ॥ शंकमानाःस्वदाहंचवसंतोरतिरेवच ॥ ९४ ॥ निमील्यलो-
चनेभीतादेवीदूरंप्रदुद्रुवे ॥ संनिधानंस्त्रियाहर्तुमृडोऽप्यंतरधीयत ॥ ९५ ॥
रुद्रस्येष्टंप्रकुर्वाणोदेव्याश्चमनसोहितं ॥ लेभेऽनर्थमनिर्वृत्तंविप्रियंकुर्वतस्तुकिं
॥ ९६ ॥ तस्मादिक्ष्वाकुतनयःसाधूनामप्रियःसदा ॥ तस्मादात्महितांसे-
वांनाकरोन्मंदधीःसतां ॥ ९७ ॥ अनुभूतमहदुःखंतस्मादुयौनिरेवच ॥ त-
स्मात्कार्यातुसाधूनांसेवासर्वार्थसाधिनी ॥ ९८ ॥ रुद्रस्याप्रियकारित्वात्म-
रोभाविनिजन्मनि ॥ दुःखंतुबहुलंलेभेजन्मकालेमहाप्रभुः ॥ ९९ ॥ इतिहा-
समिमंपुण्यंये शृण्वन्तिदिवानिशं ॥ जन्ममृत्युजरादिभ्योमुच्यन्तेनात्रसंशयः ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

॥ १०० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदां वरीषसंवादे कामदहनं
नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ मैथिल उवाच ॥ ॥ तस्य दग्धस्य कामस्य
कस्माज्जन्माभवद्विभो ॥ किंदुःखमभवत्तस्मिन्कर्मणः सद्विलंघनात् ॥ १ ॥ एत-
दा च द्धमे ब्रह्मन् श्रोतुं कौतूहलं हि मे ॥ ॥ श्रुत देव उवाच ॥ ॥ कुमार जन्मव-
क्ष्यामि श्रवणात्पापनाशनं ॥ २ ॥ यशस्यं पुत्रदं धर्म्यं सर्वरोगविनाशनं ॥ श-
भुना तु हते कामे तत्पत्नी रतिसंज्ञिता ॥ ३ ॥ मुमोह पुरतो दृष्ट्वा पतिं भस्मावशे-
षितं ॥ जातसंज्ञा मुहूर्तेन विललाप हचित्रया ॥ ४ ॥ यद्विलापाद्वनं सर्वं सम-
दुःखमभूत्तदा ॥ तच्चिताग्नौ स्वकायं तु त्यक्तकामा धमाधवं ॥ ५ ॥ पत्युः सखा-

१ मूर्छा प्राप । २ अपगत मूर्छा ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

३१

यंसस्मारकर्तुं तात्कालिकीं क्रियां ॥ सचागतश्चितिकर्तुं वीरपत्न्या महाभुजः ॥
 ॥ ६ ॥ सतुत्रस्तः सखीदृष्टाक्षणं मूर्च्छापरोऽभवत् ॥ रतितुसां त्वयामाससां-
 त्वैर्बहुविधैरपि ॥ ७ ॥ पुत्रतुल्योऽस्मि ते भद्रे स्थिते मयि च नार्हसि ॥ कायं त्यक्तं ध-
 र्महेतुमित्याद्यैर्बहुधापि सा ॥ ८ ॥ नैव स्थातुं मनश्चक्रे तेन संस्तंभितारतिः ॥
 दृष्ट्वा दाढ्यं वसंतोऽपि चित्तिं चक्रे सरित्ते ॥ ९ ॥ सावगाह्यद्युनं द्यां च कृत्वा का-
 र्याणि सर्वशः ॥ संनियम्येन्द्रियग्रामं निवेश्यात्मनि वै मनः ॥ १० ॥ चित्तिमा-
 रोदुमारेभेत तोजाताऽशरीरवाक् ॥ माप्रवेशय कल्याणि वह्निं पतिपरायणा ॥
 ॥ ११ ॥ भविष्यति च ते पत्युर्हराद्विष्णोश्च यादवात् ॥ जन्मद्वयं क्रमेणैव तत्र

१ स्थिरीकृता । २ मंदाकिन्यां ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

चोत्तरजन्मनि ॥ १२ ॥ भैष्म्यांकृष्णान्महाविष्णोःप्रद्युम्नाख्योभविष्यति ॥
 वरिष्यसित्वंचशापाद्रह्मणःशंबरालये ॥ १३ ॥ प्रद्युम्नाख्येनतेपत्यासंगति-
 श्वभविष्यति ॥ इत्युक्तवाविररामाथवाणीचाकाशगोचरा ॥ १४ ॥ श्रुत्वातां
 तुनिवृत्ताऽभून्मरणेकृतनिश्चया ॥ ततोदेवाःसमाजग्मुःस्वार्थेकामेहतेहरात् ॥
 ॥ १५ ॥ रत्याइष्टंप्रकुर्वाणागुर्विंद्राग्निपुरोगमाः ॥ तांतेनिवर्तयामासुर्वरेणम-
 हतासतीं ॥ १६ ॥ अनंगोऽपिभवेत्सांगोरतेतवाक्षिगोभवेत् ॥ इतितांविनिवर्त्या-
 शुधर्मंचोपदिदेशिरे ॥ १७ ॥ पूर्वकल्पेत्वयंराजासुंदराख्योमहाप्रभुः ॥ त्वमेवपत्नी
 तत्रापिरजःसंकरकारिणी ॥ १८ ॥ तेनेयंचदशाऽभूत्तेकुर्विदानींचनिष्कृतिं ॥ मं-
 दाकिन्यांतुवैशाखेप्रातःस्नानंतथाकुरु ॥ १९ ॥ मधुसूदनमभ्यर्च्यकथांदिव्यां

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

३२

तथाशृणु ॥ अशून्यशयनं नाम ब्रतमाचरभामिनि ॥२०॥ धर्मेणानेन ते भद्रे ब्रते-
 नापि च माधवे ॥ नूनं ते भविता पत्युरुपलब्धिर्न संशयः ॥२१॥ इति तस्य वरं दत्त्वा दे-
 वा जग्मुर्यथागतं ॥ ततः कृच्छ्रान्निवृत्ता सा देवी कामसती तथा ॥ २२ ॥ गंगावगाहनं
 च क्रमेण संस्थे दिवाकरे ॥ अशून्यशयनं नाम ब्रतं चापि सेमाहिता ॥ २३ ॥ तेन
 पुण्यप्रभावेण सद्यः कामोऽक्षिगोचरः ॥ अभूत्तस्या महाराजलोके चावार्यवीर्यवान्
 ॥ २४ ॥ पूर्वकल्पे त्वयमपि राजा धर्मपरायणः ॥ वैशाखोक्तान् महाधर्मान् च क्रमे-
 न वै स्मरः ॥ २५ ॥ देहहानिं प्रपेदेऽसौ पुत्रोऽपि परमात्मनः ॥ वृथानीते तु वैशाखे मे-
 ष संस्थे दिवाकरे ॥ २६ ॥ अवस्थेयं च देवानां मनुष्याणां तु का कथा ॥ त्र्यंबकेऽत-
 र्हिते पश्चान्निराशा गिरिकन्यका ॥ २७ ॥ तूष्णीं स्थिता तदा भ्रांता तां दृष्ट्वा हिमवा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

नृगिरिः ॥ चकितःस्वगृहंनिन्येदोभ्यांतांपरिरभ्यच ॥ २८ ॥ रूपौदार्यगुणा-
 न्दृष्ट्वाहरस्यैवमहात्मनः ॥ सएवमेपतिर्भूयादितितन्निष्ठमानसा ॥ २९ ॥ गं-
 गोपकूलमापेदेतपस्तप्तुंधृतव्रता ॥ निवारितापिसादेवीपित्रामात्रास्वकैर्जनैः ॥
 ॥ ३० ॥ अर्चयन्तमिहालिंगंनिराहाराजटाधरा ॥ दिव्यवर्षसहस्रांतेप्रत्यक्षोऽ
 भून्महेश्वरः ॥ ३१ ॥ भूत्वावर्णीतुसायाह्नेपर्णशालामुखेविभुः ॥ स्वनिष्ठम-
 नसोदाह्यैवाक्यैर्नानाविधैरपि ॥ ३२ ॥ ज्ञात्वाऽब्रवीद्वरंभद्रेवरयेतिमहाप्रभुः
 ॥ सावब्रेमेपतीरुद्रस्त्वंभवेतिमनोरमा ॥ ३३ ॥ सतथैववरंदत्वाऋषीन्स-
 स्मारसप्तच ॥ आजग्मुस्तेपिमुनयःस्थिताःप्रांजलयःपुरः ॥ ३४ ॥ ऋषीनाज्ञा-

१ आलिंग्य । २ ब्रह्मचारी ।

॥ वैशाखमाहार्म्य अध्याय ९ ॥

३३

पयामासकन्यांप्रपुं हिमालयं ॥ तआदिष्टाभगवताकन्यार्थं हिमवद्गृहं ॥ ३५ ॥
 प्रापुर्विहार्यसासर्वेद्योतयंतोदिशोदश ॥ प्रत्युज्जंगामसगिरिः सप्तैतान्ब्रह्मवि-
 त्तमान् ॥ ३६ ॥ संपूज्यविधिवत्सर्वान्सुखासीनानपृच्छत ॥ धन्योस्मि कृतकृत्योऽ-
 स्मि यद्भवंतो गृहागताः ॥ ३७ ॥ भवदागमनं मन्ये मम जन्मफलं त्विति ॥ न कृत्यं
 विद्यतेऽस्माभिः पूर्णार्थानां महात्मनां ॥ ३८ ॥ तथापि ब्रूत कार्यं वो यत्कर्तव्यं म-
 याऽधुना ॥ इत्युक्तास्ते ततः प्रोचुर्हि मवंतं महागिरिं ॥ ३९ ॥ त्वया तु सदृशं वा-
 क्यमुक्तं गिरिपते दृढं ॥ अस्मदागमने हेतुं वक्ष्यामस्ते महोदयं ॥ ४० ॥ कन्या
 ते पार्वतीनामपूर्वं दक्षात्मजा सती ॥ जाता तव कुमारी यं यज्ञेत्यक्तकलेवरा ॥ ४१ ॥

१ आकाशमार्गेण । २ संग्रहं जगाम । ३ उचितं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

अस्याःपाणिग्रहेदक्षःशंभुर्नान्योजगत्त्रये ॥ देयासाशंभवेदेवीभवतानंत्यमि-
च्छता ॥ ४२ ॥ पूर्वजन्मसहस्रेषुभवतासुकृतंकृतं ॥ इदानींतवदिष्ट्यातुपरिपा-
कमुपागतं ॥ ४३ ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वासंतृष्टात्मा महागिरिः ॥ व्याजहारपु-
नर्वाक्यंपुत्रीवल्लधारिणी ॥ ४४ ॥ गंगातीरेनिराहारातपस्तपतिदुश्चरं ॥
कांक्षमाणापतिंशंभुंतस्याइष्टमिदंत्विति ॥ ४५ ॥ दत्ताकन्यामयातस्मैऽयं व-
कायमहात्मने ॥ शीघ्रंगत्वाभवंतस्तुयत्रशंभुर्महाप्रभुः ॥ ४६ ॥ प्रीत्याहिमव-
तादत्तांगृहाणेतिनिवेद्यच ॥ भवंतएवकुर्वंतुचैतावैवाहिकींक्रियां ॥ ४७ ॥ इत्यु-
क्तास्तेहिमवतातमामंऽयशिवंययुः ॥ लक्ष्म्याद्यायोषितःसर्वाविष्ण्वाद्यादे-

१ अनल्पफलं । २ दैवेव । ३ आपृच्छच ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

३४

वताअपि ॥ ४८ ॥ षण्मातरोऽथमुनयोद्रष्टुंजग्मुर्महोत्सवं ॥ शिवःसर्वामर-
गणैर्मुनिभिर्मातृभिस्तथा ॥ ४९ ॥ अन्वितोवृषभारूढःप्रमथैःकोटिभिर्वृतः ॥
भेरीशंखमृदंगाद्यैःकाहलापटहादिभिः ॥ ५० ॥ ब्रह्मघोषैर्वेदिभिश्चप्रावि-
शद्विमवत्पुरीं ॥ सुमुहूर्तेशुभेलग्नेशुभग्रहनिरीक्षिते ॥ ५१ ॥ विवाहमकरो-
च्छैलःप्रदृष्टेनांतरात्मना ॥ महोत्सवस्तदाचासीत्त्रिलोक्यांप्राणिनानृप ॥
॥ ५२ ॥ महोत्सवेनिर्वृत्तेतुशंकरोलोकशंकरः ॥ रेमेस्वच्छंदयादेव्यालोक-
धर्माननुव्रतः ॥ ५३ ॥ ऋद्धिमद्धिमवद्वेहेदेवेंद्रभवनोपमे ॥ सशैर्वर्यानिदी-
तीरेवनराजिषुशंकरः ॥ ५४ ॥ मत्तालिद्विजसंनादमयूररवमंडिते ॥ दिव्य-

१ वेदघोषैः । २ समाप्ते । ३ रात्रौ ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

वर्षसहस्राणिरेमेस्वच्छंदयाविभुः ॥ ५५ ॥ स्त्रीणामिंद्रवराभावात्तस्मिन्
 कालेनृपोत्तम ॥ पुंसंसर्गात्पुनर्गर्भो नारीणां स्रवति ध्रुवं ॥ ५६ ॥ प्रत्यहं रम-
 णा देव्यानां भूद्रर्भो हरादतः ॥ देवानां भवच्चिंता पुत्रालाभाद्वराद्विभोः ॥ ५७ ॥
 सर्वे संगत्य संमंज्य मिथ एवं वभाषिरे ॥ कामी वा भूद्रर्तो नित्यं सक्तो देव्यां हरः
 स्वराट् ॥ ५८ ॥ नास्माकं सिध्यते कार्यं नित्यं गर्भस्य संस्रवात् ॥ पुनरति-
 र्यथान स्यात्तथाऽस्माभिर्विधीयतां ॥ ५९ ॥ मिथ एवं तु संभाष्य व्यचिन्वन् दक्ष-
 मत्र ते ॥ अग्निकल्पं विनिश्चित्य त्यूचुर्मानपुरःसरं ॥ ६० ॥ मुखं त्वमग्ने देवा-
 नां त्वं बंधुर्गतिरेव च ॥ इदानीं मपि गच्छ त्वं रमते यत्र वै हरः ॥ ६१ ॥ रत्यं ते द-
 र्शयात्मानं संभवेन्नरतिर्यथा ॥ त्वां दृष्ट्वा व्रीडिता देवी ततश्चापसरे दध्रुवं ॥ ६२ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

३५

शिष्योभूत्वातुरत्यंतेपृच्छतत्वंस्मरांतकं ॥ तत्त्वसंप्रश्नव्याजेनकालंबहुनयप्रभो
 ॥६३॥ बहुकालेगतेदेवीकुमारंप्रसविष्यति ॥ देवैरेवंप्रार्थितोऽग्निरोमित्युक्तवाह-
 रंययौ ॥ ६४ ॥ वीर्योत्सर्गात्पूर्वमेवगतोवह्नीरतांतरे ॥ तंदृष्ट्वाब्रूडितादेवीवि-
 वस्त्राविमनाययौ ॥ ६५ ॥ रतिंविहायत्वरयाततोरुद्रोऽतिकोपितः ॥ वह्निंप्रा-
 हगृहाणेदंमद्विमृष्टंमुदुर्मते ॥ ६६ ॥ मद्वीर्यंदुःसहंपापरतिविघ्नस्त्वयाकृतः ॥
 उत्स्रक्ष्यामिचमद्वीर्यंत्वन्मुखेहव्यवाहन ॥ ६७ ॥ इत्युत्क्वोत्सृष्ट्वान्वीर्यंहव्य
 वाहमुखेहरः ॥ तद्वृत्वादह्यमानःसन्स्वोदरेवोर्यमुल्बणं ॥ ६८ ॥ चिंतया-
 नोययौधामदेवानांयज्ञपुरुषः ॥ कथंचित्प्राणमुद्धृत्यदेवेभ्यस्तन्न्यवेदयत् ॥ ६९ ॥
 देवावह्नीरितंश्रुत्वाहर्षशोकौसमाययुः ॥ स्थितंवीर्यमितिह्लादंकथंतुप्रसवोभवे-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

त् ॥ ७० ॥ इतिदुःखंतदाचासीद्वह्नेःकुक्षौतुशांभवं ॥ ववृधेतेजसाक्षिप्तंदशमासा
 गतास्तदा ॥ ७१ ॥ नापश्यत्प्रसवोपायंबहुदुःखपरायणः ॥ देवान्वैशरणं
 प्रापगर्भमोचनहेतवे ॥ ७२ ॥ तेदेवावह्निनासाकंप्रापुर्गंगां पयस्विनीं ॥ गं-
 गास्तोत्रेण तांस्तुत्वा प्रार्थयामासुरंजसा ॥ ७३ ॥ त्वं माता सर्वलोकानां त्वमे-
 व जगतां गतिः ॥ देवतार्थं तु त्वं भद्रे धत्स्व तेजस्तु शांभवं ॥ ७४ ॥ तद्वह्नेर्वर्धते
 गर्भो नास्त्रीत्वात्प्रसवोऽस्य च ॥ तस्माद्वह्निं च नः सर्वान्समुद्धर दयांकरु ॥ ७५ ॥
 इत्येवं प्रार्थिता देवी तथास्त्विदिवचोऽब्रवीत् ॥ देवास्तु वह्ण्ये प्राहुर्मंत्रं गर्भविमो-
 चनं ॥ ७६ ॥ तन्मंत्राद्गर्भमाकृष्य व्यसृजद्वयवाहनः ॥ गंगायां शांभवं तेजो
 भास्वरं लोकदुःसहं ॥ ७७ ॥ साचोद्वाकतिचिन्मासान्नशशाकततः परं ॥ नि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

३६

र्गतातत्प्रभावेणस्फोटोद्रिक्तकलेवरा ॥ ७८ ॥ बहुदुःखाकुलादेवीपातिव्रत्य-
 प्रभावतः ॥ उज्जहारस्वोदरस्थंगर्भलोकैकपावनी ॥ ७९ ॥ शरकाण्डेतुचिक्षेप
 दह्यमानासमंततः ॥ शरकाण्डैस्तुसंभिन्नः षोढाभिन्नो बभूव ह ॥ ८० ॥ ष-
 ट्कृतिकाः समाजग्मुर्ब्रह्मणा चोदितास्तदा ॥ शरकाण्डविनिर्भिन्नं षोढासंधाय
 शांभवं ॥ ८१ ॥ षण्मुखं पुरुषं कृत्वा चैकदेहमिति स्फुटं ॥ कृतिकाविधिना ज्ञप्ता-
 स्तं तथा च क्रिरेद्रुतं ॥ ८२ ॥ तद्देहं पुरुषाकारं षण्मुखं शरकाण्डगं ॥ अरक्ष्यमाण-
 मेवासीच्छरकाण्डेषु वैचिरं ॥ ८३ ॥ एकदा वृषभारूढौ पार्वतीपरमेश्वरौ ॥ श्री
 शैलंगंतु मनसौ तनयो परिजग्मतुः ॥ ८४ ॥ तदा सीत्पार्वतीदेवी सद्यः स्नुतपयो-

१ तृणविशेषराशौ । २ स्नुतौ निर्गतक्षीरौ स्तनौ यस्याः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

धरा ॥ विस्मितोवाचतंरुद्रंस्नुतौकस्मात्पयोधरौ ॥ ८५ ॥ कारणंब्रू-
हिविश्वात्मन्नित्युक्तस्तुहरोऽब्रवीत् ॥ शृणुदेविप्रवक्ष्यामिपुत्रोऽधोवर्ततेतव ॥
॥ ८६ ॥ त्वयिवीर्यसमुत्सृष्टेःप्रागेवागाद्धविर्वहः ॥ तंदृष्ट्वाब्रीडितोत्वंवैप्रवि-
ष्टाचस्थलांतरं ॥ ८७ ॥ मयाकोपाद्वह्निमुखेविसृष्टंवीर्यमुल्बणं ॥ देवानांच
प्रसादेनगंगायांव्यसृजद्विसः ॥ ८८ ॥ गंगादंदह्यमानाऽथचिक्षेपचशरांतरे ॥
तत्रषोढाप्रभिन्नंतुमातृभिश्चदृढीकृतं ॥ ८९ ॥ पुरुषाकृतिमापेदेतंदृष्ट्वातेस्नुतौस्त-
नौ ॥ पालयैनंमहावीर्यंविष्णुनासमविक्रमं ॥ ९० ॥ अयंममौरसःपुत्रस्तव
भामिनिनिश्चितं ॥ तस्माद्गृहाणशीघ्रंत्वंख्यातिर्भूयादतीवते ॥ ९१ ॥ इत्या-

१ अग्निः । २ लज्जिता ३ । उत्कटं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ९ ॥

३७

ज्ञप्ताशंभुनासातमादायांतिकेद्रुतं ॥ अंकमारोप्यतंदेवीपाययामासस्वौस्तनौ
 ॥ ९२ ॥ दैवेनमोहितादेवीपुत्रस्नेहपराऽभवत् ॥ पुनःकैलासमगमत्प्रभुणासह
 शांकरी ॥ ९३ ॥ पुत्रंलालयतीदेवीसंतोषंपरमंययौ ॥ एवंकुमारजननंवर्णि-
 तंतमयाऽद्भुतं ॥ ९४ ॥ यइदंशृणुयान्नित्यंकुमारजननंशुभं ॥ पुत्रपौत्राभिवृ-
 ढितुलभतेनात्रसंशयः ॥ ९५ ॥ महद्दुःखंतुजननेहरस्यसाप्रियोऽभवत् ॥
 प्रिययाकृतवैशाखधर्मेणाप्रतिमोऽभवत् ॥ ९६ ॥ तस्माद्वैशाखधर्मोहिसर्वा-
 घौघविनाशनः ॥ अवैधव्यप्रदःपुण्यःसर्वसंपद्विधायकः ॥ ९७ ॥ अनंगोऽ-
 पिचसांगत्वंयत्प्रसादादवाप्तवान् ॥ अस्नात्वाचाप्यदत्वाचवैशाखोयस्यवै-
 गतः ॥ ९८ ॥ सर्वधर्मकृतोवापिभवेद्दुःखपरंपरा ॥ सर्वधर्मोद्भिन्नतस्या-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

पियद्येकोऽयमनुष्ठितः ॥ ९९ ॥ यमदूतांस्तिरस्कृत्यसयातिपरमांगतिं ॥
 ॥ १०० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदां वरीषसंवादे कुमारोत्प-
 त्तिकथनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ मैथिल उवाच ॥ ॥ यत्का-
 मपत्न्या चरितमशून्यशयनव्रतं ॥ देवोपदिष्टं तस्यास्य विधानं ब्रूहि भूषुर ॥ १ ॥
 किं दानं कोविधिस्तस्य पूजने किं फलं तथा ॥ एतदाचक्ष्व भूदेव श्रोतुं कौतूहलं हि
 मे ॥ २ ॥ श्रुतदेव उवाच ॥ शृणु भूप प्रवक्ष्यामि व्रतं पापप्रणाशनं ॥ अशून्य-
 शयनं नाम रमायै हरिणोदितं ॥ ३ ॥ येन चीर्णेन देवेशोजीमूतांभः प्रसीद-
 ति ॥ लक्ष्मीभर्ता जगन्नाथः समस्ताघौघनाशनः ॥ ४ ॥ अकृत्वा यस्त्विदं रा-
 जन्व्रतं पातकनाशनं ॥ गार्हस्थ्यमनुवर्तेत तस्येदं निष्फलं भवेत् ॥ ५ ॥ श्राव-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

३८

णेशुक्लपक्षेतुद्वितीयायामहीपते ॥ अशून्यशयनार्थं हि ग्राह्यं व्रतमनुत्तमं ॥
 ॥ ६ ॥ चतुर्मासंचराजेंद्रहविष्याशीभवेन्नरः ॥ चतुर्भिः पारणं मासैः समृद्धिः
 स्यादितो विभो ॥ ७ ॥ लक्ष्मीयुक्तोजगन्नाथः पूजनीयोजनार्दनः ॥ पारणा-
 दिवसे प्राप्ते भक्ष्यं चैव चतुर्विधं ॥ ८ ॥ उपायनं च दातव्यं ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥
 सौवर्णो राजती वापि मूर्तिं कृत्वा मनोरमां ॥ ९ ॥ पीतांबरधरां दिव्यां वनमा-
 लाविभूषितां ॥ शुक्लपुष्पैः सुगंधैश्च पूजयेत् पुरुषोत्तमं ॥ १० ॥ शय्यादानैर्व-
 स्नदानैर्विप्राणां भोजनैस्तथा ॥ दंपत्योर्भोजनैश्चैव दक्षिणाभिः प्रपूजयेत् ॥ ११ ॥
 एवं तु चतुरो मासान् पूजयित्वा जनार्दनं ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु पूजयेत् पूर्ववद्दरिं
 ॥ १२ ॥ संरक्तचरणं ध्यायेद्भुवि मणीसहितं हरिं ॥ चैत्रादिचतुरो मासाने-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

वंसंपूजयेद्धरिं ॥ १३ ॥ भूम्याचसहितंदेवमर्चयेद्रक्तिपूर्वकं ॥ सनंदनाद्यैर्मु-
 निभिःस्तूयमानंसमंततः ॥ १४ ॥ आषाढस्यचमासस्यद्वितीयायांसमाप-
 येत् ॥ अष्टाक्षरेणमंत्रेणजुहुयादादिपारणे ॥ १५ ॥ मार्गशीर्षादिमासानां
 पारणेभूमिपालक ॥ जुहुयाद्विष्णुगायत्र्याचैत्रादीनांनिबोधय ॥ १६ ॥ पौ-
 र्षेयेणमंत्रेणजुहुयादनलेशुभे ॥ पंचामृतंपायसंचअपूपंघृतपाचितं ॥ १७ ॥
 एवंक्रमेणद्रव्याणिप्रतिमास्तुनिबोधय ॥ ताम्नींतुप्रथमेदद्यालक्ष्मीनारायण-
 स्यच ॥ १८ ॥ सौवर्णीमध्यमेदद्यात्कृष्णस्यपरमात्मनः ॥ राजतीमंतिमेदद्या-
 द्ब्राह्मस्यमहात्मनः ॥ १९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चान्नामभिःकेशवादिभिः ॥
 वस्त्रयुग्मैरलंकारैर्यथावित्तानुसारतः ॥ २० ॥ अर्चयित्वाततोदद्यादपूपान्घृ-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

३२

तपाचितान् ॥ उपायनानिविप्रेभ्योद्वादशभ्योनिवेदयेत् ॥ २१ ॥ आचा-
 र्यायततोदद्यात्प्रतिमांपूर्वकल्पितां ॥ शय्यांसंकल्पितांपूर्वसर्वालंकारभूषितां
 ॥ २२ ॥ तस्यामभ्यर्च्यविधिवल्लक्ष्मीनारायणंपरं ॥ कांस्यपात्रेणसहिता-
 मपूपैर्बहुभिस्तथा ॥ २३ ॥ वस्त्रालंकारसहितांदक्षिणाभिस्तथैवच ॥ ब्राह्म-
 णायविशिष्टायवैष्णवायकुटुंबिने ॥ २४ ॥ प्रदद्याद्विधिवत्पूज्यब्राह्मणांश्चापि
 भोजयेत् ॥ लक्ष्म्यात्वशून्यंशयनंयथातवजनार्दन ॥ २५ ॥ शय्याममाप्य-
 शून्यास्याद्दानेनानेनकेशव ॥ एवंसंप्रार्थ्यदेवेशंस्वयंभोजनमाचरेत् ॥ २६ ॥
 पुरुषोवासतीवापिविधवावासमाचरेत् ॥ अशून्यशयनार्थंचकर्तव्यंव्रतमुत्तमं
 ॥ २७ ॥ एवंतवमयाख्यातंविस्तरान्नृपसत्तम ॥ सुप्रसन्नेजगन्नाथेभवेयुर्विवि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

धाःशुभाः ॥ २८ ॥ तस्मिंस्तुष्टेतुदेवेशेदेवानामपिदुर्लभाः ॥ तस्मात्सर्वप्रय-
त्नेनव्रतमेतत्समाचरेत् ॥ २९ ॥ अवश्यंगंतुकामस्तुतद्विष्णोःपरमंपदं ॥ ए-
वमुक्तंमयासर्वेकिमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ ३० ॥ इत्युक्तस्तेनराजर्षिःपुनरप्या-
हृतंमुनिं ॥ वैशाखेच्छत्रदानस्यमाहात्म्यंविस्तराद्वद ॥ ३१ ॥ शृण्वतोऽपि न
तृप्तिर्मेवैशाखोक्तान्शुभावहान् ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वायशस्यंपुण्यवर्धनं ॥ ३२ ॥
प्रत्युवाचमहाभागःश्रुतदेवोमहायशाः ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ वैशाखेधर्मतप्ता-
नांमानवानांमहात्मनां ॥ ३३ ॥ येकुर्वंत्यातपत्राणंतेषांपुण्यमनंतकं ॥ अत्रैवोदा-
हारंतीममितिहासंपुरातनं ॥ ३४ ॥ वैशाखधर्ममुद्दिश्यपुराकृतयुगेकृतं ॥ वंगदेशे
पुराकश्चिद्धेमकांतइतिश्रुतः ॥ ३५ ॥ कुशकेतोःसुतोधीमान् राजाशस्त्रभृतांवरः ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

४०

एकदामृगयासक्तोगहनंवनमाविशत् ॥ ३६ ॥ तत्रनानाविधान्हत्वामृगान्क्रो-
डादिकान्बहून् ॥ श्रांतोमध्याह्नवेलायांमुनीनामाश्रमंययौ ॥ ३७ ॥ तदाशत-
चिनोनामऋषयःशंसितव्रताः॥समाधिस्थानजानंतिबाह्यकृत्यंतुकिंचन॥३८॥
तान्दृष्ट्वानिश्चलान्विप्रान्क्रुद्धोहंतुंमनोदधे ॥ भूपंनिवारयामासशिष्याणामयु-
तंतदा ॥ ३९ ॥ दुर्बुद्धेशृणुनोवाक्यंगुरवस्तुसमाधिगाः ॥ नोजानंतिबहिःकृ-
त्यंतस्मात्क्रोडुंनचार्हसि ॥ ४० ॥ ततःशिष्यानुवाचेदंवचनंक्रोधविह्वलः ॥
यूयंकुरुध्वमातिथ्यमध्वश्रांतस्यमेद्विजाः ॥ ४१ ॥ एवमुक्ताश्वभूपेनशिष्या-
ऊचुस्तदानृप ॥ नाज्ञप्तागुरुभिर्भूपवयंभिक्षाशिनःकथं ॥ ४२ ॥ गुरुतंत्राः

१ पशुन् २ । गुर्वधीनाः ।

॥ वैशाखमाहान्य अर्ध्याय १० ॥

स्वतःकर्तुमातिथ्यंनवयंक्षमाः ॥ प्रत्याख्यातो नृपःशिष्यैस्तान्हंतुंधनुराददे ॥
 ४३ ॥ मृगदस्युभयादिभ्योवहुधारक्षितामया ॥ तेमामेवोपजीवंतोमयादत्त-
 प्रतिग्रहाः ॥ ४४ ॥ एतेमांनविजानंतिकृतधनाभूरिमानिनः ॥ धनतोऽपिमेन
 दोषःस्यादेतान्खल्वाततायिनः ॥ ४५ ॥ एवंविकथ्यमानःसन्शरान्मुंचन्श-
 रासनात् ॥ तान्विद्रुंताननुद्रुत्यजध्नेशिष्यशतत्रयं ॥ ४६ ॥ दुद्रुवुर्भयतः
 सर्वेविहायाश्रममंजसा ॥ विद्रावितेषुशिष्येषुबलादाश्रमसंस्थितान् ॥ ४७ ॥
 संभारान्जगृहुःशीघ्रंसैनिकाःपापबुद्धयः ॥ यथेष्टंभोजनंचक्रुर्नृपेणैवानुमोदि-
 ताः ॥ ४८ ॥ ततःसेनावृतोराजापुरीमागाहिनात्यये ॥ कुशकेतुस्ततःश्रु-

१ समर्थाः । २ निराकृतः । ३ पलायितान् । ४ त्वरितं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

४१

त्वातनयस्यविचेष्टितं ॥ ४९ ॥ पुरान्निर्योपयामासगर्हयन्नात्मनःसुतं ॥
 राज्यानर्हक्षमाहीनंस्वदेशादपिभूमिप ॥ ५० ॥ पित्रात्यक्तस्ततोराजाहे-
 मकांतोऽतिविह्वलः ॥ वनंविवेशगहनंहत्याभिश्चसुपीडितः ॥ ५१ ॥ बहुका-
 लमवात्सीञ्चगह्वरेनिर्जनेवने ॥ आहारंकल्पयामासव्याधधर्ममुपाश्रितः ॥ ५२ ॥
 नक्कापिस्थितिमापेदेहत्ययाऽभिद्रुतोभ्रमन् ॥ अष्टाशीतिस्तुवर्षाणिगतान्यस्य
 दुरात्मनः ॥ ५३ ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेनत्रितोनाममहामुनिः ॥ तस्मिन्नरण्येवै-
 शाखेरवौमध्यंदिनंगते ॥ ५४ ॥ गच्छन्नातपविक्लान्तस्तृषयाचातिपीडितः ॥
 क्वचिद्वक्षविहीनेतुप्रदेशेमूर्छितोऽपतत् ॥ ५५ ॥ दैवाद्दृष्ट्वाहेमकांतस्त्रितं नाम

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

महामुनिं ॥ तृषार्तमूर्छितं श्रांतं कृपांचक्रेनृपाधमः ॥ ५६ ॥ ब्रह्मपत्रैस्तुसं-
वीज्यकृत्वा चातपवारणं ॥ मुनेर्जग्राहशिरसि ह्यलांबुस्थं जलंददौ ॥ ५७ ॥
लब्धसंज्ञो ऽभवत्तेन सूपचारेण वै मुनिः ॥ ततश्छत्रं क्षत्रदत्तं गृहीत्वा गतविक्रमः
॥ ५८ ॥ ग्रामं कंचिच्छनैः प्राप्य किंचिदाप्यायितेन्द्रियः ॥ तेन पुण्यप्रभावेण
ब्रह्महत्याशतत्रयं ॥ ५९ ॥ विनष्टमभवत्तस्य क्षणादेव महात्मनः ॥ ततो वि-
स्मयमापन्नो हेमकांतो महारथः ॥ ६० ॥ बहुधा पीड्यमानस्य ब्रह्महत्या इमाः क-
थं ॥ केनाप्यनिष्कृता ह्येताः कृगताः केन हेतुना ॥ ६१ ॥ इत्येवं चिंतयामास ब्र-
ह्महत्याविमोचनं ॥ एवं चावस्थिते राज्ञि यमदूता अथागमन् ॥ ६२ ॥ नेतुमे-

१ पलाशपत्रैः । २ तुंषीफलस्थितं । ३ गतमूर्छः । ४ सुखितगात्रः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

४२

नमहात्मानंहेमकांतं वनेस्थितं ॥ ग्रहणींजनयामासुःप्राणान्हर्तुंमहात्मनः
 ॥ ६३ ॥ तयाप्राणवियोगार्तःपुरुषांस्त्रीन्ददर्शह ॥ यमदूतान्महाघोरानू-
 र्ध्वकेशान्भयंकरान् ॥ ६४ ॥ चिंतयानःस्वकर्माणितूष्णीमासीत्तदानृप ॥ छ-
 त्रदानप्रभावेणजाताविष्णुस्मृतिर्नृप ॥ ६५ ॥ तेनस्मृतोमहाविष्णुर्विष्वक्सेनं
 स्वमंत्रिणं ॥ उवाचतूष्णीं गच्छत्वंयमदूतान्निवारय ॥ ६६ ॥ वैशाखधर्मनिर-
 तंहेमकांतंतुपालय ॥ निष्पापमेनंमद्भक्तंपित्रेदेहिपुरींगतः ॥ ६७ ॥ मदीरितेन
 वाक्येनकुशकेतुंचबोधय ॥ सर्वधर्मोद्भिन्नतोवापिब्रह्मचर्यादिवर्जितः ॥ ६८ ॥
 वैशाखधर्मनिरतोमत्प्रियःस्यान्नसंशयः ॥ कृतागांअपित्वत्पुत्रोमुनित्राणपरा-

१ रोगवि० संग्रहणीति लोके । २ कृतापराधः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

यणः ॥ ६९ ॥ वैशाखेच्छत्रदानेननिष्पापोनात्रसंशयः ॥ तेनपुण्यप्रभावेण
 शांतोदांतश्चिरायुषः ॥ ७० ॥ शौर्यौदार्यगुणोपेतस्त्वत्समोऽयंगुणैरपि ॥ त-
 स्मादेनंराज्यभारेसंस्थापयमहावलं ॥ ७१ ॥ विष्णुनैवंसमाज्ञप्तमित्यादि-
 श्यनृपोत्तमं ॥ पितुर्वशेहेमकांतंस्थाप्यायाहिचमांपुनः ॥ ७२ ॥ इत्यादिष्टो
 भगवताविष्वक्सेनोसहावलः ॥ हेमकांतंसमासाद्ययमदूतान्निवार्यच ॥ ७३ ॥
 पाणिनाशंतमेनैवपस्पर्शांगेषुभूमिपं ॥ भगवद्भक्तसंस्पर्शाद्गतव्याधिःक्षणाद-
 भूत् ॥ ७४ ॥ विष्वक्सेनस्ततस्तेनसहतस्यपुरींययौ ॥ तं दृष्ट्वाविस्मयाविष्टः
 कुशकेतुर्महाप्रभुः ॥ ७५ ॥ ननामशिरसाभक्त्यादंडवत्पतितोभुवि ॥ गृहंप्रवे-

१ संयमी । २ अधीनत्वे । ३ कल्याणकणेन ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १० ॥

४३

शयामासपार्षदं परमात्मनः ॥ ७६ ॥ स्तुत्वा च विविधैः स्तोत्रैः पूजयामास वैभ-
वैः ॥ तस्मै प्रीतमनाः प्राह विष्वक्सेनो महाबलः ॥ ७७ ॥ हेमकांतं समुद्दिश्य यदु-
क्तं विष्णुना पुरा ॥ तच्छ्रुत्वा कुशकेतुश्च पुत्रं राज्ये निवेश्य च ॥ ७८ ॥ विष्वक्-
सेनाभ्यनुज्ञातः सभायैर्वैनमाविशत् ॥ विष्वक्सेनो हेमकांतमनुमं ज्याभिपू-
जितः ॥ ७९ ॥ श्वेतद्वीपं ययौ धीमान् विष्णुपार्श्वे महामनाः ॥ हेमकांतस्ततो राजा
वैशाखोक्तान् शुभावहान् ॥ ८० ॥ विष्णुप्रीतिकरान् धर्मान् प्रतिवर्षं च कारह ॥
ब्रह्मण्यो धर्ममार्गस्थः शांतो दांतो जितेंद्रियः ॥ ८१ ॥ दयालुः सर्वभूतेषु सर्व-
यज्ञेषु दीक्षितः ॥ प्रवृद्धः सर्वसंपद्भिः पुत्रपौत्रादिभिर्वृतः ॥ ८२ ॥ भुक्त्वा भो-
न्गा समस्तांश्च विष्णुलोकमवाप्तवान् ॥ नेक्षेतु वैशाखसमांश्च धर्मान् मुखप्रय-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

तान्वहुपुण्यहेतून् ॥ पापेधनौघाग्निनिभान्सुलभ्यान्धर्मादिमोक्षांतपुमर्थहेतून्
 ॥ ८३ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदांबरीपसंवादे छत्रदानप्रशंसनं
 नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ मैथिल उवाच ॥ वैशाखधर्माः सुलभाः पुण्यराशिविधायकाः ॥ विष्णुप्रीति-
 कराः सद्यः पुमर्थानां च हेतवः ॥ १ ॥ न प्रख्याताः कथं लोकेशाश्वताः श्रुतिचोदि-
 ताः ॥ प्रख्याता राजसाधर्मास्तामसा अपि भूरिशः ॥ २ ॥ दुर्घटा बहु यत्नाश्च
 बहुद्रव्यव्यया बहाः ॥ केचिन्माघं प्रशंसन्ति चातुर्मास्यान्परे जगुः ॥ ३ ॥ व्यती-
 पातादिधर्माश्च वर्णयन्तीह भूरिशः ॥ एतद्विवेकं विस्तार्य श्रोतुकामाय मेव द ॥ ४ ॥
 श्रुतदेव उवाच ॥ शृणु भूप प्रवक्ष्यामि न प्रख्याता इमे कथं ॥ इतरेषां च धर्माणां क-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

४४

थंख्यातिश्चभूतले ॥ ५ ॥ राजसास्तामसाभूमौबहवःकामुकाजनाः ॥ इच्छं-
 त्यैहिकभोगांस्तेपुत्रपौत्रांश्चसंपदः ॥ ६ ॥ क्वचित्कथंचनक्वापिजनेष्वेकोऽति-
 कृच्छ्रतः ॥ स्वर्गाययततेलोकेतस्माद्यज्ञादिसत्क्रियाः ॥ ७ ॥ कुरुतेऽतिप्रयत्ने-
 नमोक्षंनोपासतेनरः ॥ क्षुद्राशाभूरिकर्माणोजनाःकाम्यानुपासते ॥ ८ ॥ प्र-
 ख्याताराजसाधर्मास्तामसाअपितैनवै ॥ नख्याताःसात्विकाधर्माहरिप्रीतिक-
 राइमे ॥ ९ ॥ निष्कामिकाइमेधर्माऐहिकामुष्मिकप्रदाः ॥ नजानंतिजनामूढामो-
 हितादेवमायया ॥ १० ॥ यथाधिपत्येसंप्राप्तेसर्वःसिद्धमनोरथः ॥ मेहनार्थस्थ-
 लंप्राप्तुमाधिपत्यंनहीष्यते ॥ ११ ॥ कारणंचप्रवक्ष्यामिगोपनेभूतलंजसा ॥
 यद्वैशाखोक्तधर्माणांसात्विकानांनृणामिह ॥ १२ ॥ सार्वभौमःपुराकश्चिदि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

द्वाकुकुलभूषणः ॥ कीर्तिमानिति विख्यातो नृगपुत्रो महायशः ॥ १३ ॥ जि-
 तेंद्रियोजितक्रोधो ब्रह्मण्यो राजसत्तमः ॥ एकदामृगयासक्तो वसिष्ठाश्रममाययौ
 ॥ १४ ॥ गच्छन् मार्गे ददर्शा सौ वैशाखे घर्मनिष्ठुरं ॥ भूयो भूयः कार्यमाणान्शि-
 ष्यैस्तस्य महात्मनः ॥ १५ ॥ क्वचित्प्रपां प्रकुर्वेति छाया मण्डपमेव च ॥ तटप्र-
 पातं निःसार्य वापीं कुर्वेति निर्मलां ॥ १६ ॥ सूपविष्टान् क्वचिद्दृक्षे व्यजनैर्वीज-
 जयंति च ॥ क्वचिद्दुर्हीक्षु दंडान् क्वचिद्गंधान् क्वचित्फलं ॥ १७ ॥ मध्याह्ने छ-
 त्रदानं तु सायाह्ने पानकस्य च ॥ क्वचिद्यच्छंति तां बूलं नेत्रे कर्पूरलेपनं ॥ १८ ॥
 मुच्छाये च वने केचित्सुसंमृष्टा गणेशुभे ॥ केचिदास्तरयंत्यद्वावा लुकानि हितानि
 च ॥ १९ ॥ कुर्वंत्यां दोलिकां राजन् वृक्षशाखावलंबिनीं ॥ कैयूयमिति पप्र-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

४६

च्छवसिष्ठाशतितेऽब्रुवन् ॥ २० ॥ किमेतदितिपप्रच्छधर्मावैशाखचोदिताः ॥
 सद्धर्मतेतवइमंक्रियंतेऽस्माभिरंजसा ॥ २१ ॥ वसिष्ठस्याज्ञयाचेतितेऽब्रुवन्
 पपुंगवं ॥ एतदाचरणेपुंसांकिंफलंकश्चतुष्यति ॥ २२ ॥ एतद्विस्तार्यमेब्रूत
 यूयंसम्यग्यथाश्रुतं ॥ इतिराज्ञातुसंपृष्टाःप्रत्यूचुस्तेमहीपतिं ॥ २३ ॥ गुरो-
 राज्ञाक्रमेणैवकुर्वतांपथिसत्क्रियाः ॥ नास्माकमवकाशोऽत्रगुरुंपृच्छयथेप्सितं
 ॥ २४ ॥ सवेत्तितत्वतो ननंधर्मानेतान्महायशाः ॥ इतिशिष्यैर्वसिष्ठस्यप्रत्यु-
 क्तस्तुययौद्रुतं ॥ २५ ॥ वसिष्ठस्याश्रमंपुण्यांविद्याघोषोपबृंहितं ॥ समायांतंनृ-
 पंवीक्ष्यवसिष्ठःप्रीतमानसः ॥ २६ ॥ आतिथ्यंविधिवच्चक्रेसानुगस्यमहात्म-
 नः ॥ सूपविष्ठःकृतातिथ्यस्ततःपप्रच्छतंगुरुं ॥ २७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ मा-

॥ वैशाखमाहात्म्यं अध्याय ११ ॥

गैट्टुष्टंमहाश्चर्यं त्वच्छिष्यैस्तु कृतं शुभं ॥ मया पृष्टं च तैर्नोक्तं क्रियमाणं शुभावहं
 ॥ २८ ॥ नास्माकमवकाशोऽत्र ह्येतद्धर्मप्रशंसने ॥ कर्तव्या च क्रियाऽस्माभिर्गुरु-
 णाया च चोदिता ॥ २९ ॥ गुरुं पृच्छेति तैरुक्त आगतोऽहं तवांतिकं ॥ मृगया स-
 क्तचित्तेन श्रान्तेन तिथ्यमिच्छता ॥ ३० ॥ दृष्टं मार्गे त्विदं पुण्यं तव शिष्यैश्च कारितं ॥
 जिज्ञासासीत् तत्तत् श्रोतुं धर्माने तान्मुनीश्वर ॥ ३१ ॥ त्वमादरादिमान् धर्मान्स-
 माचरसि वै यत ॥ तान् धर्मान् श्रोतुं कामाय शिष्याय प्रणताय च ॥ ३२ ॥ श्र-
 द्दधानाय मे ब्रूहि विस्तरान्मुनिपुंगव ॥ इतीक्ष्वाकुकुलीनेन राज्ञा पृष्टो महायशः
 ॥ ३३ ॥ मां सातोषमापेदे सम्यक्पृष्टोऽधुनाऽमुना ॥ अहो व्यवसिता बुद्धीरा-
 जं स्तेऽद्य सुशिक्षिता ॥ ३४ ॥ यस्माद्विष्णुकथायां च तद्धर्माचरणेऽपि च ॥ म-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

४६

तिरात्यन्तिवजातासुकृतंफलितंतव ॥ ३५ ॥ इतिसंभाष्यतंशिष्यंजातहर्ष-
स्तमब्रवीत् शृणुभूपप्रवक्ष्यामियत्पृष्ठोऽहंत्वयाऽधुना ॥ ३६ ॥ यस्यश्रवण-
मात्रेणमुच्यतेपर्वकिलिषैः ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्यवर्ततेऽविषयात्मकः ॥ ३७ ॥
वैशाखस्नाननिरतःसप्रियोमधुविद्विषः ॥ सांगान्धर्माननुष्ठायवैशाखोयेनना-
दृतः ॥ ३८ ॥ न्नानदानार्चनैःपुण्यैस्तस्यदूरतरोहरिः ॥ अस्नात्वाचाप्यद-
त्वाचवैशाखोयेननीयते ॥ ३९ ॥ कर्मणासतुचांडालोनात्रकार्याविचारणा ॥
वैशाखोक्तैर्महाधर्मैर्नचाराधितोहरिः ॥ ४० ॥ तैश्चतोषंसमायातिप्रददाति
समीहितं ॥ लक्ष्मीभर्ताजगन्नाथोह्यशेषाघौघनाशनः ॥ ४१ ॥ धर्मैःसूक्ष्मै-
श्चप्रीणातिनप्रयासैर्धनैरपि ॥ भक्त्यासंपूजितोविष्णुःप्रददातिसमीहितं ॥ ४२ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

तस्माद्राजन्सदाभक्तिःकर्तव्यामधुविद्विषि ॥ जलेनापिजगन्नाथःपूजितःक्लेश-
 हाहरिः ॥ ४३ ॥ परितोषं व्रजत्याशुतृषार्तःसलिलैर्यथा ॥ महदप्यल्पदं कर्म
 तथालघ्वपिभूरिदं ॥ ४४ ॥ कर्मणोभूरिहेतुत्वेनहेतूमहदल्पके ॥ किंतुकर्मस्व-
 रूपंचगहनाकर्मणोगतिः ॥ ४५ ॥ वैशाखोक्ताइमेधर्माःस्वलपायासकृताअपि॥
 बहुद्रव्यविहीनाश्चविष्णोःप्रीतिकराःशुभाः ॥ ४६ ॥ तस्मात्त्वमपिभूपालवै-
 शाखोक्तंसमाचर ॥ त्वद्राष्ट्रीयैर्जनैःसर्वैःकारयेमान्शुभावहान् ॥ ४७ ॥ नक-
 रोतिचयोधर्मान्वैशाखोक्तान्नराधमः ॥ बहुधाशिक्ष्यमाणोऽपिसदंड्यस्तवभूपते
 ॥ ४८ ॥ इत्यावश्यकतांसम्यक्शास्त्रैर्व्युत्पाद्यतस्यचापश्चाद्वैशाखनिर्दिष्टान्धर्मा-
 न्प्रोवाचसर्वशः ॥ ४९ ॥ श्रुत्वातान्सकलान्धर्मान्गुरुंसंपूज्यभक्तिः ॥ सराजा

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

४७

गृहमापन्नः सर्वान्धर्मांश्चकारह ॥ ५० ॥ भक्तिमान्केशवेराजादेवदेवेनिरंजने ॥
नान्यं पश्यति देवेशात्पद्मनाभान्महीपतिः ॥ ५१ ॥ भेरीमुद्राह्यमातंगेस्व-
राष्ट्रेऽघोषयद्भटैः ॥ अष्टवर्षाधिको मर्त्यो ह्यशीतिर्न हि पूर्यते ॥ ५२ ॥ प्रातर्न
स्नाति मेषस्थे सूर्ये सर्वोऽपि यो नरः ॥ समेदं द्यश्च वध्यश्च निर्वस्यो विषयाद्ध्रुवं
॥ ५३ ॥ पिता वायुदिवा पुत्रो भाया वाथ मुहज्जनः ॥ वैशाखधर्महनिस्तुनिग्राह्यो
दस्युदन्मया ॥ ५४ ॥ ददध्वं विप्रमुख्येभ्यः स्नात्वा प्रातर्जलेशुभे ॥ प्रपादाना-
दिधर्मांश्च कुरुध्वं शक्तितोऽनघाः ॥ ५५ ॥ विप्रंचधर्मवक्तारंग्रामे ग्रामेन्यवेश-
यत् ॥ पंचानामेव ग्रामाणामकरोदधिकारिणं ॥ ५६ ॥ दंडार्थं त्यक्तधर्माणां

१ निर्विकारे । २ गजे । ३ निष्कासनीयः । ४ देशात् । ५ दंड्यः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

दशवाजिनिषेवितं ॥ एवंप्रघुष्टेसर्वत्रसार्वभौमस्यशासनात् ॥ ५७ ॥ प्रवृ-
 द्धोधर्मवृक्षोऽयंसर्वदेशेषुविस्तरात् ॥ येकेचिन्निधनंयांतिभूपालविषयेनराः ॥
 ॥ ५८ ॥ प्रमादाद्धानृपश्रेष्ठतेयांतिहरिमंदिरं ॥ अवश्यंवैष्णवलोकःप्राप्य-
 तेमानवैर्दुतं ॥ ५९ ॥ व्याजेनापिसकृत्स्नातःप्रातर्मेषगतेरवौ ॥ सर्वपापवि-
 निर्मुक्तोयातिविष्णोःपरंपदं ॥ ६० ॥ नप्राप्नोतियमंधर्मकृद्वैशाखस्नानतः ॥
 वैलेख्यमगमद्राजारविसूनुस्तदानृप ॥ ६१ ॥ लेख्यकर्मणिविश्रांतश्चित्रगु-
 प्तोऽभवत्तदा ॥ मार्जितानिचलेख्यानिपुरायापोद्भवानिच ॥ ६२ ॥ गच्छद्भि-
 र्वैष्णवंलोकंस्वकर्मस्थैर्जनैःक्षणात् ॥ शून्यास्तुनरकाःसर्वेपापिप्राणिविवार्जि-
 ताः ॥ ६३ ॥ भग्नयानोऽभवन्मार्गोवैशाखस्यप्रभावतः ॥ सर्वोऽपिविमला-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

४८

कारोजनोयातिहरेःपदं ॥ ६४ ॥ दिवौकसांतुयेलोकाःशून्याःसर्वेतथाऽभवन्
 ॥ शून्येत्रिविष्टपेजातेशून्येषुनरकेषुच ॥ ६५ ॥ नारदोधर्मराजानंगत्वाचेद-
 मुवाचह ॥ नाक्रंदःश्रूयतेराजन्प्राक्श्रुतो नरकेयथा ॥ ६६ ॥ तथानक्रियतेले-
 ख्यंकिंचिद्दुष्कृतकर्मणि॥चित्रगुप्तोमुनिरिवस्थितोऽयंमौनमास्थितः॥६७॥ का-
 रणंब्रूहिराजेंद्रनायांतितवमंदिरं ॥ मनुष्याःपापकर्माणोमायादंभविवर्धिताः
 ॥ ६८ ॥ एवमुक्तेतुवचनेनारदेनमहात्मना ॥ प्राहवैवस्वतोराजाकिंचिद्दैन्य-
 समन्वितः ॥ ६९ ॥ योऽयंनारदभूपालःपृथिव्यांसांप्रतंस्थितः ॥ सोऽतिभ-
 क्तोत्तृष्णिकेशेपुराणपुरुषोत्तमे ॥ ७० ॥ प्रबोधयतिवैशाखधर्मभेरीस्वनेनवै ॥
 अष्टवर्षाधिकोमर्त्योह्यशीतिर्नाहिपूर्यते ॥ ७१ ॥ योवैह्यकृतवैशाखःसमेदंज्यो

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय. ११ ॥

नसंशयः ॥ तद्गयाद्विजनाःसर्वेनोल्लंघंतिकदाचन ॥ ७२ ॥ गच्छंतिवैष्णवं
 धामकर्मणानेननारद ॥ वैशाखसेवनालोकायास्यंतिहरिमंदिरं ॥ ७३ ॥ ते-
 नराज्ञामुनिश्रेष्ठमार्गोलुप्तोममाधुना ॥ कृताहिनरकाःशून्यालोकाश्चापिदि-
 वौकसां ॥ ७४ ॥ विश्रांतोलेखकोलेख्याल्लिखितंमार्जितंजनैः ॥ वैशाखमा-
 सधर्मस्यमाहात्म्यंत्वीदृशंमुने ॥ ७५ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिनभुक्तानिजनैर्द्वि-
 ज ॥ कृत्वावैशाखकृत्यानियांतिविष्णोःपरंपदं ॥ ७६ ॥ सोऽहंकाष्ठसमोजा-
 तोनकश्चिन्ममगोचरः ॥ युद्धंकृत्वातुतंहन्मिसर्वथाऽद्यमहाबलं ॥ ७७ ॥ अ-
 कृत्वास्वामिकार्यंतुनिर्व्यापारोयदिस्थितः ॥ तस्यवित्तंसमश्नातिसयातिनरकं
 ध्रुवं ॥ ७८ ॥ यदिदेवादवध्योऽयंतदाब्रह्माणमेत्यच ॥ निवेद्यतस्मैतत्सर्वप-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

४९

श्वात्स्वस्थोभवाम्यहं ॥ ७९ ॥ इत्युक्त्वा द्विजमामंत्र्यसानुगः प्रययौ भुवं ॥ सकालो म-
हिषारूढो दंडमुद्यम्य भीषणं ॥ ८० ॥ मृत्युरोगज्वराद्यैश्च पार्षदैश्च महोत्कटैः ॥
पंचाशत्कोटिसंख्या कैर्यमदूतैश्च रैर्वृतः ॥ ८१ ॥ स तूर्णं तस्य राजर्षे रुरोध सकलां
पुरीं ॥ शंखं दध्मौ महाघोषं सर्वलोकभयंकरं ॥ ८२ ॥ तच्छत्वासतुराजर्षि-
र्जात्वा वैवस्वतं यमं ॥ स सज्जीकृत सर्वस्वः पत्तनान्निर्ययौ रूपां ॥ ८३ ॥ तयो-
र्युद्धमभूत् तत्र भीषणं रोमहर्षणं ॥ मृत्युं कालं तथारोगं यमदूतपतींस्तथा ॥ ८४ ॥
जित्वा क्षणेन राजर्षिर्द्राविर्यामास दूरतः ॥ ततः क्रुद्धो यमो राजा स्वयमभ्येत्य तं रूपा
॥ ८५ ॥ युयुधेवहुभिर्बाणैः सिंहनादं चकार च ॥ चकर्त राजा तस्यापि कार्मुकं

१ पलायनं कारयामास । २ चिच्छेद ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

विशिखैस्त्रिभिः ॥ ८६ ॥ पुनश्चर्मसिमादाययमोहंतुमथागमत् ॥ तंदृष्ट्वा
तुनृपः क्रुद्धः पुनश्चित्त्वाऽसिचर्मणी ॥ ८७ ॥ निचखानललाटेचशरंकालोरंगप्र-
भं ॥ यमस्तेनाहतः क्रुद्धस्ततोदंडमुपाददे ॥ ८८ ॥ ब्रह्मास्त्रेणचसंमंज्यदंडं
तस्मैमुमोचह ॥ हाहाकारोमहानासीज्जनानांपश्यतांतदा ॥ ८९ ॥ तदावि-
ष्णुः स्वभक्तस्यरक्षायैप्राहिणोदरि ॥ विष्णुमुक्तंतदाचक्रंशघ्निमागत्यतद्रणे
॥ ९० ॥ यमदंडेनसंयुध्यतद्ब्रह्मास्त्रंनिवार्यच ॥ यमंहंतुमथारेभेसहस्रारंमहा-
द्भुतं ॥ ९१ ॥ देवभक्तस्ततोभीतिस्तदाऽस्तौच्चक्रमंजसा ॥ सहस्रारनमस्ते-
स्तुविष्णुपाणिविभूषण ॥ ९२ ॥ त्वंसर्वलोकरक्षायैहरिणाचधृतंपुरा ॥ त्वांया-

१ ढाल इति लोके । २ कृष्णसर्पतुल्यवर्ण । ३ चक्रं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

५०

चेऽद्ययमंत्रातुंविष्णुभक्तंमहाबलं ॥९३॥ नृणांदेवदुहांकालस्त्वमवेहिनचापरः॥
तस्मादेनंयमंरक्षकृपांकुरुजगत्पते ॥ ९४ ॥ नृपेणैवंस्तुतंचक्रंयमंहित्वानृ-
पांतिकं ॥ पुनर्ययौमहाराजदेवानांपश्यतांदिवि॥९५॥ ततोयमोऽतिनिर्विघ्नो
ब्रह्मणःसदनंययौ॥सददर्शसमासीनंमूर्तामर्तजनैर्वृतं ॥९६॥ सर्वाश्रयंजगद्बीजं
सर्वलोकपितामहं ॥ उपास्यमानंविबुधैर्लोकपालैर्दिगीश्वरैः ॥ ९७ ॥ इति-
हासपुराणाद्यैर्वैद्विग्रहसंस्थितैः ॥ मूर्तिमद्भिःसमुद्रैश्चनदीभिश्चसरोवरैः॥९८॥
देहवद्भिस्तथावृक्षैरश्वत्थाद्यैरशेषतः ॥ वापीकूपतडागैश्चमूर्तिमद्भिश्चपर्वतैः
॥ ९९ ॥ अहोरात्रैस्तथापक्षैर्मासैःसंवत्सरैस्तथा ॥ कलाकाष्ठानिमेषैश्चऋ-

१ देहधारिभिः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

तुभिश्चायनैर्युगैः ॥ १०० ॥ संकल्पैश्चविकल्पैश्चनिमेषोन्मेषणैस्तथा ॥ ऋ-
क्षैर्योगैश्चकरणैःपौर्णमासींदुसंक्षयैः ॥ १ ॥ सुखैर्दुःखैर्भयैश्चैवलाभालाभैर्जया-
जयैः ॥ सत्वेनरजसाचैवतमसाचसमन्वितं ॥ २ ॥ शांतिमूढातिघोरैश्चविका-
रैःप्राकृतैरपि ॥ वायुनाचैवदेवेन*लेष्मपित्तादिभिर्वृतं ॥ ३ ॥ तेषांमध्येऽविशत्सौ-
रिःसर्वीडाचवधूर्यथा॥विलोकयन्धरापृष्ठंम्लानवक्त्रंव्यदर्शयत् ॥ ४ ॥ तंप्रविष्टंय-
मंदृष्ट्वासकाशस्थाःसहानुगं ॥ विस्मितास्तेमिथःप्रोचुःकिमयंभास्कैरिस्त्वह
॥ ५ ॥ संप्राप्तोलोककर्तारंद्रष्टुंदेवंपितामहं ॥ निर्व्यापारःक्षणमपियोऽयंना-
स्तेरवेःसुतः ॥ ६ ॥ सोऽयमभ्यागतःकस्मात्कच्चित्क्षेमंदिवाकसां ॥ आ-

१ इंदुसंक्षयो दर्शः । २ लज्जिता । ३ यमः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

६१

श्रय्यातिशयोयश्चसंमार्जितपटस्त्रयं ॥ ७ ॥ लेखकस्तमनुप्राप्तोदैन्येनमहता-
 न्वितः ॥ नकदाचित्पटोह्यस्यमार्जितोऽधर्मभीरुणा ॥ ८ ॥ यन्नदृष्टंश्रुतंवापि
 तदिहैवप्रपद्यते ॥ एवमुच्चरतांतेषांभूतानांभूतशासनः ॥ ९ ॥ निपपाता-
 ग्रतोभूमौब्रह्मणोरविनंदनः ॥ कृत्तमूलोयथाशाखीत्राहित्राहीतिवैरुदन् ॥ १० ॥
 परिभूतोऽस्मिदेवेशसंमार्जितपटःकृतः ॥ त्वयानाथेनविफलंपश्यामिकमला-
 सन ॥ ११ ॥ एवंब्रुवन्हिनिश्चेषोबभूवनृपसत्तम ॥ ततःकोलाहलःशब्दःस-
 भायांसमजायता॥ १२ ॥ योहिरोदयतेमर्त्यान्सर्वान्स्थावरजंगमान्॥ सवैरोदितिदुः
 खार्तःकस्माद्वैवस्वतोयमः ॥ १३ ॥ जनसंतापकर्तायःसोऽचिराद्यात्यशोभनं ॥

१ संमार्जितो लिपिशून्यः पटः प्राणिनां धर्माधर्मनिर्णायको यस्य सः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय ११ ॥

नहिदुष्कृतकर्ताहिनरःप्राप्नोतिशोभनं ॥ १४ ॥ ततोनिवारयामासवायुस्ते-
षांवचस्तदा ॥ लोकानांसमवेतानांमतंज्ञात्वासवेधसः ॥ १५ ॥ निवार्यलो-
कान्मार्तेडिंशनैरुत्थापयन्मरुत् ॥ भुजाभ्यांशालपीनाभ्यांलोकसूत्रउदारधीः
॥ १६ ॥ विह्वलंतंप्रलपंतमासनेसंन्यवेशयत्॥आसनस्थमुवाचेदंव्यौमसूनूरवेः
सुतं ॥१७॥ केनत्वमभिभूतोऽसिकेनस्थानान्निवारितः॥केनायंमार्जितोदेवपटो
लोकपतेस्तव ॥ १८ ॥ ब्रूहिसर्वमशेषेणकुशकेतोःसुताग्रतः ॥ यःप्रभुस्तातस-
र्वेषांसतेकर्ताममापिच॥१९॥अपहरिष्यतिमार्तेडेदुःखंत्तदयसंस्थितं ॥ सएव-
मुक्तःश्वसेननसत्यमादित्यसूनुर्वचनंबभाषे ॥ विलोक्यवक्त्रंकुशकेतुसूनोःसग-

१ शालो वृक्षः सइव पीवरौ ताभ्यां । २ हेयम । ३ वायुना ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

५२

द्गदं चेदमतीव दीनः ॥ १२० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदांबरीषसं-
वादे कीर्तिमद्विजयवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ यम उवाच ॥
शृणु मेव च नंशंभोलोपितोऽहं पितामह ॥ मरणादधिकं मन्ये मत्पदस्य च खंडनं
॥ १ ॥ नियोगी न नियोगं हि करोति कमलासन ॥ प्रभोर्वित्तं समश्नाति स भवेत्काष्ठ-
कीटकः ॥ २ ॥ योऽश्नाति लोभाद्वित्तानि प्रज्ञावांश्च महीपते ॥ नियोगी न रकं या-
तियावत्कल्पशतत्रयं ॥ ३ ॥ निःस्पृहो नाचरेद्यस्तु नियोगं पद्मसंभव ॥ भुक्त्वा
तु नरकान्घोरान्सपुमान्वायसो भवेत् ॥ ४ ॥ आत्मकार्यं परोयस्तु स्वामिका-
र्यं विलुपति ॥ भवेद्देश्मनि पापात्मा आखुः कल्पशतत्रयं ॥ ५ ॥ नियोगी

१ भृत्यः । २ स्वाम्याज्ञप्तं कार्यं । ३ मूषकः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

यस्तुभुक्त्वावैतिष्ठेत्रित्यंस्ववेश्मनि ॥ शक्तस्तुकार्यकरणेमाजरीजायतेनरः ॥
 ६ ॥ सोऽहं देवतवादेशात्प्रजाधर्मेणपालये ॥ पुण्येनपुण्यकर्तारंपापंपापेनकर्मणा
 ॥ ७ ॥ सम्यग्विचार्यमुनिभिर्धर्मशास्त्रान्वितैःप्रभो ॥ कल्पादौवर्तमानस्यया-
 वदद्यदिनमम ॥ ८ ॥ कर्तुंनियोगमेवंहित्वदीयंनैवशक्नुयां ॥ राज्ञाकीर्तिमताभग्नो
 नियोगस्तववैक्षितौ ॥ ९ ॥ भयादस्यजगन्नाथपृथिवीसागरांवरा ॥ वैशाखध-
 र्मनिरतानक्षितौवर्ततेकचित् ॥ १० ॥ विहायसर्वधर्मांश्चविहायपितृपूजनं ॥
 विहायाग्निसपर्यांतुतीर्थयात्रादिसत्क्रियाः ॥ ११ ॥ योगसांख्याबुभौत्यक्त्वा
 त्यक्त्वाप्राणनिरोधनं ॥ त्यक्त्वास्वाध्यायहोमौतुकृत्वापापानिभूरिशः ॥
 ॥ १२ ॥ प्रयांतिवैष्णवंलोकंकृत्वावैशाखसत्क्रियाः ॥ मनुजाःपितृभिःसार्धत-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

५३

थैवचापितामहैः ॥ १३ ॥ तेषामतीतपितरःपितृणांपितरस्तथा ॥ तथामाताम-
 हायांतितेषांतेजनकादयः ॥ १४ ॥ तेषामपिजनेतारोजनित्रीणांहिपूर्वजाः॥
 एतद्दुःखंपुनर्देवमममस्तकभेदनं ॥ १५ ॥ प्रियायाःपितरोयांतिमाजयित्वा
 लिपिमम ॥ पितृणांबीजजोयस्तुधाव्याकुक्षौधृतोविभो ॥ १६ ॥ यदेकेनकृतंक-
 र्मतदेकेनैवभुज्यते ॥ तन्निरस्यकृतंसर्वजातस्त्वेकःकुलेतुयः ॥ १७ ॥ तारयेत्ता-
 वुभौपक्षौषड्विंशोपर्यलंविभो ॥ प्रियायाश्चापिवैतातसर्वैकुक्षिसंभवाः ॥ १८ ॥
 तैपिसर्वजगन्नाथयांतिविष्णोःपरंपदं ॥ नमेप्रयोजनंदेवनियोगेनेदृशेनवै ॥ १९ ॥
 वैशाखधर्मनिरतःसमांत्यक्त्वाव्रजेद्वरिं ॥ त्रिःसप्तकुलमुद्धृत्यत्यक्तपापोऽतिशोभ-
 नः ॥ २० ॥ सत्यक्त्वाममलोकंहिप्रयातिहरिमंदिरं ॥ नयज्ञैस्तादृशैस्तातगतिं

॥ वेशासमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

प्राप्नोतिमानवः ॥ २१ ॥ सर्वतीर्थैर्नदानाद्यैर्नतपोभिश्चनव्रतैः ॥ अपिवासकलैर्ध-
र्मैर्युक्तोनाप्नोतितांगतिं ॥ २२ ॥ प्रयागपाताद्रणमध्यपाताद्भृगोश्चपातान्मरणा-
च्चकाश्यां ॥ नतांगतियांतिजनाश्चसर्वेवैशाखनिष्ठेनतुयाप्रपद्यते ॥ २३ ॥ प्रातः
स्नात्वादेवपूजांचकृत्वाश्रुत्वाकथांमासमाहात्म्यसंज्ञां ॥ धर्मान्कृत्वाचोदितान्वै-
ष्णवांश्चसर्वैर्भवेद्विष्णुलोकैकनाथः ॥ २४ ॥ अप्रमाणमहंमन्येलोकंविष्णोर्जग-
त्पते ॥ योनिर्येतकोट्योघैःसर्वतःकुशलांछनः ॥ २५ ॥ माधवस्यतुधर्मेणसम-
स्तेनपितामह ॥ विकर्मस्थाविकर्मस्थाःशुचयोऽशुचयस्तथा ॥ २६ ॥ कृत्वावै-
शाखकृत्यानिलोकायांतिनृपाज्ञया ॥ अस्माकंहिमहाशत्रुर्भवतांचविशेषतः ॥ २७ ॥
निग्राह्योजगतांनाथभवतांऽसौमहीपतिः ॥ हित्वाहिसकलान्धर्मान्सकृद्वैशाख-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

५४

स्नानतः ॥ २८ ॥ असंस्कृतजनोयातिवैकुण्ठहरिवल्लभं ॥ अस्माभिस्तुकृता-
पेक्षोविष्णुपादैकसंश्रयः ॥ २९ ॥ समस्तंनेष्यते लोकं पार्थिवो नात्र संशयः ॥ ए-
ष दंडः पटोऽप्येष तव पद्भ्यां निवेदितः ॥ ३० ॥ लोकपालत्वमतुलं मार्जितं तेन भू-
भुजा ॥ किमपत्येन जातेन मातुः क्लेशकरेण वै ॥ ३१ ॥ यो न तापयते शत्रुं ज्येष्ठमासी-
व भास्करः ॥ वृथा सूता हियुवतिर्जाता चैव कुपुत्रिणी ॥ ३२ ॥ यस्य न स्फुरते की-
र्तिर्घनस्येव शतहंदा ॥ यः पितृन् नोद्धरेत्पापाद्विद्यया बाधनेन वा ॥ ३३ ॥ मातुर्जठ-
रतोरोगः स प्रसूतो धरातले ॥ धर्मचार्ये च कामे च प्रतीपो यो भवेत्सुतः ॥ ३४ ॥ मा-
तृहेत्युच्यते सद्भिः स पुत्रः पुरुषाधमः ॥ तन्मातानृगपत्नी च लोके विख्यातसत्कि-

१ विद्युत् । २ प्रतिकूलः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

॥३५॥ एकैववीरसूलोकेविरंचेनात्रसंशयः॥ ययावैकीर्तिमान्जातोमल्लिपेर्मा-
 र्जनायवै ॥ ३६ ॥ नेदंव्यवसितंदेवकेनचित्क्षत्रियेणहि ॥ पुराणेषुजगन्नाथ
 नश्रुतंपटमार्जनं ॥ ३७ ॥ सोहंनजानामिजगत्यधीशंरुद्रेक्षितीशंहरितत्परं
 तं ॥ प्रचोदयंतंपटहंसुघोषं विलोपयानंभमवेश्ममार्गं ॥ ३८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 किमाश्चर्यंत्वयादृष्टंकिमर्थंखिद्यतेभवान् ॥ सद्गुणेषुकृतस्तापःसतापोमरणां-
 तिकः ॥ ३९ ॥ यस्योच्चारणमात्रेणप्राप्यतेपरमंपदं ॥ नगच्छंति
 हरेर्लोकंकथंभूपस्यशासनात् ॥ ४० ॥ एकोऽपिकृष्णस्यसकृत्प्रणामःस-
 मस्तयज्ञावभूथेनतुल्यः ॥ यज्ञस्यकर्तापुनरेतिजन्महरेःप्रणामीनपुनर्भवाय ॥

१ कर्तुमारब्धं । २ विना । ३ लोपयंतं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

५५

॥४१॥ कुरुक्षेत्रेणकिंतस्यसरस्वत्याचकिंतथा ॥ जिह्वाग्रेवर्ततेयस्यहरिरित्य-
क्षरद्वयं ॥ ४२ ॥ ब्रह्महाश्वपचींभुंजन्विशेषेणरजस्वलां ॥ समुक्तशंमलोया-
तिमरणेहरिमुच्चरन् ॥ ४३ ॥ अभक्ष्यभक्षणाज्जातंविहायाघस्यसंचयं ॥ प्रया-
तिविष्णुसायुज्यंयतोविष्णुप्रियास्मृतिः ॥ ४४ ॥ एवंविष्णुप्रियोमासोवैशा-
खोनामवैयम ॥ यद्धर्मश्रवणादेवमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ४५ ॥ यातीतिकि-
मुवक्तव्यंतस्यानुष्ठानतत्परः ॥ अस्माकंजगतांनाथोजनितापुरुषोत्तमः ॥
॥ ४६ ॥ तस्येष्टान्माधवेमासिधर्मानेतान्करोतियः ॥ तस्यविष्णुःप्रसन्नात्मा
सहायेसर्वदास्थितः ॥ ४७ ॥ नतस्यभूपतेःसौरिप्रभवामोहिशिक्षणे ॥ नवा-

१ चांडालीं । २ शमलं पापं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

सुदेवभक्तानामशुभंविद्यतेकचित् ॥ ४८ ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिभयंवाप्युपजा-
यते ॥ नियोगीस्वामिकार्येतुयावच्छक्तिसमीहते ॥ ४९ ॥ तावतासकृतार्थः
स्यान्नरकान्नैवगच्छति ॥ कार्येचशक्त्यतिक्रांतेस्वामिनेचनिवेदयेत् ॥ ५० ॥
अनृणस्तावताभृत्योनियोगीसुखमश्नुते ॥ तस्मान्निवेदितार्थस्यनानृतंनचपा-
तकं ॥ ५१ ॥ यत्नेकृतेस्वकर्तव्येनापराधोऽस्तिदेहिनः ॥ तस्मादशक्यकार्येऽ
स्मिन्नैवशोचितुमर्हसि ॥ ५२ ॥ इत्युक्तोब्रह्मणासौरिःपुनरत्यंतखिन्नधीः ॥
उवाचदीनयावाचागलद्वाष्पाकुलेक्षणः ॥ ५३ ॥ प्राप्तंतातमयासर्वंत्वदंघ्रि-
भजनेनैव ॥ नाहंयास्येपुनःकर्तुंनियोगंपद्मसंभव ॥ ५४ ॥ प्रशासतिमहावी-
र्येभूपेऽस्मिन्भूमिमंडलं ॥ चालयित्वास्वधर्माच्चतमेकंभूपतिकुरु ॥ ५५ ॥ कृतक-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

५६

त्योऽस्मितनयोगयायांपिंडदोयथा ॥ कृपालोतदिदंकार्यंसाधयस्वममाव्ययं
॥५६॥ विज्वरस्तुततोभूयःशासनंतेकरोम्यहं ॥ श्रुत्वाब्रह्मायमेनोक्तंपुनश्चि-
तापरायणः ॥ ५७ ॥ अवाङ्मुखंयमंप्राहसांत्वयन्वहुधाप्ययं ॥ ॥ ब्रह्मो-
वाच ॥ ॥ ननिग्राह्योमयाराजाविष्णुधर्मपरायणः ॥ ५८ ॥ यदिच्छलयसे
कोपाद्गच्छामोह्यंतिकंहरेः ॥ निवेद्यसकलंतस्मैकुर्मःपश्चात्तदीरितं ॥ ५९ ॥
सएवकर्तालोकस्यधर्मस्यपरिपालकः ॥ सचदंडधरोऽस्माकंशास्ताकर्तानि-
यामकः ॥ ६० ॥ नतदुक्तेस्तुप्रत्युक्तिरस्माकंविहितावृष ॥ नराजोक्तेस्तु
प्रत्युक्तिर्दृश्यतेक्वापिभूतले ॥ ६१ ॥ इत्याश्वास्ययमंतेनसाकंक्षीरांबुधिययौ ॥
ब्रह्मातुष्टावचिन्मात्रंनिर्गुणंपरमेश्वरं ॥ ६२ ॥ सांख्ययोगैरद्वितीयमेकंतंपुरु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

षोत्तमं ॥ आविरासीत्तदाविष्णुर्ब्रह्मणासंस्तुतोहरिः ॥ ६३ ॥ प्रणामंचक्रतु-
स्तस्मैयमोब्रह्माचसत्वरं ॥ तावुवाचमहाविष्णुर्मेघगंभीरयागिरा ॥ ६४ ॥
कस्माद्युवामिहायातौकिंदुःखंदनुजैरभूत् ॥ म्लानंयममुखंकस्मात्केनवानत-
कंधरः ॥ ६५ ॥ एतद्वदस्वमेब्रह्मन्नित्युक्तःप्राहकंजजः ॥ त्वद्दासवर्येभूपा-
लेभूमिंशासतिवैनराः ॥ ६६ ॥ वैशाखधर्मनिरतायांतितेपदमव्ययं ॥ त-
तोयमपुरीशून्यातेनचातीवदुःखितः ॥ ६७ ॥ तेनयुद्धंचकारासौहंतुंदंडम-
थाददे ॥ त्वच्चक्रेणपराभूताययावद्यममांतिकं ॥ ६८ ॥ नचशक्तावयंदंडे
त्वद्भक्तानांमहात्मनां ॥ तस्मात्त्वामेवशरणंवयंप्राप्तमहाविभो ॥ ६९ ॥ त-
स्माद्भूपंदंडयित्वापालयैनंयमंस्वकं ॥ इत्युक्तःप्रहसन्प्राहब्रह्माणंयममच्युतः ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

५७

॥ ७० ॥ लक्ष्मीवापिपरित्यक्ष्येप्राणान्देहमथापिवा ॥ श्रीवित्संकौस्तुभंमालां
 वैजयंतीमथापिवा ॥ ७१ ॥ श्वेतद्वीपंचवैकुण्ठक्षीरसागरमेवच ॥ शेषचग-
 रुडंवापिनभक्तांस्त्यक्तुमुत्सहे ॥ ७२ ॥ विसृज्यसकलान्भोगान्मदर्थेत्यक्तजी-
 वितान् ॥ मदात्मकान्महाभागान्कथंतांस्त्यक्तुमुत्सहे ॥ ७३ ॥ तस्मात्त्वद्दुःखश-
 मनेहयुपायंकल्पयाम्यहं ॥ तस्यचायुर्मयादत्तमयुतंभूपतेर्भुवि ॥ ७४ ॥ ग-
 तान्यष्टौसहस्राणितत्रेदानींनरांतक ॥ आयुःशेषेतेननीतेमत्सायुज्यंगतेऽपिच
 ॥ ७५ ॥ भविष्यतिततोराजावेनोनामदुरात्मवान् ॥ तदावैशाखधर्माश्चवि-
 च्छिन्नाःस्युर्नसंशयः ॥ ७६ ॥ स्वकृतेनैवपापेनवेनोदग्धोभविष्यति ॥ प-
 श्चादहंपृथुर्भूत्वापुनर्धर्मान्प्रवर्तये ॥ ७७ ॥ तदाजनेषुप्रख्यातान्बैशाखोक्तान्क-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

रोम्यहं ॥ मद्भक्तोमद्भूतप्राणोयस्तुसंन्यस्तसंग्रहः ॥ ७८ ॥ एकःसहस्रेभवि-
 तातस्यप्रख्यातयेत्विमान् ॥ कश्चिदेवहिजानातिधर्मानेतान्क्षितौयम ॥ ७९ ॥
 ततस्तेभविताकार्येमाविषीदनरांतक ॥ दापयिष्यामितेभागंमासेऽस्मिन्मा-
 धवेपिच ॥ ८० ॥ नरैःसर्वैश्चवैशाखधर्मनिष्ठैर्महात्माभिः ॥ भूपेनापिचकाले
 ऽस्मिन्खेदंशमयतेनच ॥ ८१ ॥ वीर्यशुल्कंतुयोभागंशत्रोर्भुक्तेबलाधिका-
 त् ॥ गृह्णन्गृह्णन्स्वकंभागंन्भागीदुःखमर्हति ॥ ८२ ॥ त्वामुद्दिश्यनकुर्वे-
 तिप्रत्यहंयेनराभुवि ॥ स्ननंचार्घ्यंसोदकुंभंदध्यन्नंचांतिमेदिने ॥ ८३ ॥
 वैशाखेसकलंकर्मतेषांवैविफलंभवेत् ॥ तस्मात्क्रोधंत्यजनृपेभागदेमत्परायणो ॥
 ॥ ८४ ॥ येकेचनापिकुर्वंतिलंकेतेभागदानराः ॥ वैशाखोक्तेमहाधर्मेतेषांविघ्नंच

। वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

५८

माकुरु ॥ ८५ ॥ मामेवयेयस्यत्तद्वात्वांहित्वाधर्मपालकं ॥ मदाज्ञयामहाभागते-
 षांदंडंचत्वंकुरु ॥ ८६ ॥ नृणाद्भागंदापयितुंसुनंदंप्रेषयामिच ॥ मच्छासनात्स
 तंगत्वाभागंतेदापयिष्यति ॥ ८७ ॥ तिष्ठत्येवंयमेस्वस्यसन्निधौगरुडासनः ॥
 सुनंदंप्रेषयामास नृपं बोधयितुं विभुः ॥ ८८ ॥ सोऽपि गत्वा बोधयित्वा पाश्वर्चपु-
 नरागमत् ॥ इत्याश्वास्य यमं शंभुर्विष्णुरंतरधीयत ॥ ८९ ॥ यमं स्वयं सांत्वयि-
 त्वा तमनुज्ञाप्य वै ततः ॥ आते विस्मयमापन्नो ययौ धाम सहानुगैः ॥ ९० ॥ यमोऽ-
 पि स्वपुरीं प्रायात्किंचित्संहृष्टमानसः ॥ पश्चाद्विष्णोर्निदेशेन सुनंदपरिभाषिताः
 ॥ ९१ ॥ भागदाः सकलालोका ये वैशाखपरायणाः ॥ धर्मराजं समुद्दिश्य येन कुर्वन्ति
 मानवाः ॥ ९२ ॥ तेषां हि स्वयमादत्ते पुण्यं वैशाखसंभवं ॥ कुर्याच्च प्रत्यहं स्नानं

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

दद्यादध्ययमायवै ॥ ९३ ॥ वैशाखेसकलंपुण्यमन्यथाविफलंभवेत् ॥ सोद-
 कुंभंचदध्यन्नंपौर्णमास्यांचमाधवे ॥ ९४ ॥ धर्मराजंसमुद्दिश्यदातव्यंप्रथमं
 जनैः ॥ पश्चात्पितृन्समुद्दिश्यगुरुमुद्दिश्यवैततः ॥ ९५ ॥ मधुसूदनमुद्दि-
 श्यपश्चाद्देवंजनार्दनं ॥ शीतलोदकदध्यन्नंसतांवूलंसदक्षिणं ॥ ९६ ॥ स-
 फलंकांस्यपात्रस्थंब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ दद्याच्चप्रतिमांदिव्यामधुसूदनदैवतां
 ॥ ९७ ॥ मासधर्मप्रवक्त्रेचदद्याद्विप्रायसीदते ॥ तमेवधर्मवक्तारंपूजयेद्विभ-
 वैःस्वकैः ॥ ९८ ॥ इत्यादिष्टःसुनंदेनतथाराजाचकारह ॥ सनीत्वाचायुषः
 शेषंभुक्त्वाभोगान्यथेप्सितान् ॥ ९९ ॥ पुत्रपौत्रादिभिर्युक्तोजगामहरिमंदि-
 रं ॥ वैकुण्ठस्थेनृपे तस्मिन्वेनोराजाधमोऽभवत् ॥ १०० ॥ सर्वधर्माश्चवैशाख-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १२ ॥

५९

धर्माअपिविशेषतः ॥ दुरात्मनाचतेनैवलुप्ताएतेवभूविरे ॥ १ ॥ नप्रख्या-
ताःपुनर्भूमौभूरिशोमोक्षहेतवः ॥ यःकश्चनैवजानातिवैशाखोक्तानिमान्शु-
भान् ॥ २ ॥ बहुजन्मार्जितेपुण्येपरिपाकमुपागते ॥ वैशाखोक्तेषुधर्मेषुम-
तिरात्यंतिकीभवेत् ॥ ३ ॥ ॥ मैथिलउवाच ॥ ॥ पूर्वमन्वंतरस्थोहिवे-
नोराजादुरात्मवान् ॥ अयंवैवस्वतःपुत्रोराजाचेक्ष्वाकुभूपतिः ॥ ४ ॥ इतिश्रु-
तंमयापूर्वमिदानींतूच्यतेतवया ॥ ॥ अयंवैकुण्ठगःपश्चाद्वैनोराजाभविष्यति ॥
५ ॥ इत्येतंसंशयांछंधिश्रुतदेवमहामते ॥ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ ॥ पुराणे-
षुचवैषम्यंयुगकल्पव्यवस्थया ॥ ६ ॥ नचाप्रामाण्यशंकातेकथायाव्यत्ययेक-
चित् ॥ गतेदैनंदिनेकल्पेकथैषाशाश्वतीशुभा ॥ ७ ॥ मार्कण्डेयेनमेप्रोक्ता

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १३ ॥

साचोक्तातवभूपते ॥ तस्मान्नख्यातिमायाताधर्मावैशाखसंभवाः ॥ ८ ॥ क-
 श्चिदेवहिजानातिविरक्तोविष्णुतत्परः ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेवैशाखमाहात्म्येना-
 रदांवरीषसंवादेयमदुःखसांत्वनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ ॥ यःप्रातःस्नातिवैशाखे मेषसंस्थे दिवाकरे ॥ मधुमू-
 दनमभ्यर्च्य कथां श्रुत्वा हरेरिमां ॥ १ ॥ स तु पापविनिर्मुक्तो याति विष्णोः
 परंपदं ॥ वाच्यमानां कथां हित्वा योऽन्यांसेवेतमूढधीः ॥ २ ॥ रौरवं नरकं प्रा-
 प्य पैशाचीं यो निमाप्नुयात् ॥ अत्रैवोदाहरंतीदं चरितं परमहंसयोः ॥ ३ ॥
 पापघ्नं पावनं धर्म्यं सद्यो हृद्यं पुरातनं ॥ पुरा गोदावरीतीरेक्षेत्रे ब्रह्मेश्वरेशुभे ॥
 ॥ ४ ॥ दुर्वासशिष्यौ परमहंसौ ब्रह्मैकनिष्ठितौ ॥ सत्यनिष्ठस्तपोनिष्ठ इति ख्या-

॥ वेशाखमाहात्म्य अध्याय १३ ॥

६०

तौजगत्रये ॥ ५ ॥ तयोर्मध्येसत्यनिष्ठःसदाविष्णुकथापरः ॥ श्रोतृणामप्य-
भावेचव्याख्यातृणांतथानृप ॥ ६ ॥ तदाकर्मकलापानिकरोत्यद्वामुनीश्वरः
॥ श्रोताचेदस्तितयःकश्चित्तस्मैव्याख्यात्यहर्निशं ॥ ७ ॥ यदिव्याख्यातिकश्चि-
द्वापुण्यांविष्णुकथांशुभां ॥ तदासंकोच्यकर्माणिशृणोतिश्रवणेरतः॥ ८ ॥ अ-
तिदूरस्थतीर्थानिदेवतायतनानिच ॥ हित्वाकथाविरोधीनितथाकर्माणिभूरि-
शः ॥ ९ ॥ शृणोतिचकथांदिव्यांश्रोतृभ्योवक्तिवैस्वयं ॥ विनाकथांनजा-
नातिसेव्यमन्यन्नरेश्वर ॥ १० ॥ व्याख्यातियोगृहेस्वस्यवक्तारोगाद्युपद्रुतः
॥ कूपस्नानपरोभूत्वाशृणोत्येवकथांमुनिः ॥ ११ ॥ कथायाश्चविरामेतुस्व-
कृत्यंसाधयत्यलं ॥ कथांवैशृण्वतःपुंसोजन्मबंधोनविद्यते ॥ १२ ॥ सत्वशु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

द्विस्ततोविष्णावरतिश्चैवगच्छति ॥ रतिश्चजायतेविष्णौसौहृदंचैवसाधुषु ॥
 १३ ॥ निरंजनगुणंब्रह्मसद्योहृद्यवरुध्यते ॥ ज्ञानहीनस्यवैपुंसःकर्मवैनिष्फलं
 भवेत् ॥ १४ ॥ बहुधाधारितंचापियथैवांधस्यदर्पणं ॥ कर्माणिक्रियमाणा-
 निबहुशोभावितात्मभिः ॥ १५ ॥ सत्त्वशुद्धयैर्भवंत्यंगसत्त्वद्वयानश्रुतिंव्रजेत् ॥
 श्रुतेस्तुज्ञानमासाद्यज्ञानाद्वयानायकल्पते ॥ १६ ॥ बहुधाश्रवणंध्यानंमननंश्रु-
 तिचोदितं ॥ यत्रविष्णुकथानास्तियत्रसाधुजनानहि ॥ १७ ॥ साक्षाद्गंगातटं
 वापित्याज्यमेवनसंशयः ॥ यद्देशेतुलसीनास्तिसाधवोवातदाश्रयाः ॥ १८ ॥
 यत्रविष्णुस्मृतिर्नास्तिमृतस्तत्रतमोव्रजेत् ॥ यद्ग्रामेवैष्णवंधामनास्तिकृष्णमृ-
 गोऽपिवा ॥ १९ ॥ मृतस्तत्रपुमान्निक्षप्रंश्वानयोनिशतंव्रजेत् ॥ विचार्योपनि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १३ ॥

६१

षड्विद्यामितिनिश्चित्यवैमुनिः ॥ २० ॥ सदाविष्णुकथासक्तोविष्णुस्मृतिप-
 रायणः ॥ नकिंचिदधिकंजातुमन्यतेश्रवणात्परं ॥ २१ ॥ इतरस्तुतपो-
 निष्ठःकर्मनिष्ठोदुराग्रहः ॥ नव्याख्यातिस्वयंवापिनशृणोतिचसत्कथां ॥ २२ ॥
 वाच्यमानांकथांहित्वातीर्थेस्नानायगच्छति ॥ तीर्थेऽपिचप्रवृत्तायांकथायांभू-
 मिपालक ॥ २३ ॥ कर्मलोपभयादूरंयातिचांचल्यशंकितः ॥ ब्रजंतिगृह-
 कृत्यार्थसंगंवात्परतोजनाः ॥ २४ ॥ नश्रोतारोनवक्तारस्तस्यपाश्वेर्तुकर्मि-
 णः ॥ दुराग्रहस्यदुर्बुद्धेःकालएवंक्षयंगते ॥ २५ ॥ जिह्वाश्रुतिश्चनक्कापिसंप्राप्ता
 हिकथांविभोः ॥ अश्रोतृत्वादवक्तृत्वादुर्बुद्धित्वादुराग्रहात् ॥ २६ ॥ पश्चा-

१ संगवोनाम पंचधा विभक्तदिवसस्य द्वितीयो भागः । २ कर्णः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १३ ॥

त्पंचत्वंमासाद्यकालधर्मेणवैमुनिः ॥ पिशाचोऽभूच्छमीवृक्षेच्छिन्नकर्णाह्वयोऽब-
लः ॥ २७ ॥ निराश्रयोनिराहारःशुष्ककंठोष्ठतालुकः ॥ एवंवैखिद्यमानस्य
सर्मादिव्यायुतागताः ॥ २८ ॥ नापश्यत्स्वस्यत्रातारंनिराहारोऽतिदुःखितः ॥
स्वकृतंचिंतयानश्चमत्तोन्मत्तइवाभ्रमत् ॥ २९ ॥ क्षुधयापर्यटन्कापिनिर्वृतिं
नापमूढधीः ॥ कृष्णसदृशावायुरगंस्पृष्टस्तदागमत् ॥ ३० ॥ कालाभितु-
ल्याआपश्चफलपुष्पादिकंविषं ॥ नक्कापिसुखमापेदेकर्मठोदीनधीरयं ॥ ३१ ॥
एवंव्यवसितेतस्मिन्नरण्येजनवर्जिते ॥ कथयारहितेक्षेत्रेस्वाश्रमेसाधुवर्जिते ॥
॥ ३२ ॥ दैवादायात्सत्यनिष्ठस्तदापैठीनसींपुरीं ॥ गच्छन्मार्गेददर्शासौछि-

१ मरणं प्राप्य । २ वर्षाणि । ३ सुखं । ४ सन्नतुल्यः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १३ ॥

६२

न्नकर्णंबहुव्यथं ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वात्मानंखादयंतंरुदंतंक्षुधयातुरं ॥ माभैषीरिति
चाभाष्यकोऽसीत्याहमुनीश्वरः ॥ ३४ ॥ दशेदृशीचकस्मात्तेनतेदुःखमतः
परं ॥ इत्याश्वस्तोऽमुनाछिन्नकर्णःप्राहातिविह्वलः ॥ ३५ ॥ तपोनिष्ठोयति-
रहंशिष्योदुर्वाससःप्रभो ॥ ब्रह्मेश्वरक्षेत्रवासीकर्मनिष्ठोदुराग्रहः ॥ ३६ ॥ क-
र्मलोपभयान्मौढ्यान्मयादुर्बुद्धिनामुने ॥ साधुभिर्वाच्यमानापिनादृताविष्णुस-
त्कथा ॥ ३७ ॥ नव्याख्याताचश्रोतृभ्यःकथाकर्मनिर्कृतनी ॥ तेनकर्मविपा-
केनमहतादुर्गतिंगतः ॥ ३८ ॥ छिन्नकर्णोऽभवंनाम्नापिशोचोदुःखविह्वलः ॥
नपश्यामिचत्रातारंदुःखादस्मात्कथंचन ॥ ३९ ॥ तवदृष्टिपथंयातोदिष्ट्याऽ-

१ कर्मपाशच्छेदिनी । २ दैवात् ।

॥ वैशाखमासान्म्य अध्याय १३ ॥

हंगतकल्मषः ॥ अद्यमेदेवतास्तुष्टागुरवःसाधवश्चये ॥ ४० ॥ हरिश्चमेप्र-
सन्नोऽभूद्यतस्तेदर्शनंमम ॥ पपातपादयोर्भूमौत्राहित्राहीतिवैरुदन् ॥ ४१ ॥
ततस्तुकृपयाविष्टःसत्यनिष्ठोमहायशाः ॥ दोर्भ्यामुत्थापयामासशतंमाभ्यामु-
नीश्वरः ॥ ४२ ॥ ततस्त्वपउपस्पृश्यददौपुण्यमनुत्तमं ॥ वैशाखमासमाहा-
त्म्यश्रवणस्यमुहूर्तजं ॥ ४३ ॥ तेनपुण्यप्रभावेणसद्योध्वस्ताखिलाशुभः ॥
पिशाचदेहान्निर्मुक्तोदिव्यदेहधरोऽभवत् ॥ ४४ ॥ दिव्यंविमानमारुह्यतंप्र-
णम्यमहामुनिं ॥ आमंज्यचपरिक्रम्यययौविष्णोःपरंपदं ॥ ४५ ॥ सत्यनि-
ष्ठस्ततोर्धीमान्ययौपैठीनसींपुरीं ॥ माहात्म्यश्रवणस्यैवचितयानःपुनःपुनः ॥

१ बाहुभ्यां । २ कल्याणकराभ्यां ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

६३

४६ ॥ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ ॥ यत्रविष्णुकथापुण्याशुभालोकमलापहा ॥
 तत्रसर्वाणितीर्थानिक्षेत्राणिविविधानिच ॥ ४७ ॥ यत्रप्रवहतेपुण्याशुभावि-
 ष्णुकथापगा ॥ तद्देशवासिनामुक्तिःकरसंस्थानसंशयः ॥ ४८ ॥ इतिश्री-
 स्कंदपुराणेवैशाखमाहात्म्येनारदांबरीषसंवादेकथाप्रशंसायां पिशाचमुक्तिप्रा-
 प्तिर्नामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ ॥ भूयःशृणुष्वभू-
 पालमाहात्म्यंपापनाशनं ॥ पुण्यंमाधवमासस्यवल्लभस्यमधुद्विषः ॥ १ ॥ पु-
 रापांचालदेशेतुराजापुरुयशाभूत् ॥ तनयोभूरियशसःपुण्यशीलस्यधीमतः
 ॥ २ ॥ पितरिप्रस्थितेस्वर्गंराज्यस्थोधमर्पालकः ॥ शौर्योदार्यगुणोपेतोधनुर्विद्या-
 विशारदः ॥ ३ ॥ शशासपृथिवींसर्वांस्वधर्मेणमहामतिः ॥ पूर्वजन्मकृतेनैवदोषेण

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

महतावृतः ॥ ४ ॥ संपद्धानिमवापासौकालेनकियताऽनघ ॥ हयागजामृतिंयाता
महारोगेणपीडिताः ॥ ५ ॥ दुर्भिक्षमतुलंचासीन्निर्मानुषविधायकं ॥ राज्यं
कोशस्तदाचासीद्गजभुक्तकपित्थवत् ॥ ६ ॥ बलहीनंनृपंज्ञात्वाकोशराष्ट्रवि-
वर्जितं ॥ तंजेतुमेषसमयइतिनिश्चितमानसाः ॥ ७ ॥ आजग्मुःशतशोभू-
पाविषयंतस्यभूपतेः ॥ जिग्युर्युद्धेचतंभूपंपांचालविषयाधिपं ॥ ८ ॥ परा-
जितस्ततोराजाविवेशगिरिगह्वरं ॥ शिखिन्याभार्ययासाकंधाड्यादिगणसंयु-
तः ॥ ९ ॥ अज्ञातपद्धतिश्चान्यैर्बहुदुःखसमाकुलः ॥ त्रिपंचाशत्समानीतास्ते-
नराज्ञानिलीयता ॥ १० ॥ चिंतयामासभूपालःकिमेतदितिभूरिशः ॥ क-
र्मणाजन्मशुद्धोऽहंमातापितृहितेरतः ॥ ११ ॥ गुरुभक्तःसदाक्षिण्योब्रह्मण्यो

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

६४

धर्मतत्परः ॥ दयावान्सर्वभूतेषु देवभक्तोजितेन्द्रियः ॥ १२ ॥ नभ्रातामेनपु-
त्रोमेनचमेसुहृदोहिताः ॥ दयापौरुषविख्यातकुलीनस्यापिमेकुतः ॥ १३ ॥
केनवाकर्मणाप्राप्तंदारिद्र्यंभूरिदुःखदं ॥ केनवाऽपजयोमेऽद्यकेनवावनवासिता ॥
॥ १४ ॥ इतिचिंताकुलोराजागुरुंसस्मारखिन्नधीः ॥ याजोपयाजकौनामसर्व-
ज्ञौमुनिसत्तमौ ॥ १५ ॥ आजग्मतुर्मुनींद्रौतुराज्ञाहूतौमहामती ॥ तौदृष्ट्वा
सहसोत्थायराजापांचालवल्लभः ॥ १६ ॥ ननामशिरसाभक्त्याप्रवासेना-
तिपीडितः ॥ राजचिह्नविहीनत्वात्केनाप्यज्ञातपद्धतिः ॥ १७ ॥ तूष्णीं-
स्थौमुहूर्तैर्हिपतितोभुविपादयोः ॥ दोभ्यामुत्थापितस्ताभ्यांपरिमृष्टाश्रुलोच-
नः ॥ १८ ॥ विधिवत्पूजयामासवन्यैरेवार्हणैःशुभैः ॥ सूपविष्टौतुतौविप्रौपप्र-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

च्छानतकंधरः ॥ १९ ॥ ब्रह्मिष्ठौवदतंदुःखकारणंचक्षितीशितुः ॥ कर्मणा
जन्मशुद्धस्यपितृदेवप्रियस्यच ॥ २० ॥ पापभीरोःकृपालोश्चगुरुभक्तस्यमेकु-
तः ॥ दारिद्र्यंकोशहानिश्चरिपुभिश्चपराभवः ॥ २१ ॥ कस्मादरण्यवासश्च
कुतएकाकितामम ॥ नपुत्रोनचमेभ्रातानहिताःसुहृदश्चमे ॥ २२ ॥ दु-
र्भिक्षंवाकुतश्चासीद्देशेमत्पालितेऽनघे ॥ एतद्विस्तार्यमेब्रूतंकारणंमुनिपुंगवौ ॥
॥ २३ ॥ इत्युक्तौतौमुनिश्रेष्ठौभूपेनात्यंतदुःखिना ॥ प्रत्यूचतुर्महात्मानौकिं-
चिद्व्यानपरायणौ ॥ २४ ॥ ॥ याजोपयाजावूचतुः ॥ ॥ शृणुभूपप्रव-
क्ष्यावस्तवदुःखस्यकारणं ॥ पुराभूपमहापापीव्याधस्त्वंदशजन्मसु ॥ २५ ॥
निष्ठुरःसर्वलोकानांसदाहिंसापरायणः ॥ धर्मलोपकरःक्वापिनदयानापिवैशमः ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

६६

२६ ॥ नजिह्वावक्तिनामानिविष्णोर्वापिकथंचन ॥ नचेतःस्मरतिश्रीशचरणां-
बुरुहद्वयं ॥ २७ ॥ नप्रणामःकृतःक्वापिकृष्णायपरमात्मने ॥ नवजन्मानि
तेभूपगतान्येवंदुरात्मनः ॥ २८ ॥ दशमेजन्मनिप्राप्तेव्याधस्त्वंसह्यभूधरे ॥
निष्ठुरःसर्वलोकानांनराणांत्वंनरांतकः ॥ २९ ॥ दयाहीनःशस्त्रजीवीसदा
हिंसापरायणः ॥ निर्गुणःसकलत्रस्त्वंमार्गपीडाकरःशठः ॥ ३० ॥ प्रजानां
गौडदेश्यानांराक्षसोमानुषाशनः ॥ एवंचाब्दान्यतीतानिनैजंहितमजानतः ॥
॥ ३१ ॥ बालापत्यमृगाणांचपाक्षिणांचवधात्तव ॥ दयाहीनस्यदुर्बुद्धेर्जन्मन्य-
स्मिन्नपुत्रता ॥ ३२ ॥ विश्वासघातकत्वेनभ्रातरौनैवसोदराः ॥ मार्गपी-
डाकरत्वेनसुहृज्जनविवर्जितः ॥ ३३ ॥ साधूनांचतिरस्काराच्छत्रुभिस्तेप-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

राजयः ॥ कदाप्यदत्तदोषेणदारिद्र्यं पतितं गृहे ॥ ३४ ॥ सदैवोद्वेगकारि-
त्वात्प्रवासोऽयं दुरासदः ॥ सर्वेषामप्रियत्वाच्च दुःखमत्यंतदुःसहं ॥ ३५ ॥ नि-
राधारो यतः पूर्वं सदा क्रूरेण कर्मणा ॥ तस्माद्राज्यापहारस्तेजन्मन्यस्मिन्मही-
पते ॥ ३६ ॥ अथ ते सत्कुलीनत्वे हेतुं चापि ब्रवीम्यहं ॥ यदाऽभूर्गोडदेशीयो
ह्यंति मे व्याधजन्मनि ॥ ३७ ॥ स्वकर्मनिरते क्रूरे विपिने कंटकाविले ॥ ति-
ष्ठत्येवं दयाहीने सर्वभूतांतके पथि ॥ ३८ ॥ वैश्यावाजग्मतुर्देवाद्धनाढ्यौघर्म-
पीडितौ ॥ मुनिश्च कर्षणो नाम वेदवेदांगपारगः ॥ ३९ ॥ जटाचीरधरः पु-
ण्यः कमंडलुपरिग्रहः ॥ तान्दृष्ट्वा धनुरादाय मार्गं रुद्ध्वा व्यवस्थितः ॥ ४० ॥ अ-
थोद्धृत्य शरौ वैश्यौ कृत्वा छिन्नशरीरकौ ॥ तयोरेकं च हत्वा तु गृहीत्वा तत्पणं खलु ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

६६

॥ ४१ ॥ अपरंहंतुमुद्युक्तेसदुद्रावभयादृतं ॥ पणंगुल्मेविनिक्षिप्यभीतःप्राणप-
रीप्सुकः ॥ ४२ ॥ कर्षणोऽपिमुनिःशीघ्रंव्याधान्मृतिविशंकया ॥ आतपे
धावमानःसंस्तृषाधर्मप्रपीडितः ॥ ४३ ॥ मूर्छामापगतश्वासःसंज्ञामात्रा-
वशेषितः ॥ विहायैनंदुद्रुवेचवैश्योजीवनतत्परः ॥ ४४ ॥ त्वंतावनुद्रुतौदृष्ट्वा
मूर्छितंपथिभूसुरं ॥ पणंकुत्रविनिक्षिप्तंकियदूरंगतोवाणिक् ॥ ४५ ॥ इति
पृष्टं द्विजं श्रांतमुज्जीवयितुमुद्यतः ॥ फूत्कृत्यकर्णयोस्तस्यफूत्कारंस्मृतिकारणं
॥ ४६ ॥ पल्वलस्थोदकेनैवकृमिकर्दमसंयुजा ॥ नेत्रेसंमृज्यश्रांतस्यपर्णैःसं-
वीज्यतन्मुखं ॥ ४७ ॥ ससंज्ञंचमुनिंकृत्वात्वमात्थस्वस्थमानसः ॥ माशंका
तेमुनेकार्यामत्तःशस्त्रभृतोवने ॥ ४८ ॥ निष्किंचनःसुखीलोकेकुतस्तेभय-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

मुल्वणं ॥ भिन्नपात्रेणचीरेणनमेकिंचिद्भविष्यति ॥ ४९ ॥ एतावद्भदमेविद्भ-
 न्वणिक्कुत्रपलायितः ॥ कुत्रगुल्मेधनंक्षिप्तंतेनशीघ्रंपलायता ॥ ५० ॥ अ-
 न्यथात्वांहनिष्यामियदिमिथ्यावदिष्यसि ॥ ॥ कर्षणउवाच ॥ ॥ धनं
 गुल्मेविनिक्षिप्तंमार्गादस्मापलायितः ॥ ५१ ॥ इतिप्राहत्वयासोऽपिपृष्ठःप्रा-
 णपरीप्सया ॥ गच्छविप्रसुखंमार्गंमत्तोभीतिंविहायच ॥ ५२ ॥ इतोविदू-
 रेसलिलंतडागेवर्ततेशुभं ॥ तत्पीत्वासलिलंपुण्यंगच्छग्रामंगतश्रमः ॥ ५३ ॥
 अधुनैवागमिष्यंतिराजकीयाःपथाऽमुना ॥ मत्पदान्वेषणेसक्ताःश्रुत्वारारवंवणि-
 कपतेः ॥ ५४ ॥ तृषार्तमनुगंतुंमेनशक्यंत्वांततोद्विज ॥ बीजयानेनपर्णेन
 घर्मःकिंचिद्भमिष्यति ॥ ५५ ॥ तस्मैदत्त्वापलाशंचत्वमगाविपिनंपुनः ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

६७

तेनपुण्यप्रभावेणवैशाखेघर्मनिष्ठुरे ॥ ५६ ॥ स्वकार्यार्थंकृतेनापिमुनित्राणाय
पद्धतो ॥ जन्मासीतिमहापुण्येराजवंशेऽतिविस्तृते ॥ ५७ ॥ यदीच्छसि
सुखंराज्यंधनधान्यादिसंपदः ॥ स्वर्गापवर्गौयदिवासायुज्यंवाहरेःपदं ॥ ५८॥
कुरुवैशाखधर्मास्त्वंसर्वसौख्यमवाप्स्यसि ॥ मासोऽयंमाधवोनामतृतीयाचा-
क्षयाह्वया ॥ ५९ ॥ गांसवत्सांचसंपूज्यदेहिविप्रायसीदते ॥ तेनतेकोश-
पतिःस्याच्छय्यांदेहिमुखंभवेत् ॥ ६० ॥ कुरुच्छत्रप्रदानंचसाम्राज्यंतेभविष्य-
ति ॥ स्नानंकुरुयथान्यायंतथैवार्चयमाधवं ॥ ६१ ॥ देहिचप्रतिमांदिव्यांतेन
शत्रुजयोभवेत् ॥ आत्मतुल्यगुणान्पुत्रान्यदिकामयसेनृप ॥ ६२ ॥ सर्वभू-
तहितार्थायप्रपादानंचत्वंकुरु ॥ वैशाखोक्तानिमान्धर्मान्सम्यगाचरभूपते ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

॥ ६३ ॥ तेन ते सकलालोकावशं यांति न संशयः ॥ निष्कामेण च चित्तेन यदि
धर्मान् करिष्यसि ॥ ६४ ॥ वैशाखे पुण्यमासेऽस्मिन् प्रीतयं मधुघातिनः ॥ प्र-
त्यक्षो भविता विष्णुस्तव निर्मलचेतसः ॥ ६५ ॥ येन चाचरिताः पुंसां धर्मा ह्येते
शुभावहाः ॥ तस्य चैवाक्षयालोकाः पुराणे कवयो विदुः ॥ ६६ ॥ एतत्सर्वं तव
प्रोक्तं यथा दृष्टं यथा श्रुतं ॥ इति राजानमामं त्र्यब्राह्मणौ च पुरोधसौ ॥ ६७ ॥ या-
जोपयाजकौ नाम जग्मतुस्तौ यथागतं ॥ ततो राजामहावीर्यः पुरोधोभ्यां च बोधि-
तः ॥ ६८ ॥ वैशाखधर्मान्सकलान् श्वकारश्रद्धयान्वितः ॥ यथोपदिष्टं च त-
थामधुसूदनमार्चयत् ॥ ६९ ॥ ततो लब्धप्रभावः सन् बंधुभिः सकलैर्वृतः ॥
पांचालनगरीं प्राप हतशेषवलान्वितः ॥ ७० ॥ ततस्तु शत्रवो भूपा उपश्रुत्य

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

६८

चभूपतेः ॥ प्रवेशंस्वपुरेऽस्याथपुनराजग्मुरुद्धताः ॥ ७१ ॥ तदापांचाल-
भूपेननृपाणामभवद्रणः ॥ जिग्येसर्वान्महाबाहूनेकएवमहारथः ॥ ७२ ॥
पलायितेषुभूपेषुनानादेशपतिष्वपि ॥ राजाकोशंगजानश्वान्स्वयंजग्राह-
वीर्यवान् ॥ ७३ ॥ अश्वानामर्बुदंचैवगजानांचत्रिकोटयः ॥ रथानाम-
र्बुदंचैवदीर्घग्रिवायुतंतथा ॥ ७४ ॥ रासभानांत्रिलक्षाणिप्रापयामासवै-
पुरीं ॥ वैशाखधर्ममाहात्म्यात्क्षणात्सर्वेपिभूभृतः ॥ ७५ ॥ करदाभ-
गसंकल्पाः पादाक्रांतावभूविरे ॥ सुभिक्षमतुलंचासीत्पांचालविषयेषुच ॥
॥७६॥ एकच्छत्रमभूद्राज्यंप्रसादान्मधुघातिनः ॥ पुत्राःपंचापितस्यासन्शौर्यो-

१. उष्ट्राणां दशसहस्रं । २. आनाययामास ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १४ ॥

दार्यगुणान्विताः ॥ ७७ ॥ धृष्टकीर्तिर्धुष्टकेतुर्धृष्टद्युम्नस्तथापरः ॥ विजयश्चित्र-
केतुश्चमयूरध्वजसंनिभः ॥ ७८ ॥ अनुरक्ताः प्रजाश्चासन्धर्मेण प्रतिपालिताः ॥
वैशाखस्य प्रभावेण प्रत्यक्षं तत्क्षणादभूत् ॥ ७९ ॥ पुनश्चकार तान्धर्मान्पांचा-
लनगरीश्वरः ॥ अकामुकेनचित्तेन प्रीतयेमधुघातिनः ॥ ८० ॥ धर्मेणानेनसं-
तुष्टो भगवान्मधुसूदनः ॥ अक्षय्यायां तृतीयायां प्रत्यक्षः समजायत ॥ ८१ ॥
तं दृष्ट्वा विस्मितो भूत्वा परमात्मानमच्युतं ॥ नारायणं चतुर्बाहुं शंखचक्रगदाधरं ॥
॥ ८२ ॥ पीतांबरधरं देवं वनमालाविभूषितं ॥ सलक्ष्मीकं सानुगं च गरुडोपरि
संस्थितं ॥ ८३ ॥ निरीक्ष्य दुःसहं तेजःसद्यो मीलितलोचनः ॥ उत्पतन्संपत-
न्हर्षान्मतोन्मत्त इव भ्रमन् ॥ ८४ ॥ पुलकांकितसर्वांगो गलद्वाष्पाकुलेक्षणः ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १५ ॥

६९

तुष्टावपरयाभक्त्याप्रांजलिःप्रणतोभुवि ॥ ८५ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेवै-
शाखमाहात्म्येनारदांबरीषसंवादेपांचालदेशाधिपतेर्जयप्राप्तिर्नामचतुर्दशोऽ-
ध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ ॥ तद्दर्शनाह्लादपरिप्लुताशयःसद्यः
समुत्थायननाममूधर्ना ॥ चिरंनिरीक्ष्याकुललोचनैरमुंविश्वात्मदेवंजगतामधी-
शं ॥ १ ॥ दधारपादाववनिज्यतज्जलंयत्पादआब्रह्मजगत्पुनाति ॥ समर्च-
यामासमहाविभूतिभिर्महार्हवस्त्राभरणानुलेपनैः ॥ २ ॥ स्रग्धूपदीपामृतभक्ष-
णादिभिःस्वगात्रचित्तात्मसमर्पणेन ॥ तुष्टावविष्णुंपुरुषंपुराणंनारायणंनिर्गु-
णमद्वितीयं ॥ ३ ॥ निरंजनंविश्वसृजामधीशंपरात्परंपद्मभवादिवंदितं ॥
॥ यन्माययातत्त्वविश्वदुत्तमाजनाविमोहिताविश्वसृजामधीश्वरे ॥ ४ ॥ मु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १५ ॥

मुह्यंतिमायारचितेषुमूढागुणेषुचित्रंभगवद्विचेष्टितं ॥ अनीहएतद्वहुधैकआ-
त्मनासृजत्यवत्यैत्तिनसज्जतेऽप्यथ ॥ ५ ॥ समस्तदेवामुरसौख्यदुःखप्रा-
प्त्यैभवान्पूर्णमनोरथोऽपि ॥ तत्रापिकालेस्वजनाभिगुप्त्यैविभर्षिसत्त्वंखलनि-
ग्रहाय ॥ ६ ॥ तमोगुणंराक्षसबंधनायरजोगुणंनिर्गुणविश्वमूर्ते ॥ दिष्ट्या
त्वदंघ्रिःप्रणताघनाशनंतीर्थास्पदं हृदिधृतंसुविपक्वयोगैः ॥ ७ ॥ उत्सिक्त-
भक्त्यपहृताशयजीवभावाःप्रापुर्गतिंतवपदस्मृतिमात्रतोये ॥ भवारव्यकालो-
रगपाशबद्धाःपुनःपुनर्जन्मजरादिदुःखैः ॥ ८ ॥ भ्रमामियोनिष्वहमाखुंभक्ष-
वत्प्रवृद्धतृष्णस्तवपादविस्मृतेः ॥ नूनंनदत्तंनचतेकथाश्रुतानसाधवोजातुम-

१ निष्कामः । २ संहरति । ३ उत्सिक्ता प्रवृद्धा । ४ मार्जारवत् ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १५ ॥

७०

यापिसेविताः ॥ ९ ॥ तेनारिभिर्ध्वस्तंपराध्वलक्ष्मीर्वनंप्रविष्टःस्वगुरूअहं
स्मरन् ॥ स्मृतौचतौमांसमुपेत्यदुःखात्संबोधयांचक्रतुरार्तबंध ॥ १० ॥ वै-
शाखधर्मेःश्रुतिचोदितैःशुभैःस्वर्गापवर्गादिपुमर्थहेतुभिः ॥ तद्धोधतोऽहंकृतवा-
न्समस्तान्शुभावहान्माधवमासधर्मान् ॥ ११ ॥ तस्मादभून्मेपरमःप्रसा-
दस्तेनाखिलाःसंपदऊर्जिताइमाः ॥ नाग्निर्नसूर्योन्नचचंद्रतारकानभूर्जलंखं
श्वसन्नोऽथवाङ्मनः ॥ १२ ॥ उपासितास्तेपिहरंत्यघंचिराद्विपश्चितोघ्नंति
मुहूर्तसेवया ॥ यन्मन्यसेत्वंभजतोऽपिभरिशस्त्यक्तैषणांस्त्वत्पदन्यस्तचित्ता-
न् ॥ १३ ॥ नमःस्वतंत्रायविचित्रकर्मणेनमःपरस्मैसदनुग्रहाय ॥ त्वन्मा-

१ श्रेष्ठसंपत् । २ वायुः । ३ त्यक्तसंगान् ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १५ ॥

ययामोहितोऽहंगुणेषुदारार्थरूपेषुभ्रमाम्यनर्थदृक् ॥ १४ ॥ त्वत्पादपद्मसृ-
तिमूलनाशनंसमस्तपापापहरंसुनिर्मलं ॥ सुखेच्छयाऽनर्थनिदानभूतैःसुता-
त्मदारैर्ममताभियुक्तः ॥ १५ ॥ नक्कापिनिद्रानलभेचशर्मप्रवृद्धतर्षःपुनरेव
तस्मिन् ॥ लब्ध्वादुरापनरदेहजन्मत्वयत्नतःसर्वपुमर्थहेतुं ॥ १६ ॥ पदा-
रविंदनभजामिदेवसंमूढचेताविषयेषुलालसः ॥ करोमिकर्माणिसुनिष्ठितःस-
न्प्रवृद्धतर्षस्तदपेक्षयादहन् ॥ १७ ॥ पुनश्चभूयामहमद्यभूयामित्येवचिंता-
शतलोलमानसः ॥ यदैवजीवस्यभवेत्कृपाविभोदुरंतशक्तेस्तवविश्वमूर्तेः ॥ १८ ॥
समागमःस्यान्महतांहिपुंसांभवांबुधिर्येनाहिगोष्पदायते ॥ सत्संगमोदेवयदै-

१ गोष्पदमात्र इव भवति । सुतरत्वादिति भावः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १५ ॥

७१

भूयात्तदैवदेवत्वयिजायतेमतिः ॥ १९ ॥ समस्तराज्यापगमंहिमन्येह्यनुग्रहं
 तेमयिजातमंजसा ॥ यःप्रार्थ्यतेब्रह्मसुरासुराद्यैर्निवृत्ततर्पैरपिहंसयूथैः ॥ २० ॥
 इतःपरंचाच्युतमेवसादरंभवापहंपादसरोरुहंविभो ॥ नकिंचनप्रार्थ्यममंद-
 भाग्यदंनकामयेऽन्यत्तवपादपद्मतः ॥ २१ ॥ अतोनराज्यंनसुतादिकोशंन
 दासदासीर्नचजीवितंहिमे ॥ भजामिनित्यंतदुपासितव्यंपादारविंदंमुनिभि-
 र्विचिंत्यं ॥ २२ ॥ प्रसीददेवेशजगन्निवासभक्तिर्यथास्यात्तवपादपद्मे ॥ स-
 क्तिःसदागच्छतुदारकोशपुत्रात्मवित्तेषुगुणेषुमेप्रभो ॥ २३ ॥ भूयान्मनःकृ-
 ष्णपदारविंदयोर्वाचाचतेदिव्यकथानुवर्णने ॥ नेत्रेममस्तांतवविग्रहेक्षणेश्रो-
 त्रेकथायांरसनात्वदर्पिते ॥ २४ ॥ घ्राणंचतेपादसरोजसौरभेत्वद्भक्तगंधादि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २५ ॥

विलेपनेत्वक् ॥ स्यातांचहस्तौतवमंदिरेविभोसंमार्जनादौममनित्यदैव ॥ २५ ॥
पादौहरेःक्षेत्रपथानुसर्पणेमूर्धाचमेस्यात्तवन्दनेऽनिशं ॥ कामश्चेमस्यात्तवसत्कथा-
यांबुद्धिश्चेमस्यात्तवचितनेऽनिशं ॥ २६ ॥ दिनानिमेस्युस्तवसत्कथोदयै-
रुद्गीयमानैर्मुनिभिर्गुहागतैः ॥ हीनप्रसंगैस्तवमेनभूयात्क्षणानिमेषार्धमथापि
विष्णो ॥ २७ ॥ नपारमेष्ट्यंनचसार्वभौमतांनचापवर्गस्पृहयामिविष्णो ॥
त्वत्पादसेवाचसदैवमेस्यात्प्राथ्याश्रियाब्रह्मभवादिभिःसुरैः ॥ २८ ॥ इतिरा-
ज्ञास्तुतोविष्णुःप्रसन्नःकमलेक्षणः ॥ मेघगंभीरयावाचातमुवाचक्षितीश्वरं ॥
२९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ जानेत्वांदादासवर्यमेनिष्कामुकमक-
ल्मषं ॥ अथापितेप्रदास्यामिवरंदैवतदुर्लभं ॥ ३० ॥ आयुष्यंचार्बुदंदि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १५ ॥

७२

व्यंसंपदश्चननश्वराः ॥ भक्तिर्मयिदृढाभूयादंतेसायुज्यमाप्नुयाः ॥ ३१ ॥ त्व-
याकृतेनस्तोत्रेणमांस्तुवंतिचयेभुवि ॥ तेषांतुष्टःप्रदास्यामिभुक्तिंमुक्तिंनसंश-
यः ॥ ३२ ॥ तृतीयैषाऽक्षयानामभुविख्याताभविष्यति ॥ यस्यांतवप्र-
सन्नोऽहंभुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ३३ ॥ येकुर्वन्तिनरामूढाअपिस्नानादिसत्क्रि-
याः ॥ व्याजेनापिस्वभावाद्वायांतिमत्पदमव्ययं ॥ ३४ ॥ येचाक्षयतृतीया-
यांपितृनुद्दिश्यमानवाः ॥ श्राद्धंकुर्वन्तितेषांवैतदानंत्यायकल्पते ॥ ३५ ॥
नचानयातिथिलोकेसमावानाधिकाभवेत् ॥ अस्यांकृतंस्वल्पमपितदक्षय्यफलं
भवेत् ॥ ३६ ॥ योगांदद्यान्नृपश्रेष्ठब्राह्मणायकुटुंबिने ॥ सर्वसंपत्प्रवर्षारुखा
भुक्तिर्मुक्तिःकरेस्थिता ॥ ३७ ॥ योहिदद्यादनङ्गाहंसर्वपापविनाशनं ॥ काल-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १५ ॥

मृत्युविमुक्तःसदीर्घायुष्यमवाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ वैशाखेमासियेधर्मान्कुर्वतेम-
 त्प्रियावहान् ॥ तेषांमृत्युजराजन्मभयंपापंहराम्यहं ॥ ३९ ॥ यथावैशाख-
 धर्मेस्तुतुष्टःस्यांसकलैरपि ॥ मासधर्मेनतुष्टःस्यामासोमेमाधवःप्रियः ॥ ४० ॥
 सर्वधर्मोद्भिन्नतोवापिब्रह्मचर्यविवर्जितः ॥ वैशाखमासनिरतोयातिमत्पदम-
 व्ययं ॥ ४१ ॥ यद्दुरापंतपोभिश्चसांख्ययोगैर्मखैरपि ॥ तद्धामपरमंयांति
 वैशाखनिरतानराः ॥ ४२ ॥ अपिपापसहस्रंवामासोऽयंहरतेऽनघ ॥ प्राय-
 श्चित्तविहीनानांमत्पादस्मरणंयथा ॥ ४३ ॥ गुरूपदिष्टःकांतारेवैशाखेनिर-
 तोभवान् ॥ मामाराध्यजगन्नाथंतेनाप्तमखिलंनृप ॥ ४४ ॥ धर्मेणानेनसं-
 प्रीतःप्रत्यक्षोऽहंभवामिते ॥ भुक्त्वाभोगान्यथाकामंदेवैरपिसुदुर्लभान् ॥ ४५ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १५ ॥

७३

इतितस्मैवरंदत्वादेवदेवोजनार्दनः ॥ पश्यतामेवसर्वेषांतत्रैवांतरधीयत ॥
 ४६ ॥ ततोभूपालवर्योऽसौबभूवात्यंतविस्मितः ॥ हृष्टपुष्टतनुर्भूपलब्धनष्टध-
 नोयथा ॥ ४७ ॥ ततःशशासपृथिवींतच्चित्तस्तत्परायणः ॥ महद्भिर्बोधि-
 तोनित्यंगुरुभिश्चनिरंतरं ॥ ४८ ॥ नान्यत्प्रियतरंमेनेवासुदेवस्मृतेर्नृपः ॥
 यत्संपर्कात्प्रियाआसन्दारामात्यसुतादयः ॥ ४९ ॥ सर्वान्धर्मांश्चकरासौवै-
 शाखोक्तान्पुनःपुनः ॥ तेनपुण्यप्रभावेणपुत्रपौत्रादिभिर्वृतः ॥ ५० ॥ भु-
 क्त्वामनोरथान्सर्वान्देवानामपिदुर्लभान् ॥ अंतेजगामसायुज्यंविष्णोर्देवस्यच-
 क्रिणः ॥ ५१ ॥ यइदंपरमाख्यानंशृण्वंतिश्रावयंतिच ॥ तेसर्वेपापनिर्मुक्ता
 यांतिविष्णोःपरंपदं ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेवैशाखमाहात्म्येनार-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १६ ॥

दांबरीषसंवादेपांचालाधिपतेःसायुज्यप्राप्तिर्नामपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥
 ॥ मैथिलउवाच ॥ ॥ वैशाखधर्मानखिलानिहामुत्रफलप्रदान् ॥ भूयोऽपि
 शृण्वतश्चासीत्तृप्तिर्नाद्यापिमानद ॥ १ ॥ यत्रचाकैतवोधर्मोयत्रविष्णुकथाः
 शुभाः ॥ तच्छास्त्रंशृण्वतो नैवतृप्तिःकर्णरसायनं ॥ २ ॥ पूर्वजन्मकृतं पुण्यं दि-
 ष्ठापाकमुपागतं ॥ आतिथ्यव्यपदेशेनयद्भवान्गृहमागतः ॥ ३ ॥ वाचा-
 ऽमृतंमुखांभोजनिःसृतंतेमहाद्भुतं ॥ पीत्वातृप्तःपारमेष्ठ्यंमोक्षंवानचकामये ॥
 ॥ ४ ॥ तस्मात्तानेवधर्मान्मेभुक्तिमुक्तिप्रदायकान् ॥ विष्णुप्रीतिकारान्दिव्या-
 न्भूयोविस्तरतोवद ॥ ५ ॥ इतिपृष्ठस्तदाराज्ञाश्रुतदेवोमहायशाः ॥ संहृष्टा-
 त्माशुभान्धर्मान्पुनर्व्याहर्तुमारभत् ॥ ६ ॥ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ ॥ शृणु

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १६ ॥

७४

राजन्प्रवक्ष्यामिकथांपापप्रणाशिनीं ॥ वैशाखधर्मविषयांभाषितांमुनिभिर्मुहुः ॥
 ॥ ७ ॥ पंपातीरेद्विजःकश्चिच्छंखोनाममहायशः ॥ गुरौसिंहगतेचागान्नदीं
 गोदावरींशुभां ॥ ८ ॥ तीर्त्वाभीमरथींपुण्यांकांतारेकंठकाविले ॥ निर्जले
 निर्जनेघोरेवैशाखेतपंकर्शितः ॥ ९ ॥ वृक्षेचोपविवेशसौमध्याह्नसमयेद्विजः
 ॥ तदाकश्चित्कूरवाक्योव्याधश्चापधरःशठः ॥ १० ॥ निर्घृणःसर्वभूतेषुका-
 लांतकइवापरः ॥ तंकुंडलधरंविप्रंदीक्षितंभास्करोपमं ॥ ११ ॥ दृष्ट्वाबद्धास-
 जग्राहकुंडलादिकमुग्रधीः ॥ उपानहौचछत्रंचअक्षमालांकमंडलुं ॥ पश्चाद्वि-
 सृज्यतंविप्रंगच्छेत्याहसमूढधीः ॥ १२ ॥ ततःसगच्छन्पथिशंकराविलेसूर्या-

१ निदाघपीडितः । २ बालुकाभिव्याप्ते।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १६ ॥

शुतप्तेजलवर्जितेवने ॥ १३ ॥ संतप्तपादस्तृणछादितेस्थलेक्वचिच्चचारोप-
रिसंनिवेशनं ॥ सर्वैद्रुतंसंपतन्कापितिष्ठन्हाहेतिवादीचजगामतूर्णं ॥ १४ ॥
दृष्ट्वा मुनिं खिद्यमानं पृथिव्यां मध्यंगते पूष्णिदयावभूव ॥ व्याधस्य धर्मविमुख-
स्य च पापबुद्धेस्तस्मै ददामीति च पादरक्षां ॥ १५ ॥ चौर्येणैव स्वधर्मेण यद्गृही-
तं वनांतरे ॥ तदीयमेव तत्सर्वं व्याधानां धर्मनिर्णयः ॥ १६ ॥ तस्मादुपानहो
दास्ये मुहुर्दुःखापनुत्तये ॥ तेन श्रेयो भवेद्यच्च तद्भवेन्मम पापिनः ॥ १७ ॥ जी-
र्णे चोपानहो दिव्ये वर्तेते पादयोर्मम ॥ नैताभ्यामस्ति मे कृत्यं तस्मात्ते वै ददाम्यहं
॥ १८ ॥ इति निश्चित्य मनसि तूर्णं गत्वा ददौ च ते ॥ शर्करातप्तपादाय द्विजव-
र्याय सीदते ॥ १९ ॥ उपानहो गृहीत्वा ते निर्वृतिं च परां ययौ ॥ सुखी भवेति तं

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १६ ॥

७६

व्याधमाशीभिर्भिनन्द्य च ॥ २० ॥ नूनं सुपक्वपुण्योऽयं वैशाखे दत्तवान्मू ॥
 व्याधस्यापि च दुर्बुद्धेः प्रायो विष्णुः प्रसीदति ॥ २१ ॥ सर्वस्वाहया च भूयोऽपि
 यत्सुखं तदभून्मम ॥ ततोऽभि श्रुत्य तद्वाक्यं किमेतदिति विस्मितः ॥ २२ ॥
 व्याजहार पुनर्विप्रं ब्रह्मिष्ठं धर्मवादिनां त्वदीयं तु मया दत्तं कथं पुण्यं भवेन्मम ॥ २३ ॥
 प्रशंससि च वैशाखं हरिस्तुष्टो भवेदिति ॥ एतदा च हवमे ब्रह्मन्को वैशाखस्तुको
 हरिः ॥ २४ ॥ को धर्मः किं फलं तस्य शुश्रूषोर्मेदयानिधे ॥ इति व्याधवचः श्रु-
 त्वा शंखस्तुष्टमना अभूत् ॥ २५ ॥ प्रशंसन्स च वैशाखं पुनर्विस्मितमानसः ॥ इ-
 दानीं दत्तवान्पादत्राणे मेलुब्धकः शठः ॥ २६ ॥ सद्यो बुद्धेश्च वैषम्यं जातं चित्र-
 महो बत ॥ पापाचारस्य दुर्बुद्धेर्व्याधस्यापि दुरात्मनः ॥ २७ ॥ दैवादुपानहो-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १६ ॥

दानात्सत्त्वशुद्धिरभूदहो ॥ यच्चविष्णोःप्रियंकर्मयत्तत्संतोषकारणं ॥ २८ ॥
 तदेवधर्ममित्याहुर्मन्वाद्याधर्मवित्तमाः ॥ धर्मामाधवमासीयाःप्रियाविष्णोर-
 तीवते ॥ २९ ॥ धर्मेर्माधवमासीर्यैर्यथातुष्यतिकेशवः ॥ नतथासर्वदानैश्च
 तपोभिश्चमहामखैः ॥ ३० ॥ नानेनसदृशोधर्मःसर्वधर्मेषुविद्यते ॥ मागयां
 यांतुमागंगांमाप्रयागंचपुष्करं ॥ ३१ ॥ माकेदारंकुरुक्षेत्रंमाप्रभासंस्यमंतकं
 ॥ मागोदांमाचकृष्णांचमासेतुंमामरुद्रधं ॥ ३२ ॥ वैशाखधर्ममाहात्म्यशं-
 सिनीचकथापगा ॥ तत्रस्नातस्यवैविष्णुःसद्योत्पद्यवरुध्यते ॥ ३३ ॥ मासेमा-
 धवसंज्ञेऽस्मिन्यत्स्वलपेनैवसाध्यते ॥ नतद्बहुव्ययैर्दानैर्नधर्मेर्नापिवामखैः ॥
 ॥ ३४ ॥ मासोऽयंमाधवोनामव्याधपुण्यविवर्धनः ॥ तस्मिन्मह्यंत्वयादत्तेपादु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १६ ॥

७६

केतापनाशने ॥ ३५ ॥ तेनतेपूर्वकालीनंपुण्यंपाकमुपागतं ॥ तुष्टस्तुभगवा-
 न्प्रायःप्रायःश्रेयोभविष्यति ॥ ३६ ॥ अन्यथातेकथंभूयाद्बुद्धिरेतादृशीशुभा ॥
 मुनावेवंब्रुवाणेचमृत्युनाप्रेरितोबली ॥ ३७ ॥ सिंहोव्याघ्रवधार्थायप्राद्रवत्क्रो-
 धविह्वलः ॥ मध्येदृष्ट्वाचमातंगंदैवादेवेनकल्पितं ॥ ३८ ॥ तंहंतुमुद्यतोऽगच्छ-
 त्पदव्यांसंव्यवस्थितं ॥ तयोर्युद्धमभूद्घोरंसिंहमातंगयोर्वने ॥ ३९ ॥ श्रां-
 तौयुद्धाच्चविरतौनिरीक्षंतौचतस्थतुः ॥ व्याधमुद्दिश्ययत्प्रोक्तंमुनिनाचमहा-
 त्मना ॥ ४० ॥ समस्तपातकध्वंसिदैवाच्छुश्रुवतुश्वतौ ॥ तेनैवमासमाहा-
 त्म्यश्रवणेनामलौशुभौ ॥ ४१ ॥ पाशान्मुक्तौचतौदेहात्सद्योमुक्त्वादिवंगतौ॥
 दिव्यरूपधरौदिव्यौदिव्यगंधानुलेपनौ ॥ ४२ ॥ दिव्यंविमानमारूढौदिव्यनारी-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २६ ॥

षेवितो ॥ सद्योऽवनतमूर्धानौप्रांजलीचोपतस्थतुः ॥ ४३ ॥ मुनीन्द्रोधर्मवक्ता
 चव्याधमुद्दिश्यवैपथि ॥ तौदृष्ट्वाविस्मितःप्राहकौयुवामितिनिश्चलः ॥ ४४ ॥ दु-
 र्योनौतुकुतो जन्मयुवयोर्वाकथंमृतिः ॥ अहेतोर्विपिनेचास्मिन्परस्परवधोद्यतो
 ॥ ४५ ॥ एतत्सर्वसुविस्तार्यसम्यग्ब्रूतंचमेऽनघौ ॥ इत्युक्तौमुनिनातेनवचः
 प्रत्युचतुःपुनः ॥ ४६ ॥ मतंगस्यमुनेःपुत्रौदंतिलःकोहलोऽपरः ॥ शापदोषे-
 णतौजातौनाम्नादंतिलकोहलौ ॥ ४७ ॥ रूपयोवनसंपन्नौसर्वविद्याविशार-
 दौ ॥ आवामुद्दिश्यप्रोवाचपिताधर्मार्थकोविदः ॥ ४८ ॥ मतंगोनामधर्मर्षिः
 सर्वधर्मविदुत्तमः ॥ वैशाखेमासितनयौमधुसूदनवल्लभे ॥ ४९ ॥ प्रपांचकुरुतं
 मार्गेजनान्वीजयतंक्षणं ॥ मार्गेछायांविधत्तंचभूर्यन्नंदत्तमंबुच ॥ ५० ॥ कुरु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १६ ॥

७७

तंस्नानमुषसितथैवार्चयतंविभुं ॥ कथांचशृणुतंनित्यंयेनबंधोनिवर्तते ॥ ५१ ॥
 एवंचबहुभिर्वाक्यैर्बोधितावपिदुर्मती ॥ क्रुद्धोऽभवंदंतिलोऽहंमत्तोऽहंकोहला-
 ह्यः ॥ ५२ ॥ क्रुद्धःशशापनौसद्यःपिताधर्मेषुलालसः ॥ पुत्रंचधर्मविमुखंभा-
 र्यांचाप्रियवादिनां ॥ ५३ ॥ अब्रह्मण्यंचराजानंत्यजेत्सद्योऽन्यथाभवेत् ॥
 दाक्षिण्यादर्थलोभाद्वासंसर्गेयेप्रकुर्वते ॥ ५४ ॥ तेसर्वेनरकंयांतियावदिंद्राश्च-
 तुर्दश ॥ इतिज्ञात्वाशशापावांमदक्रोधपरिप्लुतौ ॥ ५५ ॥ क्रुद्धस्त्वंदंतिलो
 भूयाःसिंहःक्रोधपरिप्लुतः ॥ मत्तस्तुकोहलोभूयामत्तमातंगयूथपः ॥ ५६ ॥ कृ-
 तानुतापोपश्चात्तुप्रार्थयावविमोचनं ॥ आवाभ्यांप्रार्थितोभूयोविशापंचददौपि-
 ता ॥ ५७ ॥ युवांप्राप्यचदुर्योनिंकियत्कालांतरेपिच ॥ संगमोभवितातत्रप-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १६ ॥

रस्परवधैषिणोः ॥ ५८ ॥ तस्मिन्नेवहिसमयेसंवादोव्याधशंखयोः ॥ वैशाख-
धर्मविषयेदैवाद्वांश्रवणस्यच ॥ ५९ ॥ गमिष्यतिक्षणान्मार्गेतस्मान्मुक्तिर्भ-
विष्यति ॥ शापान्मुक्तौपूर्वमेवरूपमास्थायपुत्रकौ ॥ ६० ॥ मामेवप्राप्यवस-
तंनान्यथामेवचोभवेत् ॥ इतिशप्तौचगुरुणादुर्योनिंप्राप्यदुर्मती ॥ ६१ ॥ प्रा-
प्यदैवात्संगतिंचपरस्परवधैषिणौ ॥ संवादंयुवयोर्दिव्यंशुभंतंशुश्रुवावहे ॥ ६२ ॥
तेनसद्योविमुक्तिश्चक्षणादेवावयोरभूत् ॥ इतिसर्वसमाख्यायप्रणम्यचमुनीश्व-
रं ॥ ६३ ॥ समामंत्र्याभ्यनुज्ञातौजग्मतुःपितुरंतिकं ॥ तदेवसंप्रदर्श्याहमुनि-
व्याधंदयानिधिः ॥ ६४ ॥ पश्यवैशाखमाहात्म्यश्रवणस्यफलंमहत् ॥ मुहूर्-
तश्रवणादेवतयोर्मुक्तिःकरेस्थिता ॥ ६५ ॥ इतिब्रुवाणंमुनिपुंगवंतंदयानिधिं

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

७८

निःस्पृहमग्न्यबुद्धिं ॥ विशुद्धसत्त्वंसुकृतैकपात्रंसंन्यस्तशस्त्रःपुराहव्याधः ॥ ६६ ॥
 इति श्रीस्कंदपुराणेवैशाखमाहात्म्येनारदांबरीषसंवादेदंतिलकोद्दलयोर्मुक्तिप्रा-
 सिर्नामषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ व्याधउवाच ॥ ॥ भवताऽनुगृहीतोऽ-
 स्मिमुनेपापोऽतिदुष्टधीः ॥ दयालवोमहांतोहिस्वभावादेवसाधवः ॥ १ ॥ क-
 वाव्याधकुलीनोहंक्वचवामतिरीदृशी ॥ केवलंभवतामेवमन्येऽनुग्रहमुत्तमं ॥ २ ॥
 अद्यसाधुचशिष्योऽस्मि कृपापात्रोऽस्मिमानद ॥ अनुग्रात्योऽस्मिपुत्रोऽस्मि कृ-
 पांकुरुदयानिधे ॥ ३ ॥ यथामेनपुनर्भूयादसन्मतिरनर्थदा ॥ सद्भिश्चसंगतः
 क्वापिनभूयोदुःखमश्नुते ॥ ४ ॥ तस्माद्बोधयमांविप्रसूक्तैस्तैर्वृजिनापहैः ॥ ये-
 नचाद्वातरिष्यंतिसंसाराब्धिमुमुक्षवः ॥ ५ ॥ साधूनांसमचित्तानांसर्वभूतद-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

यावतां ॥ नहींनोनोत्तमःक्वापिनात्मीयोनपरस्तथा ॥ ६ ॥ एकमेवविचि-
 न्वंतिचित्तशुद्धिचपृच्छति ॥ सर्वदोषयुतोवापिसर्वधर्मोद्भिन्नतोऽपिवा ॥ ७ ॥
 कृतानुतापश्चयदातदापृच्छतिवैगुरुं ॥ तदैवोपदिशंत्यद्वाज्ञानंसंसारमोचकं ॥
 ॥ ८ ॥ यथागंगामनुष्याणांपापनाशस्वभाविनी ॥ तथामंदसमुद्धारस्वभावाः
 साधवःखलु ॥ ९ ॥ माविचारयमांबोद्धुंदयालोदीनवत्सल ॥ शुश्रूषुत्वात्प्रप-
 न्नत्वाच्छुद्धत्वात्तवसंगतेः ॥ १० ॥ इतिव्याधवचःश्रुत्वापुनर्विस्मितमानसः ॥
 साधुसाध्वितिसंभाष्यधर्मानेतानुवाचह ॥ ११ ॥ ॥ शंखउवाच ॥ ॥ वि-
 ष्णुप्रीतिकरान्दिव्यान्संसाराब्धिविमोचकान् ॥ कुरुधर्मांश्चवैशाखेयदिव्याध
 शमिच्छसि ॥ १२ ॥ आतपोबाधतेघोरोनच्छायानांबुचात्रच ॥ तस्मात्स्थ-

॥ वंशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

७९

लांतरंयावोयत्रच्छायांबुवर्तते ॥ १३ ॥ तत्रगत्वाजलंपीत्वासुच्छायांचसमा-
श्रितः ॥ तत्रतेवर्णयिष्यामिमाहात्म्यंपापनाशनं ॥ १४ ॥ विष्णोर्माधवमा-
सस्ययथादृष्टंयथाश्रुतं ॥ इत्युक्तोमुनिनातेनव्याधःप्राहकृतांजलिः ॥ १५ ॥
इतोविदूरेसलिलंवर्ततेचसरोवरे ॥ कपित्थास्तत्रवैसंतिफलभारेणपीडिताः ॥
॥ १६ ॥ गच्छावस्तत्रसंतुष्टिर्भवितानात्रसंशयः ॥ व्याधेनैवंसमादिष्टस्ते-
नसाकंययोमुनिः ॥ १७ ॥ कियदूरंततोगत्वाददशाग्रेसरोवरं ॥ बककारंड-
वाकीर्णचक्रवाकोपशोभितं ॥ १८ ॥ हंससारसक्रौंचाद्यैःसमंतात्परिशोभितं ॥
क्रीडत्कोकिलयोषैश्चकूजितंभ्रमरैरपि ॥ १९ ॥ नक्रकच्छपमीनाद्यैरगाह्यंसु-
मनोहरं ॥ कुमुदोत्पलकह्लारपुंडरीकाविलंमहत् ॥ २० ॥ शतपत्रैःकौकनदैः

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

समंतात्परिशोभितं ॥ पक्षिणांचकलारावैर्मुखरंनयनोत्सवं ॥ २१ ॥ तटे
 कीचकगुल्मैश्चरम्यवृक्षैश्चशोभितं ॥ वटैःकरंजैर्नापैश्चतितिणीभिस्तथैवच ॥
 ॥ २२ ॥ निंबैःप्लक्षैःप्रियालैश्चपनसैश्चंपकैरपि ॥ पुंनागैस्तुवरैश्चैवकपित्थामल-
 कैरपि ॥ २३ ॥ निष्पेषणैश्चजंबूभिःसमंतात्परिशोभितं ॥ वन्यमातंगसारं-
 गवराहमहिषादिभिः ॥ २४ ॥ शशैश्चभल्लकैश्चैवगवयैरुपशोभितं ॥ खड्गना-
 भिमृगाद्यैश्चव्याघ्रैःसिंहैर्वृकैस्तथा ॥ २५ ॥ खरांतकैश्चशरभैश्चमरीभिःसुमं-
 डितं ॥ शाखाच्छाखांतरंशीघ्रंप्लवमानैःप्लवंगमैः ॥ २६ ॥ मार्जारैश्चैवभल्ल-
 कैर्भीषणंरुरुभिस्तथा ॥ झिल्लीशब्दैश्चक्रवाकैःकीचकानारवैस्तथा ॥ २७ ॥
 घोरवायुविनिर्घातदारुघर्षारवैर्वृतं ॥ एतादृशंसरोदिव्यंव्याधेनैवप्रदर्शितं ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

८०

॥ २८ ॥ ददर्शमुनिशार्दूलस्तृषयाबाधितोभृशं ॥ स्नात्वामध्याह्नवेलायांस-
 रस्यस्मिन्मनोरमे ॥ २९ ॥ वाससीपरिधायाथकृत्वामाध्याह्निकीःक्रियाः ॥
 देवपूजांततःकृत्वाभुक्त्वाफलमतंद्रितः ॥ ३० ॥ व्याधोपनीतंमुस्वादुकपित्थं
 श्रमहारिच ॥ सुखोपविष्टःपप्रच्छव्याधंधर्मरतंपुनः ॥ ३१ ॥ किंवक्तव्यंमया
 पृच्छतवादौधर्मतत्पर ॥ धर्माश्चवहवःसंतिनानामार्गाःपृथग्विधाः ॥ ३२ ॥
 तत्रवैशाखमासोक्ताःसूक्ष्माअपिमहार्थदाः ॥ सर्वेषामेवजंतूनामिहामुत्रफल-
 प्रदाः ॥ ३३ ॥ यत्प्रष्टव्यंमनसितेयच्चादौतच्चपृच्छमां ॥ इत्युक्तोमुनिनाते-
 नव्याधःप्रांजलिरब्रवीत् ॥ ३४ ॥ ॥ व्याधउवाच ॥ ॥ केनवाकर्मणा
 चासीद्व्याधजन्मतमोमयं ॥ केनवाचेदृशीबुद्धिःसंगतिर्वामहात्मनः ॥ ३५ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

एतदादौममाचक्ष्वयदिमांमन्यसेप्रभो ॥ इत्युक्तःपुनरप्याहशंखोनाममहामु-
 निः ॥ ३६ ॥ मेघगंभीरयावाचास्मयमानमुखांबुजः ॥ ॥ शंखउवाच ॥
 ॥ शाकलेनगरेपूर्वेद्विजस्त्वंवेदपारगः ॥ ३७ ॥ स्तंबोनाममहापापस्तथाश्री-
 वत्सगोत्रजः ॥ तवेष्टागणिकाकाचिदासीत्तत्संगदोषतः ॥ ३८ ॥ त्यक्त्वानि-
 त्यक्रियांनित्यंशूद्रवन्मूर्खमार्गतः ॥ शून्याचारस्यदुष्टस्यपरित्यक्तक्रियस्यच ॥
 ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणीचतदाचासीद्भार्याकांतिमतीतव ॥ सात्वांपर्यचैरत्सुभ्रूःसवे-
 श्यंब्राह्मणाधमं ॥ ४० ॥ उभयोःक्षालयंतीचपादांस्त्वत्प्रियकारिणी ॥ उभ-
 योरप्यधःशेतेउभयोर्वचनेरता ॥ ४१ ॥ वेश्ययावार्यमाणापिहितकार्येतयोः

१ स्मयमानं मंदहास्ययुतं । २ सेवामकरोत् ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

८१

स्थिता ॥ एवंशुश्रूषयंत्याहिभर्तारंवेश्यासह ॥ ४२ ॥ जगामसुमहान्कालो
दुःखितायामहीतले ॥ अपरस्मिन्दिनेभर्तामाहिष्यंमूलकान्वितं ॥ ४३ ॥ अ-
भक्षयच्छूद्रधर्मानिष्पावांस्तिलमिश्रितान् ॥ तदपथ्यमशित्वातुवमंश्चैवविरेच-
यन् ॥ ४४ ॥ अपथ्यादारुणोरोगोव्यजायतभगंदरः ॥ सदह्यमानोरोगेण
दिवारात्रंतुभूरिशः ॥ ४५ ॥ यावदास्तेगृहेवित्तंतावद्वेश्याचसंस्थिता ॥ गृही-
त्वातस्यसावित्तंपश्चान्नोवांसमंदिरे ॥ ४६ ॥ अन्यस्यपार्श्वमासाद्यगताघो-
रासुनिर्घृणा ॥ ततःसुदीनवचनोव्याधिबाधाप्रपीडितः ॥ ४७ ॥ उक्तवान्स
रुदन्भार्यारुजाव्याकुलमानसः ॥ परिपालयमांदेविवेश्यासक्तंसुनिष्ठुरं ॥ ४८ ॥

१ मलं विसृजन् । २ वासं न चकार । ३ रुजा पीडा ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

नमयोपकृतं किंचित्त्वयि सुंदरि पापिना ॥ कोभार्या प्रणतां पापो नानुमन्येत गर्हितः ॥ ४९ ॥ सषण्ढो भविता भद्रे दशजन्मानि पंच च ॥ दिवारात्रं महाभागे निदितः साधुभिर्जनैः ॥ ५० ॥ पापयोनिमवाप्स्यामि त्वां साध्वी मवमत्य वै ॥ अहं क्रोधेन दग्धोऽस्मितवपुष्येन बोधितः ॥ ५१ ॥ एवं ब्रुवाणं भर्तारं कृतांजलिपुटाऽब्रवीत् ॥ न दैन्यं भवता कार्ये न ब्रीडाकां तमां प्रति ॥ ५२ ॥ न चापित्वयि मे क्रोधो येन दग्धेति वक्ष्यसि ॥ पुरा कृतानि पापानि दुःखानीह भवंति हि ॥ ५३ ॥ तानि याक्ष्मते साध्वी पुरुषो वास उत्तमः ॥ यन्मया पापया पापं कृतं वै पूर्वजन्मनि ॥ ५४ ॥ तद्भुजं त्यान मे दुःखं न विषादः कथंचन ॥ इत्येव मुक्त्वा भर्तारं सा सुभ्रून्वपालयत् ॥ ५५ ॥ आनीय जनकाद्वित्तं बंधुभ्यो वरवर्णिनी ॥ क्षीरोदवासि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

८२

नंदेवंभतरिंसमचिंतयत् ॥ ५६ ॥ शोधयंतीदिवारात्रौपुरीषंमूत्रमेवच ॥ न-
 खेनकर्षतीभर्तुःकृमीन्कष्टाच्छनैःशनैः ॥ ५७ ॥ नसास्वपितिरात्रौतुनदिवाव-
 रवर्णिनी ॥ भर्तुर्दुःखेनसंतप्तादुःखाच्चेदमवोचत ॥ ५८ ॥ देवाश्चपांतुभर्ता-
 रंपितरोयेचविश्रुताः ॥ कुर्वेतुरोगहीनंमेभर्तारंहतकल्मषं ॥ ५९ ॥ चंडिका-
 यैप्रदास्यामिरक्तमांससमुद्रवं ॥ सुष्ठुन्नमहिषोपेतंभर्तुरारोग्यहेतवे ॥ ६० ॥
 मोदकान्कारयिष्यामिविघ्नेशायमहात्मने ॥ मंदवारेकरिष्यामिचोपवासान्स-
 दैवहि ॥ ६१ ॥ नोपभुंजामिमधुरंनोपभुंजामिवैघृतं ॥ तैलाभ्यंगविहीनाऽहं
 स्थास्येनैवात्रसंशयः ॥ ६२ ॥ जीवतारोगहीनोऽयंभर्तामेशरदांशतं ॥ एवं
 साव्याहरद्देवीवासरेवासरेगते ॥ ६३ ॥ तदाचागान्मुनिःकश्चिन्महात्मादेव-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

लाह्वयः ॥ वैशाखेमासिघर्मातःसायाह्नेतस्यवैगृहं ॥ ६४ ॥ तदातुभार्यया
 चोक्तंभिषग्वैगृहमागतः ॥ तेनतेरोगहानिःस्यात्तस्यातिथ्यंकरोम्यहं ॥ ६५ ॥
 ज्ञात्वात्वांधर्माविमुखंभिषग्व्याजेनवंचितः ॥ पादावनेजनंकृत्वातज्जलंमर्धिन
 तेऽक्षिपत् ॥ ६६ ॥ पानकंचददौतस्मैघर्मातिथिमहात्मने ॥ त्वयाऽनुमोदिता
 सायंघर्मतापनिवारणं ॥ ६७ ॥ सप्रातरुदितेसूर्येमुनिःप्रायाद्यथागतं ॥ अ-
 थचाल्पेनकालेनसंनिपातोऽभवत्तव ॥ ६८ ॥ त्रिकूटनीयमानायाभर्ताऽगुलिम-
 खंडयत् ॥ उभयोर्देतयोःश्लेषःसहसासमपद्यत ॥ ६९ ॥ तत्खंडमंगुलैर्वक्त्रे
 स्थितंभर्तुःसुकोमलं ॥ खंडयित्वाऽगुलिंभर्तापंचत्वमगमत्क्षणात् ॥ ७० ॥
 शय्यायांसुमनोज्ञायांस्मरंस्तांपुंश्चर्लीशुभां ॥ मृतंविज्ञायभर्तारंभार्याकांतिम-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १७ ॥

८३

तीतदा ॥ ७१ ॥ विक्रीयसास्त्रवल्यंगृहीत्वाचेंधनंबहु ॥ चक्रेचितितेनसा-
 ध्वीमध्येकृत्वापतितदा ॥ ७२ ॥ अवगूह्यभुजाभ्यांचपादौचाश्लिष्यपादयोः ॥
 मुखेमुखंविनिक्षिप्यत्तदयंत्तदयेतथा ॥ ७३ ॥ जघनेजघनंदेवीह्यात्मनःसं-
 निवेश्यच ॥ दाहयामासकल्याणीभर्तृदेहंरुजान्वितं ॥ आत्मनासहतन्वंगी
 ज्वलितेजातवेदसि ॥ ७४ ॥ विमुच्यदेहंसहसाजगामपतिसमालिङ्ग्यमुरा-
 रिलोकं ॥ पानीयदानेनचमाधवेऽस्मिन्पादावनेजादपियोगिगम्यं ॥ ७५ ॥
 त्वमंतकालेगणिकाविचिंतयादेहंत्यक्तवामुक्तसत्कर्मजातः ॥ जन्मव्याधंप्रा-
 प्यतेघोररूपंहिंसासक्तःसर्वदोद्वेगकारी ॥ ७६ ॥ दत्तेत्वयापानकस्या-
 पिदानेमासेऽनुज्ञामाधवेमासिसत्यं ॥ व्याजादृतातेःनजातासुबुद्धिर्धर्मा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

नप्रष्टुं सर्वसौख्यैकहेतून् ॥ ७७ ॥ धृतं मूध्नापादशौचावशिष्टं जलं मुनेः सर्वपा-
 पौघहारि ॥ तेनेयं ते संगतिर्मेवनेऽस्मिन्ययाभूयात्संपदः संततिश्च ॥ ७८ ॥
 इत्येतत्सर्वमाख्यातं पूर्वजन्मनियत्कृतं ॥ कर्मपुण्यं पातकं च दृष्टं दिव्येन चक्षुषा
 ॥ ७९ ॥ गोप्यं वा ते प्रवक्ष्यामि यद्भवान् श्रोतुमिच्छति ॥ जाता ते चित्तशुद्धिर्वै
 स्वस्तिभूयान्महामते ॥ ८० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदां व-
 रीषसंवादे व्याधोपाख्याने व्याधस्य पूर्वजन्मकथनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
 ॥ व्याध उवाच ॥ ॥ विष्णुमुद्दिश्य कर्तव्या धर्मा भागवताः शुभाः ॥ तत्रापि
 माधवीयाश्च इत्युक्तं तु त्वया पुरा ॥ १ ॥ सविष्णुः कीदृशो ब्रह्मन्किं वा तस्य हिल-
 क्षणं ॥ किं मानं तस्य सद्भावे कैर्ज्ञेयो भगवान्विभुः ॥ २ ॥ कीदृशो वैष्णवधर्माः

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

८४

केनवाप्रीयतेहरिः ॥ एतदाचक्ष्वमेब्रह्मन्किंकरायमहामते ॥ ३ ॥ इतिपृष्ठस्तु
व्याधेनपुनःप्राहसवैद्विजः ॥ प्रणम्यजगतामीशंनारायणमनामयं ॥ ४ ॥
॥ शंखउवाच ॥ ॥ शृणुव्याधप्रवक्ष्यामिविष्णुरूपमकल्मषं ॥ यदचित्यं
विरिंचाद्यैर्मुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ ५ ॥ पूर्णशक्तिःपूर्णगुणोनिर्दिष्टःसकलेश्व-
रः ॥ निर्गुणोनिष्कलोऽनंतःसच्चिदानंदविग्रहः ॥ ६ ॥ यदेतदखिलंविश्वंच-
राचरमतांद्रेतः ॥ साधीशंसाश्रयंयच्चयद्वशेनियतंस्थितं ॥ ७ ॥ अथतेलक्ष-
णंवच्मिब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहाराव्यावृत्तिर्नियमस्तथा ॥
प्रकाशोबंधमोक्षौचवृत्तिर्यस्माद्भवंत्यमी ॥ सविष्णुर्ब्रह्मसंज्ञोऽसौकवीनांशाश्व-
तोविभुः ॥ ९ ॥ साक्षाद्ब्रह्मेतितंप्राहुःपश्चाद्ब्रह्मादिकानपि ॥ ब्रह्मशब्दंसोपपदं

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २८ ॥

ब्रह्मादिषुविदोविदुः ॥ १० ॥ नान्येषांब्रह्मताक्वापितच्छक्तयेकांशभागिनां ॥
तदेतच्छास्त्रगम्यंहिजन्माद्यस्यमहाविभोः ॥ ११ ॥ शास्त्रंचवेदाःस्मृतयःपुरा-
णंचैतदात्मकं ॥ इतिहासःपंचरात्रंभारतंचमहामते ॥ १२ ॥ एतैरेवमहाविष्णु-
र्ज्ञेयोनान्यैःकथंचन ॥ नावेदविदमुंविष्णुमनुतेचवरंक्वचित् ॥ १३ ॥ नेन्द्रियै-
र्नानुमानैश्चनतर्कैःशक्यतेविभुं ॥ ज्ञातुंनारायणंदेवंवेदवेद्यंसनातनं ॥ १४ ॥
अस्यैवजन्मकर्माणिगुणान्ज्ञात्वायथामति ॥ मुच्यंतेजीवसंघाश्चसदातद्वशव-
र्तिनः ॥ १५ ॥ क्रमाद्विष्णोश्चमाहात्म्यंयथासातिशयंभवेत् ॥ एकैकस्मिन्स्थि-
तांशक्तिंदेवर्षिपितृपादितां ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षेणागमेनापितथैवानुमयापिच ॥
आदौनरोत्तमंविद्याद्वलेज्ञानेसुखेतथा ॥ १७ ॥ तस्माद्भूपंशतगुणंविद्यादज्ञाना-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

८६

दिभिर्वृतं ॥ भूपान्मनुष्यगंधर्वांस्तेभ्यआजानजान्सुरान् ॥१८॥ आजानेभ्यः
कर्मजांश्चविद्याच्छतगुणाधिकान् ॥ तत्वाभिमानिनोदेवांस्तेभ्योविद्याच्छता-
धिकान् ॥१९॥ तत्वाभिमानिदेवेभ्यःसप्तवाक्त्रुषयोवराः ॥ सप्तर्षिभ्योवरोह्यग्नि-
रग्नेःसूर्योयमस्तथा ॥ २० ॥ सूर्याद्गुरुर्गुरोःप्राणःप्राणादिंद्रोमहाबलः ॥ इंद्राच्च
गिरिजादेवीदेव्याःशंभुर्जगद्गुरुः ॥ २१ ॥ शंभोर्बुद्धिर्महादेवीबुद्धेःप्राणोबलाधि-
कः ॥ नप्राणात्परमंकिंचित्प्राणसर्वंप्रतिष्ठितं ॥२२॥ प्राणाज्जातमिदंसर्वंप्राणा-
देवहिचेष्टितं ॥ सर्वाधारमिमंप्राहुःसूत्रंनीलांबुदप्रभं ॥२३॥ लक्ष्मीकटाक्षमात्रे-
णप्राणस्यास्यस्थितिर्भवेत् ॥ सालक्ष्मीर्देवदेवस्यकृपालेशैकभागिनी ॥ २४ ॥
नविष्णोःपरमंकिंचिन्नसमोवाकथंचन ॥ ॥ व्याधउवाच ॥ ॥ कथंजीवेष्वयं

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

प्राणःसूत्रनामाधिकोऽभवत् ॥ २५ ॥ निर्णयोवाक्यं ह्यस्य प्राणाधिक्ये कथं वि-
भो ॥ एतदाचक्ष्वमे ब्रह्मन्कथं प्राणाद्विभुः परः ॥ २६ ॥ शंख उवाच ॥ ॥ शृ-
णु व्याध प्रवक्ष्यामि यत्पृष्ठं निर्णयेत्वया ॥ प्राणाधिक्यं समुद्दिश्य जीवैश्च सकलैर-
पि ॥ २७ ॥ पुरानारायणो देवः पद्मसृष्टौ सनातनः ॥ सृष्ट्वा ब्रह्मादिकान् देवानि दं-
प्राह जनार्दनः ॥ २८ ॥ साम्राज्येऽहं स्थापयेयं ब्रह्माणं वः पतिं प्रभुं ॥ यो युष्मा-
स्वधिको देवो यौ वराज्ये सुरेश्वराः ॥ २९ ॥ तं स्थापयत शीलाढ्यं शौर्योदार्यगु-
णान्वितं ॥ इत्युक्ता विभुना देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ ३० ॥ एवं विवादिनोऽन्यो-
न्यमहं भूयामहं त्विति ॥ सर्वे विवदमानाश्च सूर्यकेचित्परं जगुः ॥ ३१ ॥ शक्रं के-
चित्परं कालं केचित् तूष्णीं वितष्ठिरे ॥ ते निर्णयमपश्यन्तः प्रष्टुं नारायणं ययुः ॥ ३२ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २८ ॥

८६

नमस्कृत्यपुनःप्राहुःसर्वेप्रांजलयोऽमराः ॥ विचारितंमहाविष्णोसर्वैरस्माभिरं-
जसा ॥ ३३ ॥ नास्मासुदेवमधिकंद्रक्ष्यामोहिकथंचन ॥ त्वमेवनिर्णयंब्रूहिदे-
वाःसंशयिनोऽभवन् ॥ ३४ ॥ इतिपृष्ठोऽमरैःसर्वैःप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ देहाद-
स्माच्चवैराजाद्यस्मिन्निष्क्रामतिह्ययं ॥ ३५ ॥ पतिष्यतिप्रविष्टेतुयस्मिन्वाउ-
त्थितोभवेत् ॥ सदेवोह्यधिकोनूनंनापरस्तुकथंचन ॥ ३६ ॥ इत्युक्तास्तेततः
सर्वेतथास्त्वतिवचोऽब्रुवन् ॥ निश्चक्रामजयंताहुःपादात्पूर्वसुरेश्वरः ॥ ३७ ॥ त-
दापंगुममुंप्राहुर्नदेहःपतितस्तदा ॥ शृण्वन्पिबन्वदन्जिघ्रन्पश्यन्नास्तेचलन्नपि
॥ ३८ ॥ पश्चाद्ब्रूयाद्विनिष्क्रांतोदक्षोनामप्रजापतिः ॥ तदाषंढममुंप्राहुर्नदेहः०
॥ ३९ ॥ शृण्वन्पिबन्व० ॥ पश्चाद्वस्ताद्विनिष्क्रांतइंद्रःसर्वामरेश्वरः ॥ ४० ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

हस्तहीनममुंप्राहुर्नदेहः० ॥ शृण्वन्पिबन्वदन्० ॥ ४१ ॥ लोचनाभ्यांविनि-
ष्क्रांतःसूर्यस्तेजस्विनांवरः ॥ तदाऽधकममुंप्राहुर्नदेहः० ॥ ४२ ॥ शृण्वन्पिब०
॥ घ्राणात्पश्चाद्विनिष्क्रांतौनासत्यौविश्वभेषजौ ॥ अजिघ्राणममुंप्राहुर्नदे-
हः० ॥ ४३ ॥ शृण्वन्पिबन्श्वसन्नास्तेवदन्नपिचलन्नपि ॥ श्रोत्रादिशोविनि-
ष्क्रांतानदेहः० ॥ तदाऽमुंबधिरंप्राहुर्नमृतेतिकथंचन ॥ ४४ ॥ श्वसन्पिबन्वद-
न्नास्तेनदन्नपिचलन्नपि ॥ वरुणोरसनायास्तुविनिष्क्रांतस्ततःपरं ॥ तदाऽरस-
ज्ञमेवाहुर्नदेहः० ॥ ४५ ॥ जीवन्नदंश्चलन्नास्तेतथाजिघ्रन्श्वसन्नपि ॥ ततोवा-
चोविनिष्क्रांतोवह्निर्वागीश्वरोविभुः ॥ ४६ ॥ तदामूकममुंप्राहुर्नदेहः० ॥ जी-
वन्ध्वर्सश्चलन्नास्तेजानन्नेषपुनःपुनः ॥ ४७ ॥ पश्चाद्बुद्धोविनिष्क्रांतोमनसोबो-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

८७

धनात्मकात् ॥ तदाजडममुंप्राहुर्नदेहः० ॥ ४८ ॥ श्वसंश्चलंस्तथाचास्तेनमृ-
तेतिचतंविदुः ॥ पश्चात्प्राणोविनिष्कांतोमृतमेनंतदाविदुः ॥ पुनरेवंतदाप्राहु-
र्देवाविस्मितमानसाः ॥ ४९ ॥ देहमुत्थापयेद्यस्तुपुनरेवंव्यवस्थितः ॥ सएवह्य-
धिकोऽस्मासुयुवराजोभविष्यति ॥ ५० ॥ इत्येवंतुप्रतिश्रुत्यविविशुश्चयथा-
क्रमं ॥ जयंतःप्राविशत्पादौनोत्तस्थौतत्कलेवरं ॥ ५१ ॥ गुह्यंचप्राविशदक्षो
नोत्तस्थौ० ॥ इन्द्रोहस्तौविवेशाथनोत्तस्थौ० ॥ ५२ ॥ दिशःश्रोत्रंप्रविविशुर्नो-
त्तस्थौ० ॥ चक्षुःसूर्यःप्रविष्टोऽभून्नोत्तस्थौ० ॥ ५३ ॥ नासांविविशतुर्दस्त्रौनो-
त्तस्थौ० ॥ वरुणःप्राविशज्जिह्वांनोत्तस्थौ० ॥ ५४ ॥ वह्निश्चप्राविशद्वाचंनो-
त्तस्थौ० ॥ मनसिप्राविशद्गुद्रो नोत्तस्थौतत्कलेवरं ॥ ५५ ॥ पश्चात्प्राणोविवे-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

शासौतदोत्तस्थौकलेवरं ॥ तदादेवाविनिश्चित्यप्राणं देवाधिकं त्रिभुं ॥ ५६ ॥
 बले ज्ञाने च धैर्ये च वैराग्ये प्राणनेपि च ॥ ततोऽभिषेचयां च क्रुर्यौ वराज्ये महाप्रभुं ॥
 ॥ ५७ ॥ उत्कृष्टस्थितिहेतुत्वादुक्थमेकं तदा जगुः ॥ तस्मात्प्राणात्मकं विश्वं स-
 र्वं स्थावरजंगमं ॥ ५८ ॥ अंशैः पूर्णैर्बलाद्यैश्च पूर्णोऽयं जगतां पतिः ॥ न प्राणहीनं
 जगदस्ति किंचित्प्राणेन हीनं न च वै समेधते ॥ ५९ ॥ प्रातेन हीनं स्थितिमन्न किं-
 चित्प्राणेन हीनं न च किंचिदस्ति ॥ तस्मात्प्राणः सर्वजीवाधिकोऽभूद्बलाधिकः
 सर्वजीवांतरात्मा ॥ ६० ॥ प्राणात्कोपि ह्यधिको वासमो वाशास्त्रे दृष्टः श्रुतपूर्वो
 न चास्ते ॥ तत्तत्कार्यानुगः प्राण एको देवो ह्यनेकधा ॥ ६१ ॥ तस्मात्प्राणं वरं प्रा-
 हुः प्राणोपासनतत्पराः ॥ लीलयेव जगत्स्रष्टुं हंतुं पालयितुं प्रभुः ॥ ६२ ॥ शेषा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

८८

हिशिवशक्राद्यांश्चेतनांश्चजडानिमान् ॥ वासुदेवादृतेकोपिनैनंपरिभविष्यति ॥
 ॥ ६३ ॥ सर्वदेवात्मकःप्राणःसर्वदेवमयोविभुः ॥ वासुदेवानुगोनित्यंसदावि-
 ष्णुवशेस्थितः ॥ ६४ ॥ वासुदेवप्रतीपंतुनशृणोतिनपश्यति ॥ देवाःप्रतीपं
 कुर्वेतिरुद्रेन्द्राद्याःसुरेश्वराः ॥ ६५ ॥ प्रतीपंक्वापिकुरुत्तेनप्राणःसर्वगोचरः ॥
 तस्मात्प्राणान्महाविष्णोर्बलमाहुर्मनीषिणः ॥ ६६ ॥ एवंज्ञात्वामहाविष्णोर्मा-
 हात्म्यंलक्षणंतथा ॥ पूर्वबंधानुगंलिङ्गंजीर्णात्त्वचमिवोरगः ॥ ६७ ॥ विसृज्य
 परमंयातिनारायणमनामयं ॥ श्रुत्वाशंखोदितंवाक्यंपुनर्व्याधःप्रसन्नधीः ॥
 ॥ ६८ ॥ प्रश्रयावनतोभूत्वापुनःपप्रच्छतंमुनिं ॥ ब्रह्मन्महानुभावस्यप्राण-
 स्यास्यजगद्गुरोः ॥ ६९ ॥ नख्यातोमहिमालोकेकथंसर्वेश्वरस्यवै ॥ देवानां

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १८ ॥

चमुनीनांचभूपानांचमहात्मनां ॥ ७० ॥ महिमाश्रूयतेलोकेपुराणेषुसहस्रशः
 ॥ एतदाचक्ष्वमेब्रह्मन्श्रोतुंकौतूहलंहिमे ॥ ७१ ॥ ॥ शंखउवाच ॥ ॥
 पुराप्राणोहरिंदेवनारायणमनामयं ॥ अश्वमेधैर्यष्टुकामोगंगातीरंययौमुदा ॥
 ॥ ७२ ॥ हलैश्चकारभूशुद्धिनानामुनिगणैर्युतः॥ अंतर्वल्मीकलीनस्तुकण्वोना-
 मसमाधिगः ॥ ७३ ॥ हलोत्कृष्टोविनिष्क्रांतःक्रोधादिदमुवाचह ॥ दृष्ट्वापुरः
 स्थितंप्राणंशशापहमहाविभुं ॥ ७४ ॥ अद्यप्रभृतिनख्यातिमहिमाभुवनत्रये
 ॥ तवप्राप्नोतिदेवेशभूलोकेतुविशेषतः ॥ ७५ ॥ प्रख्यातास्तेभविष्यंतिह्यव-
 ताराजगत्त्रये ॥ इत्युक्तोमुनिनातेनवायुःक्रोधात्तमब्रवीत् ॥ ७६ ॥ विनापरा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

८९

धंशं तोऽसितितिक्षुमांनिरागसं ॥ तस्मात्कण्वमहाबाहोगुरुद्रोहीभवाशुच ॥
 ॥ ७७ ॥ लोकेर्निदितवृत्तिश्चभवेत्याहसदांगतिः ॥ ततःप्रभृतिलोकेऽस्मिन्प्रा-
 णस्यास्यमहाप्रभो ॥ ७८ ॥ नख्यातोमहिमालोकेभूलोकेतुविशेषतः ॥ शा-
 पात्कण्वोगुरुद्रोहीसूर्यशिष्योऽभवत्तदा ॥ ७९ ॥ इत्येतत्कथितं सर्वेयत्पृष्टं तु
 त्वयाऽधुना ॥ यच्छ्रोतव्यमितोव्याधपृच्छमामाविचारय ॥ ८० ॥ इति श्री-
 स्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदांबरीषसंवादे वायुशापकथनं नामाष्टादशोऽ-
 ध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ व्याधउवाच ॥ किंजीवाविभुनासृष्टाःको-
 टिशोऽथसहस्रशः ॥ देहद्वारेणवासृष्टाःसृष्टाश्चेतिविनिश्चितं ॥ १ ॥ दृश्यंते

१ शापं दत्तवानसीत्यर्थः । २ वायुः । ३ शंकां मा कुर्वित्यर्थः ।

॥ वैशाखमाहान्म्य अध्याय १९ ॥

भिन्नकर्माणोनानामार्गाःसनातनाः ॥ नैकस्वभावाएतेहिकुतएवंमहामते ॥२॥
तदेतत्पृच्छतेमह्यविस्तरात्तत्त्वतोवद ॥ ॥ शंखउवाच ॥ ॥त्रिविधाजीवसं-
घाहिरजःसत्त्वतमोगुणाः ॥ ३ ॥ राजसाराजसंकर्मतामसास्तामसंतथा ॥ सा-
त्विकाःसात्त्विकंकर्मकुर्वंत्येतेयथाक्रमं ॥ ४ ॥ क्वचिच्चगुणवैषम्यमेतेषांसंसृतौ
भवेत् ॥ तेनैवोच्चावचंकर्मकुर्वंतःफलभागिनः ॥५॥ क्वचित्सुखंक्वचिदुःखंक्वचि-
च्चोभयमेवच ॥ गुणानामेववैषम्यात्प्राप्नुवंतिनराइमे ॥ ६ ॥ प्रकृतिस्थाइमे
जीवाबद्धाएतैर्गुणैस्त्रिभिः ॥ गुणकर्मानुरूपेणकर्मणोव्यत्ययःफलं ॥ ७ ॥ गु-
णानुगुणभूयस्त्वेप्रकृतियांत्यमीजनाः॥प्रकृतिस्थाःप्रकृतिजागुणकर्माभिपूरिताः
॥ ८ ॥ गतिंप्राकृतिकीयांतिव्यत्ययःप्रकृतेर्नहि ॥ तामसादुःखबहुलाःसदा

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

९०

तामसवृत्तयः ॥ ९ ॥ निर्दयानिष्ठुराः क्रूरालोकद्वेषैकजीविनः ॥ राक्षसाद्याः पि-
शाचांतास्तामसीयांतिवैगतिं ॥ १० ॥ राजसामिश्रमतयः कर्तारः पुण्यपापयोः ॥
पुण्यात्स्वर्गं प्राप्नुवंति क्वचित्पापाच्चयातनां ॥ ११ ॥ अतएते मंदभाग्या आव-
र्तते पुनः पुनः ॥ धर्मशीलादयावंतः श्रद्धावंतोऽनसूयकाः ॥ १२ ॥ सात्विकाः सात्वि-
की वृत्तिमनुतिष्ठन्त आसते ॥ ते चोर्ध्वं यांति विमला गुणापाये महौजसः ॥ १३ ॥
अतो विभिन्नकर्माणो नानारूपाः पृथग्विधाः ॥ गुणकर्मानुरूपेण तेषां विष्णुर्महाप्र-
भुः ॥ १४ ॥ कर्माणि कारयत्यद्वा स्वस्वरूपास्तये विभुः ॥ विष्णोर्वैषम्येनैर्घृण्ये
पूर्णकामस्य नैव हि ॥ १५ ॥ सृष्टिं स्थितिं तद्घातिं चैव समामेव करोत्ययं ॥ स्वगुणा-
नुगुणा एते कर्मणः फलभागिनः ॥ १६ ॥ आरामोत्तायथा सर्वान्समं वर्धयति द्रु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

मान् ॥ एककुल्याजलाद्यंगाहुमाश्चप्रकृतिंगताः ॥ १७ ॥ नारामोत्तरिवै-
षम्यंनैर्घृण्यंवाकदाचन ॥ ॥ व्याधउवाच ॥ ॥ जीवानांपूर्णभो-
गानांकदामुक्तिर्भवेन्मुने ॥ १८ ॥ सृष्टिकालेऽथवाह्यंतकालेवास्थापनस्य
वा ॥ क्वचिच्चसृष्टिकालस्यसंहारस्यापिर्वैस्थितेः ॥ १९ ॥ एतद्विस्तार्यमे
ब्रह्मन्भगवच्चोष्ठितंवद ॥ ॥ शंखउवाच ॥ ॥ चतुर्युगसहस्राणिब्रह्मणोदि-
नमुच्यते ॥ २० ॥ रात्रिश्चतावतीतस्यह्यहोरात्रंदिनंभवेत् ॥ दशपंचदिना-
न्याहुःपक्षंमासोद्वयात्मकः ॥ २१ ॥ मासद्वयमृतुंप्राहुरयनंचऋतुत्रयं ॥ अ-
यनेद्वेवत्सरःस्यात्तादृक्शतसमायदि ॥ २२ ॥ गच्छंतिब्रह्मणोह्यस्यब्रह्मक-
ल्पंतदाविदुः ॥ तावान्हिप्रथमःकल्पइतिवेदविदांमतं ॥ २३ ॥ प्रलयस्त्रिवि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

९१

धःप्रोक्तोमानवोमानवेऽत्यये ॥ दैनंदिनोद्वितीयोहिब्रह्मणोदिवसात्यये ॥ २४ ॥
 ब्रह्मणोऽथलयेपश्चाद्ब्राह्मं च प्रलयं विदुः ॥ ब्रह्मणस्तुमुहूर्ते तु मनोस्तु प्रलयो भवे-
 त् ॥ २५ ॥ प्रलयेषु व्यतीतेषु चतुर्दशमुवैक्रमात् ॥ दैनंदिनं लयं प्राहुः प्रलया-
 नां स्थितिं पुनः ॥ २६ ॥ त्रयाणामेव लोकानां लयो मन्वंतरे भवेत् ॥ चेतनानां
 तदानाशो न लोकानां क्षयो भवेत् ॥ २७ ॥ उदकैरेव पूर्तिश्च यथा पूर्वं तथा पुनः ॥
 मन्वंतरां ते भूयात्तु चेतनानां पुनर्भवः ॥ २८ ॥ दैनंदिनलये व्याध सर्वस्यापि क्ष-
 यो भवेत् ॥ सत्यलोकं विना सर्वे लोकानश्न्यन्ति साधिपाः ॥ २९ ॥ सचेतनाः
 साधिभूताः प्रसुप्ते च तुरानने ॥ तत्त्वाभिमानिनो देवाः केचिच्च मुनयस्तथा ॥
 ॥ ३० ॥ शिष्यन्ति सुप्ताः सर्वेऽपि सत्यलो व्यवस्थिताः ॥ तत्त्वाभिमानिनो देवा

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

ब्रह्मलोकेव्यवस्थिताः ॥ ३१ ॥ तिष्ठंतिसुप्तिमापन्नायावत्कल्पमतंद्रिताः ॥ पु-
नर्निशात्ययेब्रह्मायथापूर्वमकल्पयत् ॥ ३२ ॥ ऋषीन्देवान्पितॄँल्लोकान्धर्माधि-
मान्पृथक्पृथक् ॥ पुनर्दशावताराहिविष्णोर्देवस्यचक्रिणः ॥ ३३ ॥ नियमेन
भवंत्येतेतथान्येऽपिचभूरिशः ॥ देवताऋषयश्चैवआकल्पंचगिरांपतेः ॥ ३४ ॥
पुनरेवाभिवर्तंतेब्रह्मणासहमुक्तिगाः ॥ भूपाश्चसाधवोयेचसिद्धिप्राप्ताःपरंगताः
॥ ३५ ॥ तेनैवचाभिवर्तंतेसत्यलोकव्यवस्थिताः ॥ तद्राशिगाःपुनर्यातितन्ना-
म्नाश्रुतिसंस्थिताः ॥ ३६ ॥ तत्तद्गोत्रेषुजायंतेतत्तत्कर्मरताःसदा ॥ दैत्याना-
मपिसर्वेषांयदाकलियुगात्ययः ॥ ३७ ॥ कलिनासहगच्छंतियांगतिंनिरयालयाः
॥ तेषांचराशिसंस्थायेतन्नामानोऽपरेपिच ॥ ३८ ॥ जायंतेकर्मणास्वेनतत्तत्क-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

९२

र्मविधायकाः ॥ सृष्टिकालंप्रवक्ष्यामिमुक्तिकालंतथैवच ॥ ३९ ॥ ब्रह्मादीनां
चदेवानांसमाहितमनाभव ॥ निमेषोदेवदेवस्यब्रह्मकल्पसमोमतः ॥ ४० ॥
तस्यावसानेचोन्मेषोदेवदेवशिखामणेः ॥ निमेषांतेभवेदिच्छास्त्रष्टुंलोकांश्चकु-
क्षिगान् ॥ ४१ ॥ सोऽपश्यत्स्वोदरेसर्वान्जीवसंधाननेकशः ॥ सृज्यान्मुक्तानमु-
क्तांश्चलिंगभंगमुपागतान् ॥ ४२ ॥ सुप्ताःसृतिस्थाःसर्वेपितमोगाअपिसर्वशः
॥ पूर्वकल्पेलिंगभंगमापन्नाविधिपूर्वकाः ॥ ४३ ॥ मानवांताजीवकोशाजीव-
न्मुक्ताश्चमुक्तिगाः ॥ पूर्वकल्पेविमुक्ताश्चब्रह्माद्यामानवांतकाः ॥ ४४ ॥ ध्या-
नसंस्थाहितिष्ठंतिविष्णुकुक्षिगताअपि ॥ उन्मेषप्रथमेभागेचतुर्व्यूहात्मकोवि-
भुः ॥ ४५ ॥ भूत्वातुपूर्वषाड्गुण्याद्वासुदेवाच्चव्यूहगात् ॥ दत्त्वातुब्रह्मणोमुक्तिं

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

सायुज्यारव्यामहाविभुः ॥ ४६ ॥ सालोक्यंचयथान्यायंदत्वादेवोजनार्दनः ॥
 प्रद्युम्नस्यवशेसर्वान्स्थितांलोकानलोकयत् ॥ ४७ ॥ अनिरुद्धवशेदत्वासृष्टिं
 कर्तुमनोदधे ॥ मायांजयांकृतिंशांतिमुपयेमेस्वयंहरिः ॥ ४८ ॥ चतुर्व्यूहैःपू-
 र्णगुणैर्वासुदेवादिभिःक्रमात् ॥ ताभिर्युक्तोमहाविष्णुश्चतुर्व्यूहोमहाविभुः ॥ ४९ ॥
 भिन्नकर्माश्रयंलोकंपूर्णकामोव्यजीजनत् ॥ उन्मेषांतेपुनर्विष्णुर्योगमायामुपा-
 श्रितः ॥ ५० ॥ संकर्षणाद्ब्रूहनाच्चहरत्येतच्चराचरं ॥ तदेतत्सर्वमाख्यातं
 कर्माचित्यंमहात्मनः ॥ ५१ ॥ यदचित्यंदुर्विभाव्यंब्रह्माद्यैरपियोगिभिः ॥
 ॥ व्याधउवाच ॥ ॥ केवाभागवताधर्माःकैर्विष्णुश्चप्रसीदति ॥ ५२ ॥ ता-
 नहंश्रोतुमिच्छामिसांप्रतंवदमांमुने ॥ ॥ शंखउवाच ॥ ॥ येनचांतर्विशु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

९३

द्विःस्याद्यःसतामुपकारकः ॥ ५३ ॥ तंविद्विसात्त्विकंधर्मयश्चकेनाप्यनिन्दितः
 ॥ श्रुतिस्मृत्युदितोयस्तुयदिनिष्कामकोभवेत् ॥ ५४ ॥ यस्तुलोकाविरुद्धोऽ
 पितंधर्मसात्त्विकंविदुः ॥ चतुर्विधाहितेधर्मावर्णाश्रमविभागतः ॥ ५५ ॥ नि-
 त्यानैमित्तिकाःकाम्याइतितेचत्रिधामताः ॥ तेसर्वेपिहिधर्माश्चयदाविष्णौसम-
 पिताः ॥ ५६ ॥ तदावैसात्त्विकोज्ञयाधर्माभागवताःशुभाः ॥ येदेवांतरदेवत्याःसका-
 माराजसामताः ॥ ५७ ॥ यक्षरक्षःपिशाचादिदेवत्यालोकनिष्ठराः ॥ हिंसा-
 त्मकानिदिताश्चधर्मास्तेतामसाःस्मृताः ॥ ५८ ॥ सत्त्वस्थाःसात्त्विकान्धर्मा-
 न्विष्णुप्रीतिकरान्शुभान् ॥ कुर्वंत्यनीहयानित्यंतैवैभागवताःस्मृताः ॥ ५९ ॥
 येषांचित्तेसदाविष्णुर्जिह्वायांनामवैहरेः ॥ पादौचत्तृदयेयेषांतैवैभागवताः ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

॥ ६० ॥ सदाचाररतायेचसर्वेषामुपकारकाः ॥ सदैवममताहीनास्तेवै० ॥
 ॥ ६१ ॥ येषांचशास्त्रेविश्वासोगुरोसाधुषुकर्मसु ॥ येविष्णुभक्ताःसततंतेवै०
 ॥ ६२ ॥ येषांहिसंमताधर्माःशाश्वताविष्णुवल्लभाः ॥ श्रुतिस्मृत्युदितायेच
 तेधर्माःसात्विकामताः ॥ ६३ ॥ अटनंसर्वदेशेषुवीक्षणंसर्वकर्मणां ॥ श्रवणं
 सर्वधर्माणांविषयासक्तचेतसां ॥ ६४ ॥ अकिंचित्करमेतेषांपंडस्येववरस्त्रियः
 ॥ साधूनांदर्शनेनैवमनोद्रवतिवैसतां ॥ ६५ ॥ चंद्रस्यकौमुदीसंगाच्चंद्र-
 कांतशिलायथा ॥ क्वचित्सच्छास्त्रश्रवणाद्विषयेभ्योज्वलन्मनः ॥ ६६ ॥ ति-
 ष्टत्येवसतांपुंसांतेजोरूपमकल्मषं ॥ पद्मबंधोःप्रभासंगात्सूर्यकांतशिलायथा
 ॥ ६७ ॥ निष्कामैर्हिजनैर्यस्तुश्रद्धयासमुपार्जितः ॥ योविष्णुवल्लभोनित्यंध-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

९४

मोभागवतोमतः ॥ ६८ ॥ तैर्दृष्टावहवोधर्माइहामुत्रफप्रदाः ॥ विष्णुप्रीतिक-
राःसूक्ष्माःसर्वदुःखविमोचकाः ॥ ६९ ॥ उद्धृत्यसर्वशास्त्राणिधर्मवैशाखसंभ-
वं ॥ रमायैभगवानाहक्षीराब्धौहितकाम्यया ॥ ७० ॥ मार्गच्छायाविनिर्माणं
प्रपादानंचवैतथा ॥ व्यजनैर्वीजनंचैवप्रश्रयाणांसमर्पणं ॥ ७१ ॥ छत्रस्यो-
पानहोर्दानंदानंकर्पूरगंधयोः ॥ वापीकूपतडागानांतटेपानविमोचनं ॥ ७२ ॥
सायाह्नेपानकस्यापिदानमिक्षुरसस्यच ॥ तांबूलदानंपापघ्नंरोगघ्नंतुविशेष-
तः ॥ ७३ ॥ लवणान्विततक्रस्यदानंश्रांतायवैपथि ॥ अभ्यंगकरणंचैवद्विज-
पादावनेजनं ॥ ७४ ॥ कटकंवलपर्यंकदानंगोदानमेवच ॥ मधुयुक्तंतिला-
नांचदानंपापविनाशनं ॥ ७५ ॥ सायाह्नेचक्षुदंडानांदानमुर्वारुकस्यच ॥ र-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

सायनप्रदानंचपितृनिर्वापणंतथा ॥ ७६ ॥ एतेधर्माविशिष्योक्तामासेऽस्मि-
न्माधवप्रिये ॥ प्रातःसूर्योदयेस्नात्वाशृण्वन्द्विजकुलेरितं ॥ ७७ ॥ नित्यकर्मा-
णिकृत्वैवमधुसूदनमर्चयेत् ॥ कथांमाधवमासीयांशृणुयाच्चसमाहितः ॥ ७८ ॥
तैलाभ्यंगंवर्जयेच्चकांस्यपात्रेतुभोजनं ॥ निषिद्धभक्षणंचैववृथालापंचवर्जये-
त् ॥ ७९ ॥ अलाबुगृजनंचैवलशुनंतिलपिष्टकं ॥ आरनालंभिस्सटांचघृत-
कोशातकींतथा ॥ ८० ॥ उपोदकींकलिंगंचशिग्रुशाकंजवर्जयेत् ॥ निष्पावां-
श्चकुलित्थानिमसूराणिचवर्जयेत् ॥ ८१ ॥ वृंताकानिकलिंगानिकोद्रवाणिचव-
र्जयेत् ॥ तंडुलीयकशाकंचकौसुभंमूलकंतथा ॥ ८२ ॥ औदुंबरंबिल्वफलंतथा
श्लेष्मातकीफलं ॥ सर्वथावर्जयेद्विद्वान्मासेऽस्मिन्माधवप्रिये ॥ ८३ ॥ एतेष्व-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय १९ ॥

९९

न्यतमंभुक्त्वासचांडालोभवेद्भ्रुवं ॥ तिर्यग्योनिशतंयातिनात्रकार्याविचारणा
 ॥ ८४ ॥ एवंमासव्रतंकुर्यात्प्रीतयेमधुघातिनः ॥ एवंव्रतेसमाप्तेतुप्रतिमांकार-
 येद्विभोः ॥ ८५ ॥ मधुसूदनदेवत्यांसवस्त्रांचसदक्षिणां ॥ स्वर्चितांविभवैःस-
 र्वैर्ब्राह्मणायनिवेदयेत् ॥ ८६ ॥ वैशाखेमासिद्वादश्यांदद्याद्दध्यन्नमंजसा ॥
 सोदकुंभंसतांबूलंसफलंचसदक्षिणं ॥ ८७ ॥ ददामिधर्मराजायतेनप्रीणातु
 वैयासः ॥ अपसव्यात्समुच्चार्यनामगोत्रेपितृस्ततः ॥ ८८ ॥ दद्याद्दध्यन्नम-
 क्षय्यंपितृणांमुक्तिहेतवे ॥ गुरुभ्यश्चतथादद्यात्पश्चाद्दद्याच्चविष्णवे ॥ ८९ ॥
 शीतलोदकदध्यन्नंकांस्यपात्रस्थमुत्तमं ॥ सदक्षिणंसतांबूलंसभक्ष्यंचफला-
 न्वितं ॥ ९० ॥ ददामिविष्णवेतुभ्यांविष्णुलोकजिगीषया ॥ इतिदत्त्वायथाश-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

त्तयागांचदद्यात्कुटुंबिने ॥ ९१ ॥ एवंमासव्रतंकुर्यात्सदादंभविवर्जितः ॥ सस-
 वैःपातकैर्हीनःकुलान्युद्धृत्यवैशतं ॥ ९२ ॥ पश्यतामेवभूतानांभित्त्वावैसूर्यमंड-
 लं ॥ यातिविष्णोःपरंधामयोगिनामपिदुर्लभं ॥ ९३ ॥ व्याख्यात्येवंद्विजकुलव-
 रोमाधवीयांश्चधर्मान्विष्णोरिष्टान्सकलफलदान्व्याधपृष्ठान्समस्तान् ॥ वटःस-
 द्यःपश्यतामेवभूमौपपताहोपंचशाखोद्गमोऽयं ॥ ९४ ॥ वृक्षादस्मात्कोटरेसं-
 स्थितोहिव्यालःकश्चिद्दीर्घदेहःकरालः ॥ हित्वादेहंपापयोनिंचसद्यःसर्वैतस्थौ
 प्रांजलिर्नम्रमूर्धा ॥ ९५ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणवैशाखमाहात्म्येनारदांवरीष-
 संवादेभागवतधर्मकथनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥
 ॥ ततस्तुविस्मितोभूत्वाशंखोव्याधसमन्वितः ॥ कोभवानितितंप्राहदशैषाच

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

९६

कुतस्तव ॥ १ ॥ केनवाकर्मणाचासीद्दुर्योनिरशुभावहा ॥ अकस्मात्तेकथंमु-
 क्तिरेतदाचक्ष्वविस्तरात् ॥ २ ॥ शंखैर्नैवंतदापृष्टोदंडवत्पतितोभुवि ॥ प्रश्र-
 यावनतोभूत्वाप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ ३ ॥ अहंपुराद्विजःकश्चित्प्रयागेबहु-
 भाषणः ॥ रूपयौवनसंपन्नोविद्यामदसुगर्वितः ॥ ४ ॥ धनाढ्योबहुपुत्राढ्यः
 सदाऽहंकारदूषितः ॥ कुसीदस्यमुनेःपुत्रोनाम्नारोचनइत्यहं ॥ ५ ॥ आस-
 नंशयनंनिद्राव्यायोऽक्षपरिक्रिया ॥ लोकवार्ताकुसीदंवाव्यापारास्तुममाभव-
 न् ॥ ६ ॥ तंतुमात्राणिकर्माणिलोकनिंदाविशंकितः ॥ सदंभश्चसदाकुर्वेनश्र-
 द्दामेकदाचन ॥ ७ ॥ दुर्बुद्धेर्मेसुदुष्टस्यकियत्कालोगतोऽभवत् ॥ तदावैशाखमासेऽ
 स्मिन्जयंतोनामवैद्विजः ॥ ८ ॥ श्रावयामासतन्मासधर्मान्भागवतप्रियान्

॥ वैशाखमाहान्त्य अध्याय २० ॥

॥ तत्क्षेत्रवासिनांपुण्यकर्मणांचद्विजन्मनां ॥ ९ ॥ नारीनराःक्षत्रियाश्चवै-
 श्याःशूद्राःसहस्रशः ॥ प्रातःस्नात्वासमभ्यर्च्यमधुसूदनमव्ययं ॥ १० ॥ क-
 थांशृण्वंतिसततंजयंतेनसमीरितां ॥ शुचिभूतामोनधरावासुदेवकथारताः ॥
 ॥ ११ ॥ वैशाखधर्मनिरतादंभालस्यविवर्जिताः ॥ तांसभांचप्रविष्टोऽहंतत्कौ-
 तुकदिदृक्षया ॥ १२ ॥ सोष्णीषेणमयामूर्धनानमस्कारोऽपिनोकृतः ॥ तांबू-
 लंचंदनंदेहेकंचुकंचमयाधृतं ॥ १३ ॥ कथाविक्षेपमकरवलोकवार्ताभिरंजसा ॥
 सर्वेषांचित्तचांचल्यमभूद्वैलोकवार्तया ॥ १४ ॥ क्वचिद्वासःप्रसार्याहंक्वचिन्नि-
 दन्क्वचिद्वसन ॥ एवंकालोमयानीतःकथायावत्समाप्यते ॥ १५ ॥ पश्चात्ते-
 नैवदोषेणसद्योऽल्पायुर्विनष्टधीः ॥ संनिपातेनपंचत्वंप्राप्तोऽहंचपरेदिने ॥ १६ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

९७

तप्तसीसजलैःपूर्णनिरयंचहलाहलं ॥ प्राप्यभुक्त्वायातनांचमन्वंतानिचतुर्दश
॥ १७ ॥ युक्तेष्वथचलक्षेषुतथाचतुरशीतिभिः ॥ क्रमाद्योनिषुजातोऽहमिदा-
नींचवटद्रुमे ॥ १८ ॥ दशयोजनविस्तीर्णेशतयोजनमुन्नते ॥ व्यालोऽहंताम-
सःक्रूरःसप्तयोजनकोटरे ॥ १९ ॥ भूत्वावसामिविप्रर्षैकर्मणाबाधितःपुरा ॥
अयुतंचसमायातानिराहारस्यकोटरे ॥ २० ॥ दैवात्तवमुखांभोजसमीरितक-
थामृतं ॥ श्रुत्वाचचक्षुश्चुलकैःसद्योध्वस्ताशुभोमुने ॥ २१ ॥ व्यालयोनिंवि-
सृज्याहंदिव्यरूपधरःपुमान् ॥ प्रांजलिःप्रणतोभूत्वापादौतेशरणंगतः ॥ २२ ॥
कस्मिन्जन्मनित्वंबंधुर्नजानेमुनिसत्तम ॥ नमयोपकृतंक्वापिसानुबंधःकुतःस-
तां ॥ २३ ॥ साधूनांसमचित्तानांसदाभूतदयावतां ॥ परोपकारप्रकृतिर्नचै-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

षामन्यथामतिः ॥ २४ ॥ मामद्यानुगृहाणत्वंयथाधर्मेमतिर्भवेत् ॥ यथाचसु-
 गतिर्भूयाद्यथाविष्णोरतिर्भवेत् ॥ २५ ॥ नभूयाद्विस्मृतिःक्वापिविष्णोर्देवस्य
 चक्रिणः ॥ महतांसाधुवृत्तानांसंगतिश्चसदाभवेत् ॥ २६ ॥ नामर्षःक्वापिमे-
 भूयान्नाहंकारोमदोऽपिवा ॥ दारिद्र्यमेवमेभूयान्मदांधानांयदंजनं ॥ २७ ॥
 इतितंबहुधास्तुत्वाप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ प्रांजलिःप्रणतस्तस्थौतूष्णीमेवतदग्र-
 तः ॥ २८ ॥ ततोदोभ्यांसमुत्थाप्यशंखःप्रेमपरिप्लुतः ॥ पस्पर्शपाणिनाचांगं
 शंतमेनहतांहसः ॥ २९ ॥ चक्रेसोऽनुग्रहतस्मिन्दिव्यरूपधरेद्विजे ॥ प्राहतं
 कृपयाविष्टोभाविवृत्तांतमंजसा ॥ ३० ॥ द्विजतेमासमाहात्म्यश्रवणाच्चहरेर-
 पि ॥ माहात्म्यश्रवणात्सद्योध्वस्तनष्टाखिलाशुभः ॥ ३१ ॥ अतिवाहकलो-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

९८

कांश्चक्रमाद्गत्वापुनर्भुवि ॥ दशार्णविषयेपुण्येभवितात्वां द्विजोत्तमः ॥ ३२ ॥
 देवशर्मेति विख्यातः सर्वविद्याविशारदः ॥ तत्र ते भविता जातिस्मृतिरात्यंतिकी
 शुभा ॥ ३३ ॥ तया स्मृतानुबन्धस्त्वं त्यक्तसर्वेषणः शुभः ॥ करोषि सकलान्ध-
 मान्वैशाखोक्तान् हरिप्रियान् ॥ ३४ ॥ निर्द्वंद्वो निःस्पृहोऽसंगो गुरुभक्तो जितेंद्रि-
 यः ॥ सदा विष्णुकथालापो भविता तत्र जन्मनि ॥ ३५ ॥ तेन सिद्धि मवाप्स्याथ
 विध्वस्ताखिलबन्धनः ॥ प्राप्नोषि परमं धाम योगैरपि दुरासदं ॥ ३६ ॥ मा भैषीः
 पुत्रभद्रं ते भविता मत्प्रसादतः ॥ हास्याद्गयात्तथा क्रोधाद्देषात्कामादथापि वा ॥
 ॥ ३७ ॥ स्नेहाद्वासकृदुच्चार्य विष्णोर्नामा घहारि च ॥ पापिष्ठा अपि गच्छन्ति वि-
 ष्णोर्धाम निरामयं ॥ ३८ ॥ किमु तश्च दया युक्ता जितक्रोधा जितेंद्रियाः ॥ दयाव-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

तः कथां श्रुत्वा गच्छंतीति द्विजोत्तम ॥ ३९ ॥ केचित्केवलयाभक्त्या कथालापैकत-
त्पराः ॥ सर्वधर्मो ज्झितावापियांति विष्णोः परंपदं ॥ ४० ॥ द्वेषादिपूर्णभक्त्या वा
केचिद्विष्णुमुपासते ॥ तेऽपियांति परंधामपूतने वा सुहारिणी ॥ ४१ ॥ मह-
द्भिः संगमो नित्यं वा ग्विसर्गस्तदाश्रयः ॥ मुमुक्षुणा च कर्तव्यः सविधिः श्रुतिचोदि-
तः ॥ ४२ ॥ स वा ग्विसर्गो जनताघविप्लवो यस्मिन् प्रतिश्लोकमबद्धवत्यपि ॥
नामान्यनंतस्य यशोऽकिता नित्यच्छृण्वंति गायंति गृणंति साधवः ॥ ४३ ॥ यः क-
ष्टसेवां न च कांक्षते विभुर्न बाधनं भूरि न रूपयौवने ॥ स्मृतः सकृद्यच्छति धामभा-
स्वरं कंवा दयालुं शरणं व्रजेम ॥ ४४ ॥ तमेव शरणं याहिनारायणमनामयं ॥ भ-
क्तवत्सलमव्यक्तं चेतोगम्यंदयानिधिं ॥ ४५ ॥ कुरु सर्वानिमान्धमान्वैशाखो-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

९९

कान्महामते ॥ तेनतुष्टोजगन्नाथःशर्मतेसंविधास्यति ॥ ४६ ॥ इत्युक्तवावि-
 ररामाथव्याधंदृष्ट्वासुविस्मितः ॥ सदिव्यःपुरुषःप्राहपुनस्तंमुनिपुंगवं ॥ ४७ ॥
 ॥ दिठ्यपुरुषउवाच ॥ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिन्त्वयाशंखदयालुना ॥
 दिष्ट्यागतामेदुर्योनिर्यामिचैवपरांगतिं ॥ ४८ ॥ इतितंचपरिक्रम्यह्यनुज्ञातो
 दिवंययौ ॥ ततःसायमभूद्राजन्शंखोव्याधेनतोषितः ॥ ४९ ॥ संध्यांसायं-
 तनीकृत्वारात्रिशेषंनिनायच ॥ नानाख्यानैश्चभूपानांदेवानांचमहात्मनां ॥
 ॥ ५० ॥ लीलाभिरवताराणामिष्टगोष्ठीभिरेवच ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायपादौ
 प्रक्षाल्यवाग्यतः ॥ ५१ ॥ ध्यायंश्चतारकंब्रह्मकृत्वाशौचादिसत्क्रियां ॥ वैशा-
 खमेषगेसूर्येस्नात्वाप्रातर्भगोदयात् ॥ ५२ ॥ कृत्वासंध्यादिकंकर्मतथासंत-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

प्यचाखिलान् ॥ व्याधमाहूयहृष्टात्मा मूर्ध्नि प्रोक्ष्य निरीक्ष्य च ॥ ५३ ॥ रामे-
 ति द्व्यक्षरं नाम ददौ व्याधाय वै शुभं ॥ विष्णोरेकैकनामापि सर्ववेदाधिकं मतं ॥
 ॥ ५४ ॥ तेभ्यश्चानंतनामभ्योऽधिकं नाम्नां सहस्रकं ॥ तादृङ्नामसहस्रेण रा-
 मनामसमं मतं ॥ ५५ ॥ तस्माद्रामेति तन्नाम जपव्याध निरंतरं ॥ धर्मानेता-
 न्कुरु व्याधया वदामरणांतिकं ॥ ५६ ॥ ततस्ते भविता जन्मवल्मीकस्य ऋषेः
 कुले ॥ वाल्मीकिरिति नाम्ना च भूमौ ख्यातिमवाप्स्यसि ॥ ५७ ॥ इति व्याधं
 समादिश्य प्रतस्थे दक्षिणां दिशं ॥ व्याधोऽपितं परिक्रम्य प्रणम्य च पुनः पुनः ॥
 ॥ ५८ ॥ किंचिद्दूरानुगोभूत्वा सरुदन्विरहातुरः ॥ यावद्दृष्टिपथं तावत्पश्यं-
 स्तस्य गतिं पुनः ॥ ५९ ॥ पुनर्निवृत्तस्तच्चित्तस्तमेव हृदि चिंतयन् ॥ वनं नि-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २० ॥

१००

मायतन्मार्गेप्रपांकृत्वासुनिर्मलां ॥ ६० ॥ अतियोग्यानिमान्धर्मान्वैशाखो-
 क्तांश्चकारह ॥ वन्यैःकपित्थपनसजंबुचूतादिभिःफलैः ॥ ६१ ॥ मार्गगानां
 श्रमातार्तानामाहारंपर्यंकल्पयत् ॥ उपानद्भिश्चंदनैश्चछत्रैश्चव्यजनैरपि ॥ ६२ ॥
 वालुकास्तरणोपेतच्छायाभिश्चकृच्चित्कचित् ॥ अपाजहारपांथानांश्रमंस्वेदो-
 द्भवंतथा ॥ ६३ ॥ प्रातःस्नात्वादिवारात्रंजपन्रामेतिवैमनुं ॥ व्याधजन्मानि
 नायासौवल्मीकस्यसुतोऽभवत् ॥ ६४ ॥ कृणुर्नाममुनिःकश्चित्तास्मिन्नेवसरो-
 वरे ॥ तपोवैदुश्चरंतेपेअन्नाहारविवर्जितः ॥ ६५ ॥ वल्मीकमभवद्देहेतस्यका-
 लेनभूयसा ॥ वाल्मीकिरितितंप्राहुस्ततोवैमुनिपुंगवं ॥ ६६ ॥ पश्चात्तपोवि-
 रामांतकृणौस्मृतिपथंगते ॥ वयोविस्तरतोर्राजन्स्खलितंचेंद्रियंमुनेः ॥ ६७ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

जग्राहचोरगीकाचित्तस्यांजज्ञेवनेचरः ॥ वाल्मीकिरिति विख्यातो भुवनेषु महा-
यशः ॥ ६८ ॥ यो वै राम कथां दिव्यां स्वे प्रबंधैर्मनोरमैः ॥ लोकप्रख्यापयामा-
स कर्मबंधनिवृत्तनीं ॥ ६९ ॥ ॥ श्रुतदेव उवाच ॥ ॥ पश्य वै शाखमाहा-
त्म्यं भूपलध्वपिभूरिदं ॥ व्याधोऽप्युपानहौ दत्वा ऋषित्वं प्राप दुर्लभं ॥ ७० ॥
य इदं परमाख्यानं पापघ्नं रोमहर्षणं ॥ शृणुयाच्छ्रावयेद्वापि न भूयः स्तनपो भवे-
त् ॥ ७१ ॥ इति श्री स्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदांबरीषसंवादे व्याधोपा-
ख्याने वाल्मीकेर्जन्मकथनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ मैथिल उवाच ॥
॥ काह्यसिंमस्तिथयः पुण्यामासे वैशाखसंज्ञके ॥ कानिदानानि शस्तानि तासु
तामुविशेषतः ॥ १ ॥ कैः प्रख्याताश्च तालोके एतदाचक्ष्वविस्तरात् ॥ ॥ श्रु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

१०१

तदेव उवाच ॥ त्रिंशच्चतिथयः पुण्यावैशाखे मेषगे रवौ ॥ २ ॥ एकैकस्यांकृतं पु-
 ण्यं कोटिकोटिगुणं भवेत् ॥ सर्वदानेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं ॥ ३ ॥ तत्फलं
 समवाप्नोति ह्येकैकस्यां जलालुतः ॥ स्नानं दानं तपो होमो देवतार्चनसत्क्रियाः ॥
 ॥ ४ ॥ कथायाः श्रवणं चैव सद्यो मुक्तिविधायकं ॥ रोगाद्युपहतो यस्तु दारिद्र्येणा-
 पि पीडितः ॥ ५ ॥ श्रुत्वा कथामिमां पुण्यांकृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ अस्नात्वा चा-
 प्यदत्त्वा च येन नीता इमाः शुभाः ॥ ६ ॥ स गोघ्नश्च कृतघ्नश्च पितृघ्नश्चात्महा-
 स्मृतः ॥ जलाशयाश्च स्वाधीनाः स्वाधीनं च कलेवरं ॥ ७ ॥ माधवो मनसा से-
 व्यः सकलैश्च गुणैस्तथा ॥ साधवश्च दयावंतः को न सेवेत माधवं ॥ ८ ॥ दरिद्रै-
 श्च धनाढ्यैश्च पंगुभिश्चांधकैस्तथा ॥ षण्ढैश्च विधवाभिश्च नारीभिश्च नरैस्तथा ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

॥ ९ ॥ कुमारयुववृद्धैश्चरोगार्तैरपिभूमिप ॥ अतीवसुखसाध्योहिधर्मोवैशाख-
 गोचरः ॥ १० ॥ मासमेनमनुप्राप्यधर्माकरमिमंशुभं ॥ कोनयत्नेनकुरुतेत-
 स्मात्कोन्वपरःपशुः ॥ ११ ॥ योऽतीवसुलभान्धर्मान्निकरोतिनराधमः ॥ त-
 स्यैवशाश्वतालोकानारकानात्रसंशयः ॥ १२ ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामितस्मि-
 न्मासेनृपोत्तम ॥ तांतिथिंसर्वपापघ्नीदध्नःसारमिवोद्धृतं ॥ १३ ॥ चैत्रेमा-
 सिमहापुण्येमेषसंस्थेदिवाकरे ॥ पापघ्नीपितृदेवत्यांयज्ञकोटिफलप्रदां ॥
 ॥ १४ ॥ अत्रैवश्रूयतेपुण्यापितृगाथापुरातनी ॥ नरकेपितृनुद्दिश्यसावर्णौ
 शासतिक्षितिं ॥ १५ ॥ त्रिंशत्कलियुगस्यांतेसर्वधर्मविवर्जिते ॥ आनर्तंतु
 द्विजःकश्चिद्धर्मवर्णइतिश्रुतः ॥ १६ ॥ दृष्ट्वाकलियुगेघोरेजनान्पापरतान्मुनिः

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

१०२

॥ तस्यैवप्रथमेपादेवर्णधर्मविवर्जिते ॥ १७ ॥ सकदाचित्सत्रयागंमुनीनांतुम-
हात्मनां ॥ अगमत्पुष्करक्षेत्रेकुर्वतांमौनधारिणां ॥ १८ ॥ तत्रचासन्पुण्यक-
थाऋषीणांशास्त्रगोचराः ॥ तत्रकेचित्कलियुगंप्रशशंसुर्धृतव्रताः ॥ १९ ॥ कृ-
तेयद्वत्सरात्साध्यंपुण्यंमाधवतोषणं ॥ त्रेतायांमासतःसाध्यंद्वापरेपक्षतो नृप ॥
॥ २० ॥ तस्माद्दशगुणंपुण्यंकलौविष्णुस्मृतेर्भवेत् ॥ अत्यल्पमपिवैपुण्यंकलौ
कोटिगुणंभवेत् ॥ २१ ॥ दयापुण्यविहीनेतुदानधर्मविवर्जिते ॥ दयादानंच
कुरुतेसकृदुच्चार्थवैहरिं ॥ २२ ॥ सएवचोर्ध्वगोनूनंदुर्भिक्षेचान्नदोयथा ॥ ए-
तत्प्रसंगावसरेनारदोऽभ्येत्यवैमुनिः ॥ २३ ॥ करेणैकेनशिश्नंचजिह्वामेकेनवैहस-
न् ॥ प्रगृह्योन्मत्तवत्तत्रननर्तमुनिपुंगवः ॥ २४ ॥ सभ्यास्तदातमित्यूचुःकिमेत-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय. २१ ॥

दितिनारद ॥ प्रत्युवाचसतान्सर्वानृत्यन्वैप्रहसन्सुधीः ॥ २५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥
 सिद्धावयंनसंदेहः पुण्योऽयंकलिरागतः ॥ संतोषाद्यदिह प्रोक्तं नृत्यद्विर्भावितात्म-
 मिः ॥ २६ ॥ तत्सत्यं न च संदेहो बहुस्वरूपेन साध्यते ॥ स्मरणात्तोषमायातिके-
 शवः क्लेशनाशनः ॥ २७ ॥ तथापि वः प्रवक्ष्यामि दुर्घटं च द्वयं ध्रुवं ॥ शिश्रस्य
 निग्रहः पुत्राजिह्वाया अपि नित्यशः ॥ २८ ॥ द्वयं वशे भवेद्यस्य स एव स्याज्जना-
 र्दनः ॥ भवद्विर्नात्र स्थातव्यं तस्मात्कलियुगागमे ॥ २९ ॥ खंडं च भारतं हि-
 त्वासंचरध्वं यथा सुखं ॥ यत्र कुत्रापि देशेषु मनोयत्र प्रसीदति ॥ ३० ॥ इति त-
 द्वचनं श्रुत्वा मुनयः शंसितव्रताः ॥ सत्रं समाप्य सहसा ययुस्ते च यथागतं ॥ ३१ ॥
 धर्मवर्णोऽपि तच्छ्रुत्वा त्यक्तुं भूमिं मनोदधे ॥ सुव्रतं चोर्ध्वरेतस्त्वं धृत्वा दंडकमंडलु

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

१०३

॥ ३२ ॥ जटावल्कलधारीचभुवमेवययौपुनः ॥ कलौयुगेत्वनाचारान्दृष्टावि-
स्मितमानसः ॥ ३३ ॥ तत्रापश्यज्जनान्धोरान्पापाचाररतान्खलान् ॥ पा-
खंडिनोद्विजाःसर्वेशूद्राःप्रव्रंजिनस्तथा ॥ ३४ ॥ भर्तारंद्वेष्टिभार्याचशिष्योद्वे-
ष्टिगुरुंतथा ॥ भृत्यश्चस्वामिनंहंतिपुत्रःपितृवधोद्यतः ॥ ३५ ॥ शूद्रप्रायाद्वि-
जाःसर्वेवस्तप्रायाश्चधेनवः ॥ गाथाप्रायास्तथावेदाःक्रियासाम्याःशुभाःक्रियाः
॥ ३६ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्याःफलदास्तत्रदेवताः ॥ ताएवश्रद्धयाऽर्चंतिजनाः
पापरताःशठाः ॥ ३७ ॥ सर्वेव्यवायनिरतास्तदर्थेत्यक्तजीविताः ॥ कूटसाक्ष्य-
प्रवक्तारःसदाकैतवमानसाः ॥ ३८ ॥ मनस्येकंवचस्येकंकर्मण्येकंसदाकलौ ॥

१ संन्यासिनः । २ छागतुल्याः । ३ मुरतासक्ताः । ४ अनृतसाक्ष्यवक्तारः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

सर्वेषांकौतुकीविद्यासापूज्यानृपमंदिरे ॥ ३९ ॥ गीताद्याश्चकलौविद्यानृपाणां
चप्रियावहाः ॥ हीनाश्चपूज्यतांयांतिनोत्तमाश्चकलौयुगे ॥ ४० ॥ श्रोत्रिया-
श्चद्विजाःसर्वेदरिद्राःस्युःकलौयुगे ॥ विष्णुभक्तिर्नराणांतुप्रायशोनैववर्तते ॥
॥ ४१ ॥ प्रायःपाखंडभूयिष्ठंपुण्यक्षेत्रंभविष्यति ॥ शूद्राधर्मप्रवक्तारोजटिला-
स्तापसाःकलौ ॥ ४२ ॥ सर्वेचाल्पायुषोमर्त्यादयाहीनाःशठाजनाः ॥ सर्वेध-
र्मप्रवक्तारःसर्वेचग्रहणेच्छवः ॥ ४३ ॥ सुजनान्नोपगच्छंतिवृथानिंदापराय-
णाः ॥ असूयानिरताःसर्वेपरेप्रभुगृहंगते ॥ ४४ ॥ भ्राताचभगिनींगंतापितापु-
त्रींचवैकलौ ॥ सर्वेपिशूद्रीनिरताःसदावारांगनारताः ॥ ४५ ॥ साधूनेवावजा-
नंतिवहुपापांश्चमन्वते ॥ व्यक्तीकुर्वंतिसाधूनांदोषमेवंदुराग्रहाः ॥ ४६ ॥ पा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

१०४

पानांदोषजातानिगुणत्वेनवदंतिहि ॥ दोषमेवप्रगृह्णंतिकलौनतुगुणंजनाः ॥
 ॥४७॥ जलूकःस्तनसंयुक्तेरक्तंपिबतिनोपयः ॥ रसाःस्वादुगुणान्हित्वाऋतू-
 नांव्यत्ययस्तथा ॥ ४८ ॥ दुर्भिक्षंसर्वराष्ट्रेषुकन्याकालेनसूयते ॥ नटनर्तक-
 विद्यासुप्रीतिमंतोनराःकलौ ॥ ४९ ॥ वेदवेदांतविद्यासुनिरतायेगुणाधिकाः॥
 भृत्यान्पश्यंतितान्मूढास्ततोभ्रष्टाखिलाशिषः ॥ ५० ॥ त्यक्तश्राद्धक्रियाःसर्वे
 त्यक्तवेदोदितक्रियाः ॥ जिह्वायांविष्णुनामानिनवर्ततेकदाचन ॥ ५१ ॥ न
 विष्णुसेवानचशास्त्रवार्तानयागदीक्षानविचारलेशः ॥ नतीर्थयात्रानचदानध-
 र्माःकलौजनेक्वापिबभूवचित्रं ॥ ५२ ॥ शृंगाररतिनिर्वाणास्तद्गीतान्येवतेजगुः

१ जलू इति लोके । २ आशीः क्षेमं । ३ निर्वाणं परमार्थः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

॥ तान्दृष्ट्वाधर्मवर्णोऽपिसुभीतोऽत्यंतविस्मितः ॥ ५३ ॥ वंशंपापात्क्षयंयांतदृ-
ष्ट्वाद्वीपांतरंययौ ॥ संचरन्सर्वद्वीपेषुलोकेष्वेवतुसर्वशः ॥ ५४ ॥ पितृलोकंय-
यौधीमान्कदाचित्कौतुकान्वितः ॥ तत्रापश्यन्महाघोरान्भ्राम्यमाणांश्चकर्मभिः
॥ ५५ ॥ धावतोरुदमानांश्चपततःपतितानपि ॥ तत्रापश्यच्चान्धकूपेपति-
तान्स्वपितृनथ ॥ ५६ ॥ दूर्वाग्रालंबिनोदीनान्दूर्वाच्छेदेनकर्शितान् ॥ तत्रा-
खुःखादयत्यद्वादूर्वामूलंतदाश्रयं ॥ ५७ ॥ तेनभागत्रयंचात्तमेकोभागोऽवशे-
षितः ॥ तदृष्ट्वातेक्षीयमाणंमूलंदुःखेनकर्शिताः ॥ ५८ ॥ अधोदृष्ट्वाचान्धकूपंत-
टपातादिभीषणं ॥ दुरुत्तरंमहाघोरंकर्मणाप्तंसुदुःखिताः ॥ ५९ ॥ अग्रेचापि

१ मूषकः । २ भक्षितं । ३ कृशतां प्राप्ताः । ४ नरकविशेषं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

२०५

दुरुत्तारमवलंबविवर्जितं ॥ तान्दृष्ट्वाविस्मितोभूत्वादयालुर्वाक्यमब्रवीत् ॥
 ॥ ६० ॥ केयूर्यंपतिताह्यस्मिन्केनदुस्तरकर्मणा ॥ कस्यगोत्रेसमुत्पन्नाःकथं वै
 मुक्तिमाप्स्यथ ॥ ६१ ॥ एतद्यूर्यंवदध्वंमेशर्मवोऽथभविष्यति ॥ इत्येवमुदिता-
 स्तेनपितरोऽत्यंतदुःखिताः ॥ ६२ ॥ तमूचुःकरुणांवाचंधर्मश्रुतिपुरःसरं ॥ पि-
 तरऊचुः ॥ ॥ वयंश्रीवत्सगोत्रीयाभुविसंतानवर्जिताः ॥ ६३ ॥ पिंडश्राद्ध-
 विहीनाश्चतेनपच्यामहेवयं ॥ निःसंतानोऽपिनोवंशोजातःपापैःकलौयुगे ॥
 ॥ ६४ ॥ नास्माकंपिंडदश्चास्तिवंशेपापात्क्षयंगते ॥ तेनांधकूपेपतनंनिस्तंतू-
 नांदुरात्मनां ॥ ६५ ॥ एकोहिवर्ततेवंशेधर्मवर्णोमहायशाः ॥ सविरक्तश्चरैल्लो-
 कान्नगार्हस्थ्यमुपेयिवान् ॥ ६६ ॥ तंतुनातेनबभ्रामोदूर्वानालावलंबिनः ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

निःस्तंबत्वाच्चतन्मूलमाखुःखादतिप्रत्यहं ॥ ६७ ॥ एकस्यैवावशिष्टत्वा-
त्किञ्चिन्मूलावशेषितः ॥ आखुनाखाद्यमानश्चवर्ततेसौम्यपश्यतं ॥ ६८ ॥
तस्यचायुःक्षयेतातशेषमाखुश्चरिष्यति ॥ पश्चात्कूपेपतिष्यामोदुरुत्तारंऽध-
तामसे ॥ ६९ ॥ तस्मात्त्वंचभुवंगत्वाधर्मवर्णप्रबोधय ॥ अस्मद्वाक्येर्दयापा-
त्रैर्गार्हस्थ्येविमुखंमुनिं ॥ ७० ॥ पितरस्तेभृशार्ताहिनरकेपतितामया ॥ अं-
धकूपेदुरुत्तारेदृष्टादूर्वावलंबिनः ॥ ७१ ॥ सादूर्वावंशरूपाहितन्मूलंसंततिर्मु-
ने ॥ कालाख्योमूषकस्तस्यमूलंखादतिप्रत्यहं ॥ ७२ ॥ वंशनाशानुक्रमतए-
कस्त्वंचावशेषितः ॥ तेनमूलस्यदूर्वायानष्टंभागत्रयंमुने ॥ ७३ ॥ एकोभागोऽ

१ स्तंबो गुच्छः । २ भक्षयिष्यति । ३ दुस्तरे । ४ अत्यंतपीडिताः

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

१०६

वशिष्टोऽत्रयतस्त्वंवर्तसेभुवि ॥ किञ्चित्त्वादतितंत्वाखुस्तवचायुःक्षयक्रमात् ॥
 ॥ ७४ ॥ परेतैत्वयिचास्माकंतवापिपतनंभवेत् ॥ कूपएवांधतामिस्रेसंतानेऽ
 पिक्षयंगते ॥ ७५ ॥ तस्माद्गार्हस्थ्यमास्थायकुरुसंततिवर्धनं ॥ तेनास्माकंतं-
 तुनास्याद्गतिरूर्ध्वानसंशयः ॥ ७६ ॥ एष्टं व्याबहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांव्रजे-
 त् ॥ यजेतवाऽश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सृजेत् ॥ ७७ ॥ यद्येकोऽपिचवैशाखेमा-
 घेवाकार्तिकेऽपिवा ॥ अस्मानुद्दिश्यवैस्नानंश्राद्धदानंकरिष्यति ॥ ७८ ॥ ते-
 नचोर्ध्वगतिर्भूयान्नरकादुद्धृतिश्चनः ॥ एकोवाविष्णुभक्तःस्यादेकोवाहरिवांस-
 री ॥ ७९ ॥ एकोवाशृणुयाद्विष्णोःकथांपापप्रणाशिनीं ॥ तस्यातीतंकुलशतं

१ मृते । २ तदर्थं यत्नः कार्यइत्यर्थः । ३ एकादशीव्रतकर्ता ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

भाविचापिकुलंशतं ॥ ८० ॥ अपिपापवृत्तंवापिनरकंनैवपश्यति ॥ किमन्यै-
 बहूभिःपुत्रैर्दयाधर्मविवर्जितैः ॥ ८१ ॥ यज्जातानार्चयंत्यद्वाविष्णुंनारायणंकु-
 ले ॥ नापुत्रस्यहिलोकोऽस्ति सर्वमेतज्जनाविदुः ॥ ८२ ॥ तत्रापिचदयायुक्तं
 सत्संतानंचदुर्लभं ॥ इतितंबोधयित्वातुवाक्यैरेतैश्चमूनातैः ॥ ८३ ॥ विरक्त-
 श्रोध्वरेताश्चगार्हस्थ्येत्वंमतिकुरु ॥ पितॄणांवचनंश्रुत्वाधर्मवर्णोऽतिविस्मितः
 ॥ ८४ ॥ प्रणम्यप्रांजलिःप्राहरुदन्वैजातवैपथुः ॥ नाम्नाहंधर्मवर्णश्चयुष्मद्वं-
 श्योदुराग्रही ॥ ८५ ॥ सत्रेश्रुत्वातुवचनंनारदस्यमहात्मनः ॥ जिह्वादाढ्यं
 गुह्यदाढ्यंनकस्यापिकलाविति ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वाचभुविपापिष्ठांस्तान्जनानभि-

१ सत्यं । २ सत्यैर्मधुरैश्च । ३ वेपथुः कंपः ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

१०७

शंकितः ॥ भीतोदुर्जनसंगत्याचरन्द्वापांतरेवसन् ॥ ८७ ॥ पादास्त्रयोगताह्य-
स्यकलेःपादेंऽतिमेपिच ॥ गताःसार्धत्रयोभागाइदानींजनकाइमे ॥ ८८ ॥ ना-
हंवैद्भिभवहुःखंवृथाजन्मगतंमम ॥ यस्मिन्कुलेत्वहंजातऋणंपित्रोर्नवैद्दृतं ॥
॥ ८९ ॥ किंतेनजातमात्रेणभूभारेणान्नशत्रुणा ॥ योजातोनार्चयेद्विष्णुंपितृ-
न्देवानृषींस्तथा ॥ ९० ॥ युष्मदाज्ञांकरिष्यामिमामाज्ञापयतक्षितौ ॥ यथा
नकलिबाधास्यात्तत्रसंसरतोऽपिमे ॥ ९१ ॥ कर्तव्यानिचकृत्यानिमयापुत्रेण
भूतले ॥ इत्युक्तास्तेनवंश्येनधर्मवर्णेनधीमता ॥ ९२ ॥ किंचिदाश्वस्तमन-
सइदमूचुर्महीपते ॥ पुत्रपश्यदशामेषांपितृणांतेमहात्मनां ॥ ९३ ॥ संतत्यभा-
वात्पततांदूर्वामात्रावलंबिनां ॥ त्वंगार्हस्थ्यमुपाश्रित्यसंतत्याऽस्मान्समुद्धर ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

॥ ९४ ॥ येचविष्णुकथासक्तायेस्मरंत्यनिशंहरिं ॥ येसदाचारनिरतानतान्वै
 बाधतेकलिः ॥ ९५ ॥ शालिग्रामशिलायस्यगृहेतिष्ठतिमानद ॥ अथवाभा-
 रतंगेहेनतंवैबाधतेकलिः ॥ ९६ ॥ यश्चवैशाखनिरतोमाघस्नानरतश्चयः ॥
 कार्तिकेदीपदातायोनतंवैबाधतेकलिः ॥ ९७ ॥ प्रत्यहंशृणुयाद्यस्तुकथांविष्णो-
 र्महात्मनः ॥ पापघ्नीमोक्षदादिव्यानतंवैबाधतेकलिः ॥ ९८ ॥ यद्गृहेवैश्व-
 देवंचयद्गृहेतुलसीशुभा ॥ यदंगणेशुभागौश्चनतंवैबाधतेकलिः ॥ ९९ ॥ त-
 स्माच्चैवहिपुत्रत्वंयुगेपापात्मकेपिच ॥ शीघ्रंगच्छभुवंपुत्रमासोऽयंमाधवाद्भयः
 ॥ १०० ॥ सर्वेषामुपकारायमेषसंस्थेदिवाकरे ॥ त्रिंशच्चतिथयःपुण्यामेषसं-
 स्थेदिवाकरे ॥ १ ॥ एकैकस्यांकृतंपुण्यंकोटिकोटिगुणंभवेत् ॥ तत्रापिचैत्रव-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २१ ॥

१०८

हुलेदर्शो नृणां च मुक्तिदः ॥ २ ॥ प्रियः सोऽपि हि देवानां सद्यो मुक्तिविधायकः ॥ ये-
 वं पितृन्समुद्दिश्य श्राद्धं कुर्वन्ति तद्दिने ॥ ३ ॥ सोऽदकुंभं पिण्डदानं तदक्षय्यफलं भ-
 वेत् ॥ ये च कुर्वन्ति वै श्राद्धममायां च मधौ सुत ॥ ४ ॥ तैः कृता तु गयाक्षेत्रे श्राद्ध-
 कोटिर्न संशयः ॥ यदि चाद्धामधौ मासे शकेनापि च श्राद्धकृत् ॥ ५ ॥ को-
 टिश्राद्धं गयायां तु कृतं तेन न संशयः ॥ कुंभं च पानकैः पूर्णं कर्पूरागुरुवासितं ॥ ६ ॥
 यो न दद्यान्मधौ दर्शं स पितृन् न संशयः ॥ यो दद्याच्च मधौ दर्शं स पानीयं करीर-
 कं ॥ ७ ॥ श्राद्धं च भक्तिसंयुक्तः कुरुते स्वकुलोद्धृतिं ॥ पितृणां च तदा लोके न दी-
 चामृतवर्षिणी ॥ ८ ॥ कुंभदानात्प्रस्रवति श्राद्धदानाद्भ्रुवा इमे ॥ अन्नसूपघृता-
 पूपलह्यपेयमुकर्दमा ॥ ९ ॥ तस्माद्भुवं च गच्छन्त्यदा चाऽमा भविष्यति ॥ कुरु

॥ वैशाखमाहान्म्य अध्याय २१ ॥

श्राद्धं पिण्डदानं सोदकुंभं महामते ॥ ११० ॥ सर्वेषामुपकाराय गार्हस्थ्यं च समाश्रय ॥ धर्मार्थकामैः संतुष्टः प्राप्य संतानमुत्तमं ॥ ११ ॥ पुनश्च मुनिवृत्तिस्त्वं सुखं द्वीपेषु संचर ॥ इत्यादिष्टः पितृभिश्च तूर्णं भूमिययौ मुनिः ॥ १२ ॥ चैत्रे मासं मेष संस्थे पुण्ये तस्मिन् दिवाकरे ॥ प्रातः स्नात्वा च संतर्प्य पितृन् देवान् नृषींस्तथा ॥ १३ ॥ सोदकुंभं तथा श्राद्धं कृत्वा पापविनाशनं ॥ तेन दत्त्वा पितृणां च मुक्तिमावृत्तिवर्जितां ॥ १४ ॥ स्ववं विवाहमकरोत्संततिं प्राप वै सतीं ॥ लोके प्रख्यापयामास तां तिथिं पापनाशिनीं ॥ १५ ॥ स्वयं पुनर्मुनिर्भूत्वा गंधमादनमाययौ ॥ तस्मात्पुण्यतमश्चैष मधोर्दर्शः शुभावहः ॥ १६ ॥ नानेन सदृशी लोके

१ पुनर्जन्मरहितां । २ पर्वतविशेषं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २२ ॥

२०९

तिथिर्दृष्टाश्रुतापिवा ॥ १७ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नारदांबरी-
षसंवादे कलिधर्मनिरूपणे धर्मवर्णपितृमुक्तिर्नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ॥
॥ श्रुतदेव उवाच ॥ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि माहात्म्यं पापनाशनं ॥ अक्ष-
य्यायास्तृतीयायाः सिते पक्षे च माधवे ॥ १ ॥ ये कुर्वन्ति च तस्यां वै प्रातः स्नानं भ-
गोदये ॥ ते सर्वे पापनिर्मुक्ता यांति विष्णोः परं पदं ॥ २ ॥ देवान् पितॄन्मुनीन् य-
स्तु कुर्यादुद्दिश्य तर्पणं ॥ तेनाधीतं च तेनेष्टं तेन श्राद्धशतं कृतं ॥ ३ ॥ मधुसूदन
मभ्यर्च्य कथां शृण्वन्ति ये नराः ॥ अक्षय्यायां तृतीयायां तेन रामुक्तिभागिनः ॥
॥ ४ ॥ ये दानं तत्र कुर्वन्ति मधुद्विट्प्रीतये शुभं ॥ तदक्षय्यं फलं त्येव मधुशासन-
शासनात् ॥ ५ ॥ देवर्षिपितृदेवत्यातिथिरेषा शुभावहा ॥ त्रयाणां तृप्तिदात्री

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २२ ॥

चकृते धर्मे सनातने ॥ ६ ॥ प्रख्यातिश्च तिथेरस्याः केन चासीत्तदप्यहं ॥ व-
क्ष्यामि नृपशार्दूलसावधानमनाः शृणु ॥ ७ ॥ पुरा पुरंदरस्यासीद्युद्धं च बलिना
सह ॥ देवानां चैव दैत्यानां द्वंद्वयुद्धमभूत्तदा ॥ ८ ॥ सनिर्जित्य बलिं दैत्यं पा-
तालतलवासिनं ॥ पुनर्भुवं समासाद्य चोत्थ्य स्याश्रमं ययौ ॥ ९ ॥ तत्रापश्य-
च्च तत्पत्नीं गुर्विणीं मंदगामिनीं ॥ चलच्छोणितटां वद्धरत्नकांचीं सुमध्यमां ॥
॥ १० ॥ कणत्कं कणनिक्काणजितमत्तालिको किलां ॥ बल्लुगुचित्रां वरां रामां मंजु-
वाचं शुचिस्मितां ॥ ११ ॥ लसत्कुंभस्थलाभ्यां च कुचाभ्यामुपशोभितां ॥
हसत्पद्ममुखां दिव्यां न्यक्कृतोत्पललोचनां ॥ १२ ॥ केतक्युदरपांडुभ्यांगं-

१ गर्भिणीं । २ श्रोणिर्नितंबः । ३ शोभनकटिदेशां । ४ बल्लुगु सुंदरं । ५ न्यक्कृते तिरस्कृते उत्पले याभ्यां ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २२ ॥

११०

डाभ्यांचमनोरमां ॥ श्रमोच्छंसंतोमीनाक्षींपर्णशालामुखेस्थितां ॥ १३ ॥
 स्वपतींशयनेकापिदृष्ट्वातामोहमागतः ॥ बलात्कारेणबुभुजेगुर्विणींपाकशास-
 नः ॥ १४ ॥ गर्भस्थस्तुतदापिंडःस्वस्यघातविशंकया ॥ छादयामासवैयोने-
 द्वारंपादेनदुःखितः ॥ १५ ॥ ततश्चस्कंदवीर्यतद्रूमावेवबलद्विषः ॥ गर्भस्था-
 यचुकोपासौभगवान्पाकशासनः ॥ १६ ॥ तंशशापचगर्भस्थंरुषाताम्रांत-
 लोचनः ॥ जात्यंधोभवदुर्बुद्धेमाऽवामंस्थायतःपदा ॥ १७ ॥ प्रच्छाद्ययोनि-
 द्वारंचततोदीर्घतमाहुयः ॥ पादात्प्रस्कंदिताद्वीर्याज्जयंतःसमजायत ॥ १८ ॥
 पश्चादिंद्रोययौशीघ्रमृषेःशापविशंकितः ॥ पलायंतंहरिंदृष्ट्वाजहसुर्वटवोऽखि-

१ श्रमासहामित्यर्थः । २ अस्खलत् । ३ अवज्ञातवानसि ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २२ ॥

लाः ॥ १९ ॥ ततस्तु ब्रीडितो भूत्वा ययौ मेरोर्महागुहां ॥ तत्र लीनश्च चारासौ-
दुश्चरं वै तपोमहत् ॥ २० ॥ मेरोर्निलीयवसतिदेवं द्रेलज्जयान्विते ॥ गूढौ वै-
ज्ञायतां वार्तां दैतेया बलिपूर्वकाः ॥ २१ ॥ स्वर्गमाक्रम्य बुभुजुर्देवं द्रस्यामराव-
तीं ॥ दिक्पालानां विभूतींश्च शंभराद्या बलीयसः ॥ २२ ॥ बलाहुभुजिरेहीन-
नाथेराष्ट्रे दिवौ कसां ॥ रक्षितारमजानंतो देवाश्चाग्निपुरोगमाः ॥ २३ ॥ पप्र-
च्छुर्धिषणं देवं देवाचार्यमकल्मषं ॥ पप्रच्छुरिंद्रवृत्तांतं क्व वै तिष्ठति नः प्रभुः ॥ २४ ॥
दैत्याक्रांतमिदं राष्ट्रं हीननाथं दिवौ कसां ॥ कुतो नायाति देवोऽसौ भूयान्कालो ग-
तो विभोः ॥ २५ ॥ तं यामो यत्र धिषणप्रार्थयामश्च तं विभुं ॥ इति पृष्ठस्तदा देवै-
र्धिषणस्तानुवाच ह ॥ २६ ॥ रसातले बलिं जित्वा चोत्थ्य स्याश्रमं ययौ ॥ भु-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २२ ॥

१११

क्त्वापत्नींतुधाष्ट्येनतच्छिष्यैरेवनिंदितः ॥ २७ ॥ व्रीडितस्तुदिवंयातुंगुहांमे-
रोर्विवेशह ॥ तत्रैवास्तेशचीयुक्तःस्वकृतंचिंतयन्विभुः ॥ २८ ॥ इतितस्यव-
चःश्रुत्वादेवाअग्निपुरोगमाः ॥ गुहांमेरोर्ययुःशीघ्रं दृष्ट्वाप्रार्थयितुंविभुं ॥ २९ ॥
तत्र दृष्ट्वागुहालीनंदेवेंद्रं पाकशासनं ॥ तुष्टुवुर्विविधैःस्तोत्रैस्तदीयैर्लोकविश्रुतैः ॥
॥ ३० ॥ इंद्रतुभ्यंनमस्तेस्तुसर्वदेवाधिपायते ॥ वयंदैत्यैरदिताश्चत्वयाही-
नाभृशार्दिताः ॥ ३१ ॥ स्थानभ्रष्टाश्चरामोऽगनानादेशेषुदुःखिताः ॥ तस्मा-
दागत्यदेवेंद्रजहिशत्रूनरिंदम ॥ ३२ ॥ इतिस्तुतस्तदादेवैर्निश्चक्रामगुहामु-
खात् ॥ लज्जयावनतोभूत्वापश्यन्भूमिंचक्षुषा ॥ ३३ ॥ नकिंचिदपिप्रोवा-
चदुःखाद्गद्गदभाषणः ॥ तद्ज्ञात्वाधिषणःप्राहतंसुरेंद्रंभयानतं ॥ ३४ ॥ मा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २२ ॥

शंकातेसुरपतेकर्माधीनमिदंजगत् ॥ मानामानौसुखंदुःखंलाभालाभौजयाज-
 यौ ॥ ३५ ॥ पूर्वकर्मानुरोधेनभवंत्येतेनसंशयः ॥ जीवःकर्मानुगोदुःखंदिष्टदै-
 वेनकालतः ॥ ३६ ॥ प्राज्ञाःप्राप्यनशोचंतिनप्रहृष्यंतिवैसुखात् ॥ तस्मा-
 त्प्रारब्धतःप्राप्तंदुःखंचेदंतवप्रभो ॥ ३७ ॥ तत्प्राप्यमघवन्दुःखंनैवशोचितुम-
 र्हसि ॥ इत्युक्तोगुरुणाप्राहमघवानमराधिपान् ॥ ३८ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥
 ॥ परस्त्रीसंगदोषेणबलंवीर्यंयशोऽमलं ॥ मंत्रशक्तिःशस्त्रशक्तिर्विद्याशक्तिश्चमे-
 हता ॥ ३९ ॥ अभवंनष्टवीर्योऽद्यतूष्णींतेनवसाम्यहं ॥ श्रुत्वासुरपतेर्वाक्यंदे-
 वाआचार्यसंयुताः ॥ ४० ॥ मंत्रयामासुरेकांतेपुनस्तस्यबलाप्तये ॥ तदागु-
 रुश्चतान्प्राहकरुणंविद्वदुत्तमः ॥ ४१ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ मासो

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २२ ॥

११२

वैशाखनामायंप्रियोवैमधुर्घातिनः ॥ सर्वाश्चतिथयःपुण्यामासेऽस्मिन्माधवप्रि-
ये ॥ ४२ ॥ तत्रापिचसितेपक्षेतृतीयाचाक्षयाह्वया ॥ यस्तस्यांस्नानदानादि
श्राद्धंचैवकरोतिवै ॥ ४३ ॥ तस्यपापसहस्राणिनश्यंत्येवनसंशयः ॥ अनं-
द्यंतथैश्वर्यंबलंधैर्यंभवन्तिच ॥ ४४ ॥ तस्मात्तस्यांतृतीयायांहरिणावलविद्वि-
षा ॥ स्नानदानादिसद्धर्मान्कारयामोहिताप्तये ॥ ४५ ॥ भविष्यतिचसाश-
क्तिर्विद्यायांमंत्रशस्त्रयोः ॥ बलंधैर्यंयशश्चैवयथापूर्वंभविष्यति ॥ ४६ ॥ इत्ये-
वंतुविचार्याथगुरुर्देवैःसमाहितः ॥ इंद्रेणकारयामासधर्मानेतान्हरिप्रियान् ॥
॥ ४७ ॥ अक्षय्यायांतृतीयायांभुक्तिमुक्तिफलप्रदान् ॥ तेनपूर्ववदेवासीद्वलंधै-

१ विष्णोः । २ निर्मलं । ३ इंद्रेण ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २२ ॥

र्यादिकं हरेः ॥ ४८ ॥ परस्त्रीसंगदोषोऽपि सद्य एव व्यलीयत ॥ पश्चाद्वताशु-
भः शक्रो राहोर्मुक्त इवोडुपः ॥ ४९ ॥ पश्चाद्देवैः समायुक्तो विनिर्जित्य तथाऽसुरा-
न ॥ देवतानां तथा मध्ये शुशुभे च हरिर्यथा ॥ ५० ॥ तृतीयायाश्च माहात्म्याद्वा-
ग्योद्रिक्तोऽमरावतीं ॥ विवेश विभर्वैः सार्धं शंखतूर्यादिनिःस्वनैः ॥ ५१ ॥
अनुज्ञाताश्च शक्रेण स्वधामानिययुः सुराः ॥ ततस्ते यज्ञभागांश्च लेभिरेच यथा
पुरा ॥ ५२ ॥ पिंडभागांश्च पितरो यथा पूर्वं प्रपेदिरे ॥ स्वाध्यायैर्मुनयस्तुष्टा दै-
त्यानां च पराजयात् ॥ ५३ ॥ तदा प्रभृतिलोकेऽस्मिंस्तृतीया चाक्षयाद्दृया ॥ प्र-
ख्याता सर्वलोकेषु देवर्षिपितृतुष्टिदा ॥ ५४ ॥ तस्मात्पुण्यतमा चैषा सर्वकर्म-

१ विनष्टः । २ चंद्रः । ३ भाग्योत्कर्षवान् ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

११३

निकृंतनी ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदानृणांतृतीयाचाक्षयाह्वया ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्री-
स्कंदपुराणेवैशाखमाहात्म्येनारदांवरीषसंवादेअक्षय्यतृतीयामहिमकथनंनाम
द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ ॥ तिथिष्वेतासुपुण्यासु
द्वादशीसितपक्षगा ॥ वैशाखेमासिराजेंद्रसर्वाघौघविनाशिनी ॥ १ ॥ किंदा-
नैः किंतपोभिश्चकिमुपोष्यैर्व्रतैश्चकिं ॥ किमिष्टैश्चैवपूर्तैश्चद्वादशीयैर्नसेविता
॥ २ ॥ गंगायामुपरागेतुयोदद्याद्गोसहस्रकं ॥ द्वादश्यामाधवेमासिप्राप्तोत्येक-
गवार्पणात् ॥ ३ ॥ गंगायार्चैवदुर्भिक्षेप्रत्यहंकोटिभोजनात् ॥ तत्फलंसमवा-
प्नोतिद्वादश्यामेकभोजनात् ॥ ४ ॥ यद्वत्तमर्हतेचान्नंद्वादश्यांचसितेशुभे ॥

१ ग्रहणे । २ योग्याय ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

सिक्थेसिक्थेभवेत्तस्यकोटिब्राह्मणभोजनं ॥ ५ ॥ योदद्यात्तिलपात्रंतुद्वादश्यां
मधुसंयुतं ॥ निर्धृताखिलबंधस्तुविष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ एकादश्यांसितेपक्षे
कुर्याज्जागरणंहरेः ॥ सजीवन्नेवमुक्तःस्यात्तुष्टाःस्युःसर्वदेवताः ॥ ७ ॥ कोटीं-
दुसूर्यग्रहणेतीर्थान्याप्नुत्ययत्फलं ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिप्रातःस्नात्वाहरेर्दिने ॥
॥ ८ ॥ तुलस्याःकोमलैःपत्रैर्द्वादश्यांविष्णुमर्चयेत् ॥ ससर्वकुलमुद्धृत्यविष्णु-
लोकेमहीयते ॥ ९ ॥ द्वादश्यांमाधवेमासियोदद्याद्वांसवत्सकां ॥ सकोटिकुल-
मुद्धृत्यविष्णुलोकाधिपोभवेत् ॥ १० ॥ यमंपितृन्गुरुन्देवान्विष्णुमुद्दिश्यमा-
नवः ॥ माधवेशुक्लद्वादश्यांसोदकुंभंसदक्षिणं ॥ ११ ॥ दध्यन्नंचैवयोदद्यात्त-

१ पक्तं दुले ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

११४

स्यपुण्यफलंशृणु ॥ प्रयागेप्रत्यहंचैवकुर्याद्यःकोटिभोजनं ॥ १२ ॥ यावत्संव-
त्सरंपुण्यंषडसान्नेर्मनोरमैः ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिमधुशासनशासनात् ॥ १३ ॥
शालिग्रामशिलादानंयःकुर्याद्वादशीदिने ॥ वैशाखेशुक्लपक्षेतुसर्वपापैःप्रमुच्य-
ते ॥ १४ ॥ सप्तद्वीपवतींभूमिं गंगायांचरविग्रहे ॥ योदद्यात्कोटिवारंतुतेनतु-
ल्यंफलंविद्धे ॥ १५ ॥ द्वादश्यांपयसायस्तुस्नापयेन्मधुसूदनं ॥ राजसूया-
श्वमेधाभ्यांयत्फलंपरिजायते ॥ १६ ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिगंगायांनात्रसंश-
यः ॥ पंचामृतैश्चयोविष्णुंभक्त्यासंस्नापयेद्विभुं ॥ १७ ॥ ससर्वकुलमुद्धृत्यविष्णु-
लोकेमहीयते ॥ योदद्यात्पानकंत्यस्यांसायाह्नेप्रीतयेहरेः ॥ १८ ॥ जीर्णपापं
जहात्याशुजीर्णांत्वचमिवोरगः ॥ सायाह्नेचैवयोदद्यादुर्वारुकरसायनं ॥ १९ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

भवेन्मुक्तःकर्मबंधादुर्वारुकरसायनात् ॥ इक्षुदंडंचूतफलंदद्याद्रंभाफलानिच ॥
 ॥ २० ॥ नविच्छित्तिःसंततेःस्यात्तस्यवैशतपूरुषं ॥ योदद्याद्रंधलेपंतुसायाहे
 द्वादशीदिने ॥ २१ ॥ बाह्योपघातैःसकलैर्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ यत्किंचित्कु-
 रुतेपुण्यंद्वादश्यांराजसत्तम ॥ २२ ॥ माधवेतुसितेपक्षेतदक्षय्यफलंभवेत् ॥
 प्रख्यातिमस्यावक्ष्यामियेनजातेतिभूमिप ॥ २३ ॥ श्रवणात्सर्वपापघ्नींसर्व-
 मंगलदायिनीं ॥ पुराकाश्मीरदेशेतुद्विजोदेवव्रताह्वयः ॥ २४ ॥ तस्यासी-
 न्मालिनीनामतनयाचारुरूपिणी ॥ ददौतांसत्यशीलायविप्रवर्यायधीमते ॥
 ॥ २५ ॥ तांगृहीत्वाययौधीमान्स्वदेशंयवनाह्वयं ॥ रूपयौवनसंपन्नातस्यनै-
 वप्रियाऽभवत् ॥ २६ ॥ सदाविद्वेषसंयुक्तस्तस्यांतिष्ठतिनिष्ठुरः ॥ नान्यस्य

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

२१५

कस्यचिद्द्वेषीतांविनानृपतेपतिः ॥ २७ ॥ तस्मिन्साक्रोधसंयुक्तावशीकरणलं-
पटा ॥ अपृच्छत्प्रमदाराजन्यास्त्यक्ताःपतिभिःपुरा ॥ २८ ॥ ताभिरुक्तातुसा
भूपवश्योभर्ताभिविष्यति ॥ अस्माकंप्रत्ययोजातोभर्तृत्यागावमाननात् ॥ २९ ॥
प्रयुज्यभेषजंवश्यंनीताहिपतयःपुरा ॥ योगिनींत्वंतुगच्छाद्यदास्यतेभेषजंशु-
भं ॥ ३० ॥ नविकल्पस्त्वयाकार्योभवितादासवत्पतिः ॥ योगिनीमंदिरंग-
त्वातासांवाक्येनभूपते ॥ ३१ ॥ प्रसादमतुलंतस्यालेभेदुश्चारिणीसती ॥ श-
तस्तंभसमायुक्तांकुटीभेजेत्वरान्विता ॥ ३२ ॥ सुविस्तृतांसुवर्चस्कांतथैवाया-
तयामिकां ॥ प्रावृतांदीर्घवस्त्रेणमुधालेपेनवर्तितां ॥ ३३ ॥ दीर्घाभिश्चसटा-
भिस्तुप्रावृतादीतिसंयुता ॥ परिचारसुखोपेतावीक्षमाणाशनैःशनैः ॥ ३४ ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

अक्षसूत्रकरासातुजपंतीप्रार्थितातया ॥ ददौवश्यकरंमंत्रंक्षोभकंप्रत्ययान्वितं
 ॥ ३५ ॥ ततःसाप्रणताभूत्वापद्भ्यांदत्वांगुलीयकं ॥ वज्रमाणिक्यसंयुक्तम-
 तिरक्तप्रभान्वितं ॥ ३६ ॥ मृदुकांचनसंयुक्तंभानुरश्मिसमद्युति ॥ ततोदृष्ट्वातु
 संतुष्टापादस्थंचांगुलीयकं ॥ ३७ ॥ हृष्टयाचतयाज्ञातंतत्पतेरवमानजं ॥ त-
 दोक्ताहितयाभूपतापस्याहितयुक्तया ॥ ३८ ॥ चूर्णोरक्षान्वितोह्येषसर्वभूतव-
 शंकरः ॥ चूर्णंभर्तारिसंयुज्यरक्षांग्रीवाश्रयांकुरु ॥ ३९ ॥ भविष्यतिपीतव-
 श्योनान्यायास्यतिसुंदरि ॥ नाप्रियंवदतिक्वापिदुश्चारिण्यास्तवापिच ॥ ४० ॥
 चूर्णरक्षांगृहीत्वासाप्राप्ताभर्तृगृहंपुनः ॥ प्रदोषेपयसायुक्तश्चूर्णोभर्तारियोजितः
 ॥ ४१ ॥ ग्रीवायांहिकृतारक्षानविचारःकृतस्तया ॥ तदासपीतचूर्णस्तुभर्तानृ-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

११६

पवरोत्तम ॥ ४२ ॥ तच्चूर्णात्क्षयरोगोऽभूत्पतिःक्षीणोदिनेदिने ॥ गुह्येतुकृम-
 योजाताघोरादुष्टव्रणोद्भवाः ॥ ४३ ॥ दिनैःकतिपयैराजन्पत्यावेवमवस्थि-
 ते ॥ उवासस्वेच्छयासापिपुंश्चलीदुष्टचारिणी ॥ ४४ ॥ हततेजास्ततोभर्ता
 तामुवाचाकुलेंद्रियः ॥ क्रंदमानोदिवारात्रंदासोऽस्मितवशोभने ॥ ४५ ॥ त्रा-
 हिमांशरणंप्राप्तंनकांक्षेयपरस्त्रियं ॥ तत्तस्यक्रंदितंज्ञात्वाभीतासामेदिनीपते ॥
 ॥ ४६ ॥ अलंकारकृतेपत्युर्जीवनेच्छुर्नवैतदा ॥ योगिनींचययौशीघ्रंतस्यैसर्वेन्य-
 वेदयत् ॥ ४७ ॥ तयाचभेषजंदत्तंद्वितीयंदाहशांतये ॥ दत्तेचभेषजेतस्मि-
 न्स्वस्थोऽभूत्तक्षणात्पतिः ॥ ४८ ॥ पूर्वचूर्णोद्भवोदाहःशांतस्तस्याभवत्तदा ॥
 ततःप्रभृतिभर्ताचवश्योऽभूद्भवनेस्थितः ॥ ४९ ॥ तिष्ठत्युपपतिर्गेहेगृहकृत्या-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

पदेशतः ॥ सर्ववर्णसमुद्भूताजारास्तिष्ठतिवैगृहे ॥ ५० ॥ नकिंचिद्वचनेशक्ति-
 भर्तुर्जाताकथंचन ॥ ततस्तेनैवदोषेणसर्वांगेषुचजज्ञिरे ॥ ५१ ॥ कृमयश्चा-
 स्थिभेत्तारःकालांतकयमोपमाः ॥ तैर्नासाजिह्वयोश्चासीच्छेदःकर्णद्वयस्यच ॥
 ॥ ५२ ॥ स्तनयोश्चांगुलीनांचपंगुत्वमपिचागतं ॥ तेनपंचत्वमापन्नागतानर-
 कयातनां ॥ ५३ ॥ ताम्रभाण्डेचसादग्धायुगानांशतपंचकं ॥ सूक्ष्माणितिल-
 मात्राणिकृत्त्वौखंडान्यनेकशः ॥ ५४ ॥ भक्ष्यमाणानिराहारारुदतीस्वेनकर्मणा
 ॥ श्वानयोनिषुसंजाताशतवारंपुनःपुनः ॥ ५५ ॥ छिन्ननासाछिन्नकर्णाकृमि-
 मूर्धानिरंतरं ॥ छिन्नपुच्छाभग्नपादाताडिताचगृहेगृहे ॥ ५६ ॥ पश्चात्सौवीर-

१ गृहकर्ममिषेण । २ छित्त्वा ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

११७

देशेषुपद्मबंधोर्द्विजस्यच ॥ दास्यागृहेशुनीजातावहुदुःखसमाकुला ॥ ५७ ॥
 छिन्नकर्णाछिन्ननासाछिन्नपुच्छांगिरातुरा ॥ कृमिपणशिरानित्यंकृमियोनिश्च
 तिष्ठति ॥ ५८ ॥ एवंत्रिंशद्गतावर्षास्तस्मिन्जन्मनिभूमिप ॥ दैवात्कर्मविपा-
 केनवैशाखेमेषगेरवौ ॥ ५९ ॥ द्वादश्यांशुक्लेपक्षेतुपद्मबंधोस्तनूभवः ॥ नद्यां
 स्नात्वाशुचिर्भूत्वासार्द्रवस्त्रोगृहंययौ ॥ ६० ॥ तुलसिवेदिकांप्राप्यपादाववनिने-
 जह ॥ वेदिकायाअधोदेशेसाशुनीस्वापमागता ॥ ६१ ॥ प्राक्सूर्योदयवेला-
 याःपादोदकपरिप्लुता ॥ सद्योध्वस्ताशुभाजाताजातिस्मृतिरभूत्क्षणात् ॥ ६२ ॥
 स्मृत्वाकर्मकृतंपूर्वसाशुनीतापसंतदा ॥ चुक्रोशकरुणंदीनामुनैत्राहीतिवैपुनः ॥
 ॥ ६३ ॥ स्वकर्मचमुनींद्रायस्मृत्वाचख्यौभयाकुला ॥ भर्तुर्विषप्रयोगंतुस्व-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

स्यदुश्चरितंतथा ॥ ६४ ॥ याऽन्यापियुवतीब्रह्मन्भर्तुर्वश्यंसमाचरेत् ॥ वृथा-
धर्मादुराचारापच्यतेताम्रभाजने ॥ ६५ ॥ भर्तानाथोगुरुर्भर्ताभर्तादैवतमुत्तमं ॥
विप्रियंतस्यकृत्वास्त्रीकथंसुखमवाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ तिर्यग्योनिशतंयातिकृमि-
कोटिशतानिच ॥ तस्माद्भूसुरकर्तव्यंस्त्रीभिर्भर्तुर्वचःसदा ॥ ६७ ॥ साहंया-
स्येपुनर्योनिंकुत्सितांयातनान्वितां ॥ यदिनोद्धरसेब्रह्मन्नद्यत्वदृष्टिसंमुखां ॥
॥ ६८ ॥ तस्मादुद्धरमांब्रह्मन्दुष्कृतांपापचारिणीं ॥ सुकृतस्यप्रदानेनवैशा-
खेशुक्लपक्षके ॥ ६९ ॥ याकृतातुत्वयाब्रह्मन्द्वादशीपुण्यवर्धिनी ॥ तस्यांत्वया
कृतंपुण्यंस्नानदानान्नभोजनैः ॥ ७० ॥ दुश्चारिण्याअपिब्रह्मंस्तेनमुक्तिर्भवि-
ष्यति ॥ यस्यांतूषसिस्वगृहेस्नात्वापिमनुजःकिल ॥ ७१ ॥ सर्वतीर्थफलावाप्तिं

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

११८

लभतेनात्रसंशयः ॥ तप्तंजप्तंहुतंदत्तंकृतंदेवार्चनादियत् ॥ ७२ ॥ तदक्ष-
य्यफलंज्ञेयंयत्कृतंद्वादशीदिने ॥ एवंविधफलंयत्स्यात्तद्देहिसकलंमम ॥ ७३ ॥
द्वादश्यामुपवासेनत्रयोदश्यांतुपारणात् ॥ यत्फलंस्यात्तदप्यद्वातेनमुक्तिर्भवि-
ष्यति ॥ ७४ ॥ दयांकुरुमहाभागदीनायांदीनवत्सल ॥ दीननाथोजगन्नाथो
युष्मन्नाथोजनार्दनः ॥ ७५ ॥ तदीयास्तादृशाएवयथाराजातथाप्रजाः ॥ वै-
वस्वतपदध्वंसिन्परित्राहिमुदुःखितां ॥ ७६ ॥ त्वद्वारवासिनींदीनांशुनींमां
दीनवत्सल ॥ ब्रह्महत्यासहस्रंवागोहत्यानांसहस्रकं ॥ ७७ ॥ अगम्यानांच
कोटिश्चदहत्येषाशुभातिथिः ॥ तस्यांकृतंमहापुण्यंमह्यंदत्तामहामुने ॥ ७८ ॥
मामुद्धरसमुद्विग्नांदीननाथदयांकुरु ॥ अंतंतुभ्यंद्विजेंद्रायनमउक्तिंविधेमहि ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

॥ ७९ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाशुनीमाहमुनेःसुतः ॥ स्वकृतंजंतवोऽभ्रंति सु-
खदुःखात्मकंशुनि ॥ ८० ॥ तस्मात्किमुत्वयाकार्यंक्षुद्रयापापशीलया ॥ य-
याभर्तावशंनीतोरक्षाचूर्णादिभिर्द्विजः ॥ ८१ ॥ साधुभ्योयत्कृतंपापंस्वस्यदुःख-
करंभवेत् ॥ साधुभ्योयत्कृतंपुण्यंस्वस्यदुःखहरंभवेत् ॥ ८२ ॥ उभयभ्रंशिता-
मेतिपापेभ्योयत्कृतंभवेत् ॥ शर्करामिश्रितंक्षीरंकाद्रवेयेनिवेदितं ॥ ८३ ॥
विषवृद्धिकरंदृष्टमेवंपापकरंभवेत् ॥ वदत्येवंमुनिसुतेशुनीदुःखेनदपिता ॥ ८४ ॥
पुनश्चुक्रोशोर्ध्वमुखीतत्पित्रेबहुभाषिणी ॥ पद्मबंधोपरित्राहिशुनीत्वद्वारवासि-
नी ॥ ८५ ॥ त्वदुच्छिष्टाशिनीनित्यंत्वंपाहीतिपुनःपुनः ॥ स्वपोष्यायेहिवर्त्त-
तेगृहस्थस्यमहात्मनः ॥ ८६ ॥ तेषामुद्धरणंकार्यमितिधर्मविदांमतं ॥ चांडा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

११२

लावायसाश्चैवसारमेयाश्चनित्यशः ॥ ८७ ॥ गृहस्थानांदयापात्रंप्रत्यहंबलि-
भोजिनः ॥ यःशक्तो नोद्धरेत्पोष्यंरोगाद्युपैहतंयदि ॥ ८८ ॥ सोऽथ पतेन्नसं-
देहइतिवेदविदांमतं ॥ भर्तारमेकंजगतांहिकर्ताकृत्वात्मनापातिसमस्तजंतून्
॥ ८९ ॥ दारादिरूपव्यपदेशतोहरिस्तस्मात्तदाज्ञाखलुपोष्यरक्षा ॥ तां
पोष्यरक्षांपरित्ठेत्यजंतुर्देवेनकृतांयदिवर्ततेऽन्यधीः ॥ ९० ॥ सएवद्रोग्धास-
कलस्यहंताकीर्णोश्लोकंनितरांप्रयाति ॥ कर्तव्यत्वादयालुत्वादीनामुद्धरदुर्म-
तिं ॥ ९१ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वादुःखार्तायागृहेस्थितः ॥ निश्चक्रामगृहात्तू-
र्णंपद्मबंधुर्दयानिधिः ॥ ९२ ॥ किमेतदितितांप्राहपुत्रःसर्वेन्यवेदयत् ॥ सतु

१ श्वानः । २ पीडितं । ३ त्यक्त्वा । ४ यमलोकं ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

पुत्रवचःश्रुत्वा तमेवंप्राह विस्मितः ॥ ९३ ॥ ॥ पद्मबंधुरुवाच ॥ ममात्म-
जकथं वाक्यमीदृशं व्याहृतं त्वया ॥ न साधूनामिदं वाक्यं भवतीह च पावनं ॥
॥ ९४ ॥ आत्मसौख्यकराः पापा भवंति परिभाविताः ॥ पश्य पुत्रजनाः सर्वे परो-
पकरणाय वै ॥ ९५ ॥ शशीसूर्योऽथ पवनो मेदिनी हुतभुग्जलं ॥ चंदनं पादपाः
संतः परोपकरणे स्थिताः ॥ ९६ ॥ अस्थिदानं कृतं पुत्रकृपया हि दधीचिना ॥ दे-
वानामुपकाराय ज्ञात्वा दैत्यान् महाबलान् ॥ ९७ ॥ कपोतार्थं स्वमांसानि शिवि-
ना भूभुजापुरा ॥ प्रदत्तानि महाभाग श्येनाय क्षुधिताय वै ॥ ९८ ॥ जीमूतवाह-
नो राजापुरा सीत्क्षितिमंडले ॥ तेनापि जीवितं दत्तं गरुडाय महात्मने ॥ ९९ ॥
तस्माद्दयालुना भाव्यं भूसुरेण विपश्चिता ॥ शुद्धे वर्षति देवस्तु किमशुद्धेन वर्षति

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २३ ॥

१२०

॥ १०० ॥ किंनदीपयतेचंद्रश्चांडालानांगुहंसदा ॥ तस्मादहंशुनीमेतांयाचंतीं
चपुनःपुनः ॥ १ ॥ उद्धरिष्येनिजैःपुण्यैःपंकमग्रांचगांयथा ॥ इतिपुत्रनिरा-
कृत्यप्रतिजज्ञेमहामतिः ॥ २ ॥ दत्तंदत्तंमयापुण्यंद्वादशीदिनसंभवं ॥ शुनि
गच्छहरेर्धामनिर्धूताखिलकल्मषा ॥ ३ ॥ तद्वाक्यात्सहस्राभूपदिव्याभरणभू-
षिता ॥ विमुच्यदेहंजीर्णंतदिव्यरूपधराशुभा ॥ ४ ॥ शतादित्यप्रभाजाता
सावित्रीप्रतिमायथा ॥ जगामामंत्र्यतंविप्रद्योतयंतीदिशोदश ॥ ५ ॥ भुक्त्वा
दिविमहाभोगान्पश्चाज्जातामहीतले ॥ नरनारायणादेवादुर्वशीनामनामतः॥
॥ ६ ॥ वैशाखशुक्लद्वादश्याःप्रभावेणवरांगना ॥ देवानांचप्रियाजाताअप्सरस्त्वं
चसाययौ ॥ ७ ॥ यद्योगिगम्यंहुतभुक्प्रकाशंवरेण्यंपरमार्थरूपं ॥ यत्प्राप्य

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

संतोऽपि हियांति मोक्षं तत्प्रापरूपं च शुनीहि देवी ॥ ८ ॥ पश्चात्सपद्मबंधुर्हि तांति-
 थिं पुण्यवर्धनीं ॥ लोके प्रख्यापयामास मधुद्विट्प्राणवल्लभां ॥ ९ ॥ कोटींदुसूर्य-
 ग्रहणाधिकासासमस्तपुण्याधिकपुण्यरूपा ॥ यज्ञैः समस्तैरतिरिच्यमाना द्वि-
 जेन ख्याता भुवनत्रये च ॥ ११० ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे वैशाखमाहात्म्ये नार-
 दांवरीषसंवादेशु नीमोक्षप्राप्तिर्नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ श्रुतदेव उवाच ॥ ॥ यास्ति स्रस्ति थयः पुण्या अंतिमाः शुक्लपक्षके ॥ वैशा-
 खे मासिराजेंद्रपूर्णिमांताः शुभावहाः ॥ १ ॥ अंत्याः पुष्करिणीसंज्ञाः सर्वपापक्ष-
 यावहाः ॥ माधवे मासियः पूर्णस्नानं कर्तुं न च क्षमः ॥ २ ॥ तिथिष्वेतासु सस्ना-
 यात्पूर्णमेव फलं लभेत् ॥ सर्वदेवास्त्रयोदश्यांगर्जेतस्तं पुनंति हि ॥ ३ ॥ चत-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

१२१

दर्श्यांसयज्ञाश्चदेवाएतान्पुनन्तिहि ॥ पूर्णायांसर्वतीर्थैश्चविष्णुनासहसंस्थि-
ताः ॥ ४ ॥ ब्रह्मघ्नंवासुरापंवासर्वानेतान्पुनन्त्यपि ॥ एकादश्यांपुराजज्ञेवै-
शाख्याममृतंशुभं ॥ ५ ॥ द्वादश्यांपालितंतच्चविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ त्रयो-
दश्यांसुधांदेवान्पाययामासवैहरिः ॥ ६ ॥ जघानचचतुर्दश्यांदैत्यान्दे-
वविरोधिनः ॥ पूर्णायांसर्वदेवानां साम्राज्याप्तिर्बभूवह ॥ ७ ॥ ततोदेवाःसु-
संतुष्टाएतासांचवरंददुः ॥ तिसृणांचतिथीनावैप्रीत्युत्फुल्लविलोचनाः ॥ ८ ॥
एतावैशाखमासस्यतिस्रस्तुतिथयःशुभाः ॥ पुत्रपौत्रादिफलदानराणांपापहा-
निदाः ॥ ९ ॥ योमाधवेतुसंपूर्णेनस्नातिमनुजाधमः ॥ तिथित्रयेऽपिसस्नात्वा
पूर्णमेवफलंलभेत् ॥ १० ॥ तिथित्रयेऽप्यकुर्वाणःस्नानदानादिकंनरः ॥ चां-

॥ वैशाखमाहान्त्य अध्याय २४ ॥

डालींयोनिमासाद्यसभवेद्वह्नराक्षसः ॥ ११ ॥ उष्णोदकेनयःस्नातिमाधवेच
 तिथित्रये ॥ रौरवंनरकंयातियावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ १२ ॥ पितृन्देवान्समुद्दि-
 श्यदध्यन्नंनददातियः ॥ पैशाचींयोनिमासाद्यतिष्ठत्याभूतसंग्रवं ॥ १३ ॥ प्र-
 वृत्तानांचकामानांमाधवेनियमेकृते ॥ अवश्यंविष्णुसायुज्यंप्राप्यतेनात्रसंशयः
 ॥ १४ ॥ आमासंनियमाशक्तःकुर्यादेतद्दिनत्रये ॥ तेनपूर्णफलंप्राप्यमोदतेवि-
 ष्णुमांदिरे ॥ १५ ॥ योवैदेवान्पितृन्विष्णुंगुरुमुद्दिश्यमानवः ॥ नस्नानादिक-
 रंत्यद्वातस्यशापप्रदावयं ॥ १६ ॥ निःसंतानोनिरायुश्चनिःश्रेयस्कोभवेच्च-
 सः ॥ इतिदेवावरंदत्वास्वधामानिययुःपुरा ॥ १७ ॥ तस्मात्तिथित्रयंपुण्यंसर्वाघौ-
 घविनाशनं ॥ अंत्यपुष्करिणीसंज्ञंपुत्रपौत्रविवर्धनं ॥ १८ ॥ यानारीसुभ-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

१२२

गासूपपायसंपूर्णिमादिने ॥ ब्राह्मणाय सकृदद्यात्कीर्तिमंतं सुतं लभेत् ॥ १९ ॥
 कुटुंबभोजनं यस्तु गृहीकुर्याद्दिनत्रये ॥ दिने दिने ऽश्वमेधस्य फलमेति न संशयः ॥
 २० ॥ सहस्रनामपठनं यः कुर्याच्च दिनत्रये ॥ तस्य पुण्यफलं वक्तुं शक्तो दिवि वा-
 भुवि ॥ २१ ॥ सहस्रनामभिर्देवं पूर्णायां मधुसूदनं ॥ पयसा स्नाप्य वै याति विष्णुलोक-
 मकल्मषः ॥ २२ ॥ समस्तविभवे र्यस्तु पूजयेन्मधुसूदनं ॥ न तस्य लोकाः क्षीयंते युग-
 कल्पादिव्यत्यये ॥ २३ ॥ अस्नात्वा चाप्यदत्वा च वैशाखी च गताय दि ॥ सब्रह्म-
 हा गुरुधनश्च पितॄणां घातकस्तथा ॥ २४ ॥ श्लोकार्धं श्लोकपादं वा नित्यं भागव-
 तोद्भवं ॥ वैशाखे च पठन्मर्त्यो ब्रह्मत्वमुपपद्यते ॥ २५ ॥ यो वै भागवतं शास्त्रं शृ-
 णोत्येतद्दिनत्रये ॥ न पापैर्लिप्यते क्वापि पद्मपत्रमिवांभसा ॥ २६ ॥ देवत्वं म-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

नुजैःप्राप्तंकैश्चित्सिद्धत्वमेवच ॥ कैश्चित्प्राप्तोब्रह्मभावोदिनत्रयनिषेवणात् ॥
 ॥ २७ ॥ ब्रह्मज्ञानेनवैमुक्तिःप्रयागमरणेनवा ॥ अथवामासिवैशाखेनियमेन
 जलाप्लुतेः ॥ २८ ॥ नीलंवृषंसमुत्सृज्यवैशाख्यांचजलाप्लुतः ॥ समस्तबंध-
 निर्मुक्तःपुमर्थान्यातिसर्वथा ॥ २९ ॥ गांदद्याद्योद्विजेन्द्रायसीदंतेचकुटुंबिने ॥
 इहापमृत्युनिर्मुक्तःपरत्रचपरंब्रजेत् ॥ ३० ॥ स्नानदानविहीनस्तुवैशाखीचैवयो
 नयेत् ॥ श्वानयोनिशतंप्राप्यविष्टायांजायतेकृमिः ॥ ३१ ॥ तिस्रःकोटयोऽ
 र्धकोटिश्चतीर्थानिभुवनत्रये ॥ संभूयमंत्रयांचक्रुःपापसंघातशंकिताः ॥ ३२ ॥
 जनाअस्मासुपापिष्ठाविसृजंतिस्वकंमलं ॥ तदस्माकंकथंगच्छेदितिचिंतास-

१ स्नानात् । २ चतुर्विधपुरुषार्थान्प्राप्नोति । ३ दरिद्रायेत्यर्थः । ४ मोक्षं । ५ मिलित्वा ।

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

१२३

मन्विताः ॥ ३३ ॥ तीर्थपादंहरिंजग्मुःशरण्यंशरणंविभुं ॥ स्तुत्वाचबहुभिः
स्तोत्रैःप्रार्थयामासुरंजसा ॥ ३४ ॥ देवदेवजगन्नाथसर्वाघौघविनाशन ॥
जनाअस्मासुपापिष्ठाःस्नात्वापापानिसर्वशः ॥ ३५ ॥ विसृज्यत्वत्पदंयांति
त्वदाज्ञाधारिणोहरेः ॥ अस्माकंचैवतत्पापंकथंगच्छेज्जनार्दन ॥ ३६ ॥ त-
दुपायंवदार्तानांत्वत्पादशरणैषिणां ॥ इतितीर्थैःप्रार्थितस्तुभगवान्भूतभावनः
॥ ३७ ॥ प्रहसन्प्राहतीर्थानिमेघगंभीरयागिरा ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
॥ सितेपक्षेमेषसूर्येवैशाखेतुदिनत्रये ॥ ३८ ॥ सर्वतीर्थमयेपुण्येममापिप्राण-
वल्लभे ॥ यूयंभगोदयात्पूर्वंबहिःसंस्थजलाश्रुताः ॥ ३९ ॥ विमुक्ताघाःपुण्य-
रूपाभवताशुसुनिर्मलाः ॥ भवद्भिश्चविमुक्ताघैर्येनस्नातादिनत्रये ॥ ४० ॥

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

तेषु तिष्ठतु तत्पापं जनैर्युष्मद्विरेचितं ॥ इति तीर्थपदो विष्णुस्तीर्थानां च वरंददौ ॥
 ॥ ४१ ॥ अनुज्ञाय च तान्याशु तत्रैवांतरधीयत ॥ स्वधामानिततः प्रापुस्तानि
 तीर्थानि सर्वशः ॥ ४२ ॥ प्रतिवर्षं तु वैशाखे तथैवांत्यदिनत्रये ॥ विष्ण्वाज्ञ-
 माः प्रकुर्वन्ति प्रातः स्नानं भगोदये ॥ ४३ ॥ तेनाघौघं विमुच्यैव यांति निर्मलताम-
 हो ॥ ये तु स्नानं न कुर्वन्ति वैशाखांत्यदिनत्रये ॥ ४४ ॥ ते भवंतु समस्तानां जनानां
 पातकाश्रयाः ॥ इति शापं च तीर्थानि ह्यस्नातानां ददंति हि ॥ ४५ ॥ न तेन स-
 दृशः पापी यो न स्नातो दिनत्रये ॥ ४६ ॥ विचारितेषु शास्त्रेषु न दृष्टो न च वै श्रुतः
 ॥ ४७ ॥ तस्माद्दिनत्रये कार्यं स्नानदानार्चनादिकं ॥ अन्यथानरकं यातियाव-
 दिंद्राश्च तुर्दश ॥ ४८ ॥ इत्येतत्सर्वमाख्यातं श्रुतकीर्तमहीपते ॥ पृष्ठं वैशाखमा-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

१२४

हात्म्यं यथा दृष्टं यथा श्रुतं ॥ ४९ ॥ माहात्म्यस्य च लेशोऽयं माधवस्यानुवर्णितः
 ॥ कात्स्न्यं द्विकुं ब्रह्मणा पिनाऽलं वर्षशतैरपि ॥ ५० ॥ पुरा कैलासशिखरे पार्वत्यै
 शंकरः स्वयं ॥ प्राह माधव माहात्म्यं पृच्छत्यै शतवत्सरं ॥ ५१ ॥ तथा पिनांतमग-
 दशक्तो विरराम ह ॥ कोनुवर्णयितुं शक्तः कात्स्न्यं न माहात्म्यमुत्तमं ॥ ५२ ॥ वि-
 ना विष्णुं जगन्नाथं नारायणमनामयं ॥ पुरा सर्वेऽपि ऋषयो माहात्म्यं पापनाशनं
 ॥ ५३ ॥ लेशं लेशं च व्याचख्युर्जनानां हितकाम्यया ॥ नांतः केनापि व्या-
 ख्यातो ह्यशक्तत्वा न्महीपते ॥ ५४ ॥ त्वंच मासे तु वैशाखे कुरुदानादिसत्क्रियाः
 तेन भुक्तिं च मुक्तिं च संप्राप्स्यसि न संशयः ॥ ५५ ॥ इति तं बोधयित्वा तु मैथिलं
 जनकाह्वयं ॥ श्रुतदेवस्तमामं श्रुत्वा गंतुं चक्रे मनस्तदा ॥ ५६ ॥ जाताह्लादः स

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

राजर्षिर्गलद्वाष्पाकुलेक्षणः ॥ उत्सवंकारयामासस्वाभिवृद्धयैमनोरमं ॥ ५७ ॥
 ग्रामंप्रदक्षिणीकृत्यशिविकामधिरोप्यतं ॥ चतुरंगवलैर्युक्तःस्वयंपृष्ठमथान्वगा-
 त् ॥ ५८ ॥ पुनःस्वांतःपुरंप्राप्यसकलैर्विभवैरपि ॥ वस्त्रैराभरणैश्चैवगोभूति-
 लहिरण्यकैः ॥ ५९ ॥ प्रणम्यचपरिक्रम्यतस्थौप्रांजलिरग्रतः ॥ ततःसतुम-
 हातेजाःश्रुतदेवोमहायशाः ॥ ६० ॥ संतुष्टःपरमप्रीतोययौधामस्वकंमुनिः ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ इत्येतत्परमाख्यानमंबरीषतवोदितं ॥ ६१ ॥ श्रवणा-
 त्सर्वपापघ्नंसर्वसंपद्विधायकं ॥ तेनभुक्तिंचमुक्तिंचज्ञानंमोक्षंचविंदसे ॥ ६२ ॥
 इतितस्यवचःश्रुत्वाअंबरीषोमहायशाः ॥ प्रवृष्टांतरवृत्तिश्चवाह्यव्यापारवर्जितः
 ॥ ६३ ॥ प्रणनामतथामूध्नादिंदवत्पतितोभुवि ॥ विभवैरखिलैश्चापिपूजया-

॥ वैशाखमाहात्म्य अध्याय २४ ॥

१२५

मासतंपुनः ॥ ६४ ॥ संपूजितस्तमामंत्र्यनारदोभगवान्मुनिः ॥ लोकांतरंय-
यौधीमान्शापान्नैकत्रसंस्थितः ॥ ६५ ॥ अंबरीषोऽपिराजर्षिर्नारदोक्तानिमा-
न्शुभान् ॥ धर्मान्कृत्वाविलीनोऽभूत्परेब्रह्मणिनिर्गुणे ॥ ६६ ॥ सूतउवाच ॥
॥ यइदंपरमाख्यानंपापघ्नंपुण्यवर्धनं ॥ शृणुयाद्वाचयेद्वापिसयातिपरमांग-
तिं ॥ ६७ ॥ लिखितंपुस्तकंयेषांगृहेतिष्ठतिमानद ॥ तेषांमुक्तिःकरस्थाहि
किमुतच्छ्रवणादिना ॥ ६८ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणवैशाखमाहात्म्येना-
रदांबरीषसंवादेफलश्रुतिकथनंनामचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ श्रीमा-
धवार्पणमस्तु ॥ ॥ शुभंभवतु ॥ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

हैं पुस्तक,

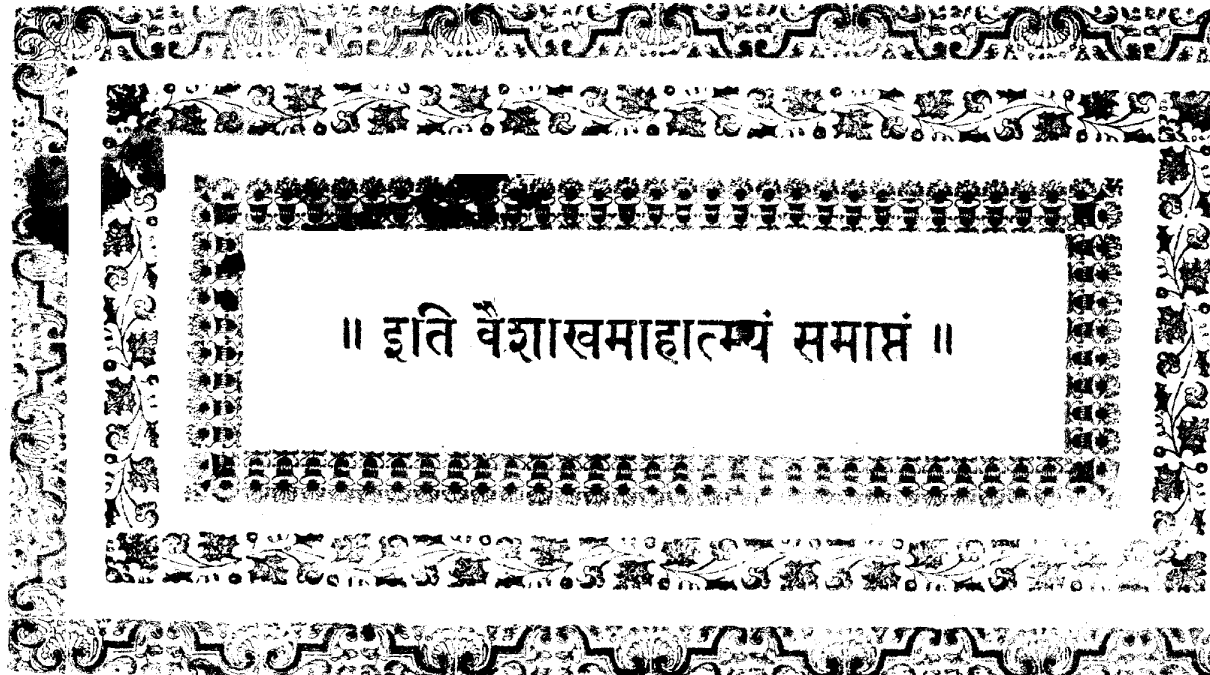
रावजी श्रीधर गोंधळेकर यांणीं,

पुणें, पेंठ शनिवार, मेहुणपुरा येथें आपले “ जगद्धितेच्छु ”

छापखान्यांत छापिलें.

आवृत्ति १ ली.

मिति आश्विन शुद्ध १, शके १८१२. तारीख १४ माहे आक्टोबर, सन १८९० इसवी.

॥ इति वैशाखमाहात्म्यं समाप्तं ॥

